

Het kleyn prieeltjen vande heylighen

<https://hdl.handle.net/1874/205451>

Pink, 1964, p. 460
Niet bij Landwehr, 1970

1962/338 I

Rar

M

II

H

2 / 1

KUNSTHISTORISCH INSTITUUT
DER RIJKSUNIVERSITEIT GENECHT
AFDELING IKONOLOGIE

Prac, 1964, p. 4
Niet bij Landweert, 170

1962/338

Rar

M

11

H

2 / 1

KUNSTHISTORISCH INSTITUUT
DER RIJKSUNIVERSITEIT GRIECHT
AFDELING IKONOLOGIE

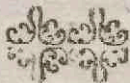
An engraving of a seated figure, likely a saint or religious figure, with long, wavy hair and a halo. The figure is wearing a long, flowing robe and is holding a large, ornate oval sign. The sign contains the text: "HET KLEYN PRIEELTJEN VANDE HEYLIGHEN". The background shows a landscape with trees and foliage.

HET KLEYN
PRIEELTJEN
VANDE
HEYLIGHEN

HET KLEYN
PRIEELTJEN
VANDE
HEYLIGHEN,
TWEEDE DEEL,
VERVATTENDE
DE MAENDEN

{ APRILIS, }
{ MAIUS, }
{ JUNIUS, }

Door eenen Priester der Societeyt
JESU.

t'ANTWERPEN,
By MICHEL CNOBBAERT. 1665.
Mat Gratia ende Privilegie.

T O T D E
G O D T V R U C H T I G H E
Z I E L E .

D At wenschen en verkrijghen het
selfste waere, ó Godtvruchtige
Ziele, ghy soudt selyer door het
lesen vande Levens der Heylighen eene
Santinne worden, op dat naer uwe sali-
ghe doodt onder dese Levens oock eens
mocht ghestelt worden u leven.

Op dat wy dan, ick tot mijnen
wensch, ende ghy tot de deught, beter
mochten gheraecken, soo kom' ick
hier voor ooghen stellen de Levens der
Heylighen die inde maenden *April, Mey,*
ende *Junius* ghe-eert worden, al groey-
ende ende bloey-nde maenden, op dat
ghy oock eenen nieuwen gheestelijcken
scheut meught voortsbrenghen.

O Godt gave dat ghy die laest met de
selfste ooghen, daerse de *H. Theresa*, oock
noch jonck zijnde, mede placht te lesen!

Tot de Godtvruchtighe ziele.

hadt ghy haere ooghen, hoe ras soude ghy oock haer herte hebben? Las sy de vrome daeden van eenen Apostel, haeren yver wiert ontfteken; van eenen Martelaer, sy woude haer bloede vergieten; van eenen Belijder oft Eremijt, sy kastiiden haer lichaem, ten was niet als vasten en penitentie daermense af hootden spreken, van een Maghet, dan waeren de Lelien de aen ghenaeinste bloemen die haeren Bruydegom wilden op-offeren.

Siet soo krachtigh zijn de voor-beelden der Heylighen, als sy met eene aendchtighe ooghe, met een kloeckmoedigh hert aenschouwt worden! sy peysden, en sy peysden wel; waeren alle dese Heylighe Personagien niet krancke menschen als wy, waerom en kunnen wy dan niet hebben vrome daeden ghelijck als sy!

In dese voet-stappen, ô Ziel, en in dese ghedachten wilden ick wel dat ghy oock quaemt ghetreden,

Tot de Godtvruchtighe Ziele.

Als ghy dan kunnen strijt besiet,
Vraecht vry: Ey waeren dese niet
Van vleesch, ende beenen als wy zijn?
Of deed' het vyer doen minder pijn?
Of waeren Beulen doen niet vreet?
Of was het solffer doen niet heet?
Of waeren steenen doen niet hert?
Of was het braeden minder smert?
Of waeren maeghden doen niet teer?
Of deed' het sterven doen niet seer?

Sy waeren, ô Ziel, menschen ghelijck
als wy zijn; sy waeren ghevoelijck, ghe-
lijck als wy zijn; sy waeren teer, ghe-
lijck als wy zijn: maer s'en waeren niet
kleynmoedigh ghelijck als wy zijn. Sy
gonghen de kruycen onder d'ooghen.
s'en pasten noch op dreyghementen,
noch vleyen der Tyrannen; sy en saghen
inde pijnen niet de pijnen, maer de kroo-
nen: de Doodt die van voren soo vree-
selijck is, die saghen sy van achteren
daerse soo rijckelijck verciert is met
glorie.

Tot de Godtvruchtighe Ziele.

Met sulck een ghemoet, besonderlijk ghesterckt door Godts gratie, wat hadden sy te vreesen? wat segh' ick vreesen? sy vreesden alleen datmense niet ghenoech en souden pijnighen ende tormenteren, wel wetende dat naer de maete van vervolginghe, oock soude wesen de overvloediheydt van vergheldinghe.

*Siet hoe dat Barth' lomæus staet,
En maect van' t'bloedt sijn root-scarlaet:
Siet hoe Laurens de beulen hift,
Als' t'lichaem op den rooster kift;
Siet Stephanus van aensicht klaer,
Oft elcken steen een roose waer:
Iae Catharina siet haer rat,
Oft sy op een karosse sat:
Schoon Agatha de nyp-tangh siet,
Nochtans sy en verstaet haer niet,
En als sy wordt haer borsten quijt,
Is' t'een Mannin in haeren strijt.*

Dit zijn, ô Ziel, Voor-beelden voor u, ende Patroonen om naer te wercken; voor u, seghh' ick, die om uwe kloeckmoedig-

Tot de Godtvruchtighe Ziele.

moedigheydt onder het vendel vande
Christelijcke Amasonen wilt op trec-
ken.

Maer voor de ghene die haer hert niet
in haer hert, maer in haere vrees-achti-
ghe ooghen draghen, ende over al voor
verschricken, ende niet alleen voor het
vyer, maer voor de voncken selver gaen
loopen, die schrijf ick voor een sachter
ende langh durigher martelie, ende seg-
ghe:

*O Ziel die vreesst soo herden sloot,
En schroomt voor een soo wreede doot,
En soudt gaem vluchten uyt den brandt,
Wordt Martelaers van langher handt:
Sterft beden wat in spys en dranck,
En morghe wat in uwen sanck,
En over-morghe in't ghesicht,
Dan in u kleedt vry wat te licht,
En somtijds wat in uwe spraek,
En somtijds wat in u vermaeck,
En hier wat u begheerlijckheydt,
En daer wat uwe sinlijckheydt:
„Die dickwils sterft een kleyne doot,
„Die maect sijn doot op't eynde groot.*

En

Tot de Godtvruchtighe Ziele.

En weet dat soo verstorven Maeght,
Godt als een Martelers behaeght; |
Een Marteler sse sonder bloet,
Maer Marteler sse in't ghemoet,
Soo wordt voor veel kleyn stervens loon,
Ghewonnen niet een kleyne kroon.

Wel aen dan, ô Ziel, 't zy dat ghy de
kloeckmoedigheydt hebt van te ster-
ven, oft van u te versterven, overleest
dese Levens, ende ghy sulter met me-
nichte vinden die u in't een, ende in het
ander zijn voor ghetreden.

ende dan hop' ick dat ghy op dit
Boecksken sult mogen schrijven, 't ghe-
ne op de * In-leydinghe tot de devotie
schreef Iohannes Antonius Simienaus,
Broeder vanden Gouverneur van 't Del-
phinact, naer dat hy van Calvinist Ca-
tholijck was gheworden: Dit is van my
ghelesen, ende her-lesen, Godt gheve dat het
streckt tot troost van mijne arme ziele, ende
tot sichtighe van mijnen naesten! Vaert
wel.

* Chronol. P. Gaultier 1612. 13. Febr.

APRIL.

A P R I L I S.

**Sjodwastigheyde teghen de beko-
ringhen.**

Den ouden huant valt ons aen op alle plaats
 sen: want heeft hy den mensch comen hebeche-
 ten in het Paradijs / waer sullen wy van hem
 wy zult? Sa kloech dan / ende berouwen op
 de bescherminghe vanden Schepper, S. Greg.
 Bist vooz de kleynmoedinghe.

I. Aprilis.

Let ons de maendt van April/als alle bloe-
mekens ende kruidkens beghinnen te
groepen / met eenen Hobentier gaen bercie-
ren.

Desen is den H. Walaricus, ghebozen in Au-
vergne van slechte Ouders / soo ghy hunne
rijckdommen/ maer van seer treffelticke / soo
ghy hunne goede seden / ende deughden wilt
opweghen.

Nonck zijnde was hy een bliftrich Herderken
ende die/ ghelijck David, op syn herpe/ songh
met sijne aengename stemme de Psalmen van
David, soo dat hy sy selben/ de schaepjens/ en-
de den Hemel berheughden.

Hy is naderhant onder den H. Columbanus
in het Clooster Luzon Religieus ende Hobe-
nier gheworden / ende dat wonder is/ noyt en
quam onder rippen op syn koolen/ noyt en wier-
den syn kruiden bande woznen af-ghesteken/
ja de vogeltjens quamen wt syn handen etent
wat wonder? hy songh Gods Hof-sanghen
ghelijck een lyster/ ende soo meynen sy datse
by huns ghelijck quamen.

Als hy hem op eenen winterschen dagh
wernde ten huys van eenen Priester / die be-
halben dit byer noch eenen onkuschen brandt
in't heere hadde/ soo verre/ dat hy ontuchtighe
woorden sprack by her gh:selschap / soo is de
roede des Heeren op hun ghedaelt / den Prie-
ster wiert blindt/ den anderen viel in eene tee-
ringhe. Siet/ Gods Rechtveerdigheyt heest
oer al ooren.

Godt had hem bereert met de gabe van
Mirakelen/ soo dat hy de blinde ghenas/ ende
wonden en lammigheben. Ex Rosyv.

De seven Wee-en van Onse L. Vrouwe.

Soo groot en oberbloedigh was de droef-
 heyt vande **V. Maghet Maria**, dat/ ten ware
 sake **Godt** met een besonder **Mirakel** haer
 in't leuen betwaert hadde / soo soude sy allen
 oogenblicken ghesforben hebben, **S. Amsehn.**

Bidt voer die de seven Wee-en van **Onse**
L. Vrouwe toe-ghebaen zyt.

II. Aprilis.

Och dat alle onnoosele vrouwen! die door valsche jaloersheyt met quade oogen worden aenghesien/hier vande eerbare Genoveva, die soo langh troosteloos is ghetweest / troost quamen haelen!

Sy was ghetrouwt met Sifridus soo vanden Hertogh van Brabant, die meer roem mocht draghen op sijn edelheyt / als op sijn beleestheyt. Want soo hy bytens landes was / ende aen sekeren Ridder Golo sijn hups ende regeeringhe / iae hups vrouwe / dat is / den wolf het schaep / bevolen hadde / soo is Genoveva van eenen soon comen te gheligen / door de boosspake van de H Maria.

Golo heeft in het af-wesen van Sifridus aen de H. Genoveva jert booz-ghelouden / dat sy met eene kloeckmoedigheyt in het hert / ende met een schaem-root op hare wanghen heeft ghetweghert.

Terstont wiert sijn liefde eenen duybelschen haet / ende beschuldicht haer by Sifridum na sijne weder-komste van oneerlycke conuersatie. Hier valt waer het spreek-woort: Spijt, gaept vviyt.

Sifridus ghehiet datmen Moeder en kinde soude verdrincken / maer de dienaren door medeliden hebbense in een diep bosch gheleydt / daerse haer schier in hare tranen selver heeft verdrincken: van Godt was dese ghedachtigh / eene hinde gaf sogh aen het kindeken.

Ende als na vijf jaren Sifridus daer is komen saghen / heeft hy sijne onnoosele Genoveva ghedonden. Godt laet de onnoosele wel heel liden / maer niet gheheel verdrucken.

Ex Mol.

S. FRANCISCUS DE PAULA.

Liefde Godts tot den mensch,

Kan een vrouwe haer kint vergheten? ende
 datse niet en sal medeliden hebben met den
 soon haerders lichaem? jae / al kost sp't ver-
 gheten / nochtans soo en sal ick uwer niet ver-
 gheten. Isai. 49.

Bidt vooz die ondanckbaer Sijn aen Godts
 liefde ende welbaden.

II. Aprilis.

CAlabrien heeft ghesien de gheboorte vanden
H. Franciscus de Paula, ende sine wieghe:
maer Vranckrijck heeft hem sien sterben / ende
inde doot-kist legghen.

In 6. jaren in eeuighent overbrocht / stelde
hy in d' Ouden bande Minimum, dat is de Al-
derminsten: een deught die hem by Godt kan
maken de Aldermeesten. Dese Heiligen
doen belofte van alstij Vasten-spise t'eten.

De heesten ghevoelden de heyligheyt van
Franciscus, aen wie hy ghehoorsaem waren: het
byer, dat hem niet en brande; de zee / daer hy
sittende op sinen mantel is over-ghebaren: al-
ten de schepselen waren tot sinen dienste.

Eenen bol byers / waer in het woort Liefde
front gheschreven / is op hem ghedaelt / ende
heeft hem ontsteken / soo dat het gheen wonder
en is dat hy menigh sondaers bebrofen hert
heeft doen smelten.

Als eens twee ghebroeders twistigh waren
om eenen appel-boom / soo heeft den H. Fran-
ciscus den boom soo in twee ghespleten / dat
d'een niet eenen appel meer en hadde als d'an-
der.

Maer hoe sagh den Coninck van Napels
op / als hy in sin Maesteyts teghen-woor-
digheyt een stuck goudts brack / daer roode
hochtigheyt upt quam: thoonde dat onder dat
uptgheperst rijk goudt / stack het bloedt van
den ermen.

Op stierf vol liefde / ende gonck d'eeuwighe
liefde ghenieten. Wy souden hem comen vol-
ghen / soo wy den Schepper meer beminden.
Ex Rosv.

S. IOSEPHUS POETA C.

Geluckige doot vande Rechtveerdigen.

Och hoe saligh is eene siele / die om hare
 onnooselheyt wenscht te komen in't ghesicht
 vanden eeuwighen Coninck! Tot de welcke
 als tot sijne Bemide / daelt den Bemidende
 S. Laur. Justin.

Bidt booz die in hunne uitersten ligghet.

III. Aprilis.

Ick soude teghen de beleefsthendt sondighen /
waer 't dat ick den H. Josephum Poët niet
en prees / aenghesien hy in syn leven met de
rhm-konst andere Heplighen heeft ghepre-
sen.

Hy woonde somtijds tot Thessaloniken ,
somsomtijds tot Constantinopelen. Sijn collee-
ken dienden hem vooz den Bergh van Parnas-
sus, de aerde vooz sijn bedde / broodt vooz spijs /
ende water vooz dranck / wel wetende dat die
soberheyt dienstigh is om sappighs dichtten te
spreken.

Hy las veel de H Schrifture , hy maecte
eerdichten tot lof bande Heplighen : endie soe
hy op sekeren tijdt besicht was om den H.
Bartholomæum met sijn Poësie te verheffen /
is den selfsten Heplighen hem veropentbaert /
legghende eenen boeck op het herte van Jose-
phus, thoonde hy dat de welsprekentheid in-
de rhm-konste meer upt den Hemel wort ghe-
gheben / als gheleert op der aerde.

Van dien tijdt schreef hy vone hemelsche
Poësie, waer mede hy de Welien der Maegh-
den, de roosen der Martelaren, de laurieren
der brome Campioenen heeft ghesonghen /
hun daer vooz praisende / ende sy selven daer
vooz verwekende.

Gude siet / dese Heplighen zyn na sijn doodt
hem comen verghefelschappen / ende hebben
sine siel ghelept inden Hemel oock met Hof-
fanghen.

Laet ons / ons beste doen / dat wy de Hepli-
ghen hebben tot vrienden : want sy sullen ons
opstaen als wy verlaten worden bande vrien-
den. Ex Fastis.

ES. THEODULUS et AGATHOPUS NIM

Sorghe voor sijn saligheydt.

Waarachtigh gheluck die vande zee tot den oever/ van het vastlandschap tot het vast landt sijn ghekomen: maer wy ongeluckigh die noch blotten inde zee/ niet wetende oft wy de harte sullen bezeylen. S. August. Solil. c. 35.
Widt vooz die in tempeest zyn.

IV. Aprilis.

Komt hier Jonckhejdt / komt hier Ouderdom / ende leert hoe alle jaeren ende tijden des lebens bequaem zijn om Godt te dienen; want desen Theodulus van sijn blont te haren / ende Agatophus in sijn grise jaeren hebben hun bloeds vooz het Gheloof vergoten.

Sp volbrochten hunne Martelie in het iare Christi 304. Te vozen wierdt aen Theodulus vanden Enghel eenen gouden riick bereert / den welcken met veel Mirakelen / die daer vooz gheschieden / ghetuyghenisse gaf dat het eenen grooten Meester was die hem gemaect hadde.

Snachts te vozen eerse stierben / hadden sy alle beyde den selfken droom; hun docht datse met veel menschen schip-braeck leden / ende dat sy (ter wijlen d'andere verdzoncken) op eenen berghe klommen / wiens kruyn tot den Hemel toe reyckte / daerse met witte kleederen begaest wierden.

Ende dat droomen niet alcht droomen en zijn heeft den naest-bolghenden daghe betwisen / als men hun met groote steenen aen den hals inde zee heeft gheworpen: de lichamen gonghen te gronde / maer de sielen risen ten Hemel op den Berghe Sion, daerse het schon kleedt van glorie ontfanghen.

Theodulus is naderhant verschenen in eene glorieuse ghedaente. Vraeght ghy my wat hy quam doen? ick antwoorde / dat hy hadde vergheten sijn testament te maken / ende diesbolghens quam hy verklaren / dat de arme sijn erfghenamen souden wesen. Ex Metaph.

S. IRENE V. M.

Liefde tot Godt.

O aldersoetsten Jesu ! doorschiet mijn hert
 met eene ghesonde wonde van uwre liefde / op
 dat het vande / ende smilte / ende na u haechte
 ende wensche onthouden te worden. S. Bonav.
 Solil.c.1.

Bidt vooz den maeghdelijcken staet

v. Aprilis.

Als ick de H. Irene hier stel / dan stel ick
voorz ooghen eenen spieghel aen alle eer-
lycke ende kloecke dienst-maeghten.

Sy was ghebozen te Thessalonica, ende
hadde voorzusters de HH. Agape ende Chio-
nia, die samen in Italien voorz het Gheloof
stierben.

De H. Irene was de dienst-maeght vande
H. Anastasia, ende dies-holghens slechter
van condicien / maer niet slechter van deugh-
den.

Dulcinius den Rechter verliesde op hare
schoonheyt / ende is by nachten na den kercker
ghecomen / seker niet veel goeds int sin heb-
bende; maer hy verdoelde voorz de dunsterheyt /
ende quam in een keucken / daer hy sy seluen
leelijck bekroos aen de swerte potten / soe dat
hy by lichten daghe daer ober van een jeder
wel dapper bespot wierde.

Haer Susters sijn in een brandende somers
gheworpen / maer stonden daer in onbescha-
dicht / niet of se niet vlammen om-banghen /
maer met douts besproept gheweest hadden /
ende sijn alsoo inden Heer ontslaepen.

Irene wierdt in een hooser vper / dat is / in
een oneerlijck huys ghedreven; maer twee ge-
wapende Engelen sephen haer daer wt / ende
bergheselschapten haer tot op eenen hooghen
bergh daerse wel was wt den scheut van Cu-
pido, maer niet bukten den reyck van Dulci-
nius, diese met eenen pyl voorz de kele dede
schieten.

De H. Anastasia heeft haer lichaem ghebal-
sent / ende by hare twee Susters begraven.
Ex Rosv.

Edelheyt vanden mensch.

Godt begheert dat ghy/ die hem ouden He-
 melschen Vader noemt / sult trachten na een
 Hemelsche nature / op dat u leven over-een-
 kome met soo grooten gheslacht / ende dat gy
 niet ontaerdigh en sout worden door ouden aerds-
 sche werken. S. Pet. Chrysol. serm. 69.

Widt door die hertueckigh sijn in het quaet.

VI. Aprilis.

De deught banden H. Guilielmus, die soo
 schoon-blouck booz den Hemel/ die en heb-
 ben de kraucke ende niddighe ooghen van som-
 mighe zinder mede-Canonicken niet comen
 berdraghen. Iac eenen van sijne mede-ghesel-
 len verweecten hem om samen het kloosterlijck
 habijt ende leben t'aenbeerden: sy sijn ten dien
 epnde derwaerts gegaen/ maer desen valschen
 vriendt en sochte anders niet als den H. Guil-
 lielmum daer te placken / om van hem ontfla-
 ghen te wesen.

Hoe blindt is de boosheydt/ die hare blint-
 heyt wil volherden.

Den H. Guilielmus begaf hem by den Abt
 Odo om eene salighe maniere van leven. Odo
 prees hem aen het Cloosterlijck leben / ende
 de versterdinghe; welke lesse al scheen sy
 wat herdt / is van hem met kloeckmoedig-
 heydt aenbeerdt / te meer / als hy dooz een
 gelase venster daer Christus aen het Cruys
 gheschildert stont / verweckt wierde. Dat
 hy met sulck' ooghen de beelden aensaghen/
 wy soudender oock de seifste bzychten dooz
 ghenieten.

Hy wierdt Abt in het Clooster van Roor-
 schildt, vermaert dooz de begravenisse der
 Coninghen van Denemercken die daer rusten.

In sijne steckte wierdt hy vande H. Geno-
 veva besocht / ende ontfonck van haer troost
 na de siel / ende ghesontheydt naer het lie-
 haem.

Hy stierf oudt zijnde 98. jaren/ in wiens af-
 schenden Christus teghentwoordigh was. Ex
 Fastis.

Perijckelen der werelt.

Weet dat ghy in't midden vande stricken wandelt/ende dat ghy doorgaet onder vele netten. Tiffer ober al vol van stroppen/ ende den duubel heeft sijn netten ghestelt op alle kanten. Grig.hom.2. in Cant.

Bidt hoor die huy van d'occasien van sonden niet en wachten.

VII. Aprilis.

Hier komen wy 'o Ziel / wederom aen een Cruys, dat den Konncklijcken standaert is daer wy onder moeten strijden / ende 't sachtste bedecken om op te sterben.

Den vromen Martelaer Calliopius heeft dit alle heede soo bevonden / die onder den tytan Maximus eerst groote blydinge / beneffens het hantolijck met sijn eyghen dochter; daer naer oock vreeselijcke tormenten heeft verdoonen.

Hy wierdt eerst gheslaghen met verloopde kolben / daer naer ghegheestelt met seuwlen / sae ghepact op een radt vol scherpe punten: daer wierdt oock een groot wyer ghestoockt / maer den Enghel des Heeren bluschten de blam / ende vreckt het radt / want Calliopius moest eene edelder martelie sterben.

Als sijn moeder Theoclia den staet van haeren soon verstant / is sy by hem inden kercker gekomen / ende seyde met een mannelijcke couragie: Maeckt my, o soon, soo gheluckigh, dat ick een moeder van eenē Martelaer magh wesen: ende heeft sijne quetsuren verbonden / op dat hy bloedt ende mocht tot den lesten sticht soude bewaeren.

Sy wierden 'snachts vanden Enghel versterckt / en Theoclia verstaende dat haeren soon Calliopius ghekrust moest worden / heeft sy de heulen met ghelut om-ghekoect / op dat se hem met de voeten om-hoogh / met het looft om leegh souden kruppen. Hier omhelsde sy hem noch eens vliet dat sy hem booz het leit sagh sterben / als doen sy hem eerst sagh ghebozen.

Leest dit / o al te kinder-sotte moeders: mischien wenscht ghy oock sonen als Calliopius, maer zyt eerst moeders als Theoclia. Ex Fast.

Boosheydt vande sonde.

Waerom ist dat wy noch droefheydt aente
 boen den genen die soo bedroeft is; booztraet
 Christus haelt meer de boosheydt van onse
 sonden/ als in sijn lichaem sijne wonden.
 S. Bern

Bidt booz die swieren by Godts dierbaer
 Bloedt en ~~W~~. V Vonden.

VIII. Aprilis.

V Rankrijk en Beyeren hebben alle beyde den H. Wicterpus dooz hunnen in-ghebozen willen houden / maer den Hemel heeft het geschil gheslut als hy hem upt dese wyelt gehaelt heeft om daer sijn vaderlant te gemetē.

Hy was Bisschop van Ausburgh, en had sekere erve banten de stadt die hy aende H. Maghet Maria, ende aen den H. Laurentius heeft op-gedraeghen / waer op hy dock is begraven; maer alsoo Henricus sijnen naer-saet dese donacie ende op-bracht wilde re niet doen / en het lichaem van Wicterpu van daer doen voeren / soo en heeft hy dat niet gheen mensche-lycke kracht konnen upt-mercken. Wicterpus en wilde van Maria, en Maria en wilde van Wicterpus niet scheppen.

t Gene hier volghet behoorden alle Priestere-ten sone iaelighe wese aen te jaeghen. Dese H. was seer gemeenlaem / dock naer sijn doot / met de H. Maghet Herluca, soo dat se selden tot de H. Communie en gonck of en wiertt van hem gheleedt.

Op sekere tyd meynde sy alleen te zyn in de kercke / maer sy en was niet alleen / want den H. Wicterpus hertoonden hem by haer / en hopen in de locht sagh sy den Ecce Homo, gelijk hem Pilatus eertijds hertoonde.

Wicterpus, vzaeghte haer: Zijt gy niet droef als ghy dit siet? Sy antwoorde: Ah ick sterve! Hy anderwerf: Wilt ghy dat dit op-houde? Sy wederom: Och lae doen seyde: wicterpus: Ergo / schout dien Priestet die Wisse doet / en Christum dooz sijn sonden wederom doet in de.

Die sonde doet / en oher-treedt Godts gheboden / die kruyst hem als de Joden. Ex Faktis.

Hope voor den Sondaer.

Zijt ghy benaut door de menighhuldsigheyt
 uwer sonden? en beschaemt door hunder lees-
 selckheit? breeft ghy Godis Oordeel / en de
 helle peest op Maria, roept aen Maria, wilt se
 ghestaedigh in u hert / en wien monde heb-
 ben. Bern. serm. sup. Missus.

Bide voor die met hun stichtigh leven d'and-
 der licht gheben.

1 x. Aprilis.

Comt u vertoonen upt ulwe speloncke nat
heregent bā ulwe traenen/ende vol banden
weder-galm van ulwe suchten:komt u vertoonen/
o H. Maria van Egypten / tot troost van
alle boet-veerdighe sondaren / en leert hem
met loozden / ghelick ghy ghedaen hebt met
ulwe daeden / dat de Barmhertigheyt Gods is
boven alle si ne wercken, en onse sonden.

Wat quaet hebt ghy ghedaen op de reyse
van Jerusalem en wat goet is u op de reyse
van Jerusalem erbaeren? Ghy soo vol van
sonden als van hanzen op u hooft/ stont booz
de deure vande Kercke / maer dooz eene ver-
bozghen kracht wiert ghy weder-houden/ als
die niet boetdigh en waert met ulwe sondighe
boeten soo heyligen dozzel te overtreden.

Hier sloecht ghy ulwe ooghen op het beeldt
dat boven de Kerck-deure stonde / Maria op
Maria, dat is / eene slabime en sondaressse op
eene Koninghime ende Patronesse.

Uwe traenen tot haer / haere voorspraecke
tot Godt hebben u den in-ganch in den Tem-
pel en de kernisse van u sondig leben vercrege.

Hier op zijt ghy diep in de woestijne ver-
trocken/ verre van alle menschen/ die de men-
sche te bozen tot ulve groote schande hadt
naer-geloopen: Hier hebt gy 46. jaer in stren-
ge penitentie overgezocht om Godts recht-
veerdigheyt te versoenen/ en sijne barmhertig-
heyt te verwerven. Den H. Zosimus zocht u
in't lest te H. Communie/ als gy droog-boets
oer den Jordaan gancht / en zijt soo inden
Heer ontslaepen. Ghy die haer misschien ges-
volght hebt in lichtveerdigheyt volghte oock
in droefheyt. Ex Rosw.

Ongherustigheydt in dit leven.

Dit leven is hoerwaer maec eenen wegh
waer lanck wy naer het Vader-landt trec-
ken / en daarom gheschiet het door Gods on-
bekent oordeel / dat wy hier geen oprechte rus-
ste / en binden / op dat wy den wegh door het
vaderlandt niet en verminne S. Greg. l. 23. Mor.

Bidt door die humen naesten by-staen in
de peste.

x. Aprilis.

Al is 't dat de wijt-vermaerde stadt van Gent haeren roem draeght op de gehoorte vanden on-sterselijken Keyser Carolus den V. nachtans en is 't vooz haer geen muider eer/ datse besit het H. Micharm van Macarius van Antiochien.

Desen H. man was ghebozen in Armenien/ ende is van sijnen Peter den H. Macarius op-geboer en besleet in de studien daer hy de we-tenkshappen met goede seden leerden/ en is ten lesten van het volck tot naerlaet van sijnen Peter Patriarch gekosen/ welcken staf hy meer dede bisncken dooz de deuyghden / als dooz de Diamanten.

Maer dat hy al sijn goet uyt-gedeelt hadde/ en sijnen staet geleuydt op den H. Eleutherum, soo is hy naccht den naeckten Iesum gaen soecken in het H. Mant daer hy bande Sarafijne is aende aerde ghespijckert met d'p nagels/ die hem eenen gloepende steen op de borst ghe-lept hebben/maer is snachts dooz de Engelen genesen en verlost / tot verwonderinge van de Sarafijnen, en al dit bitter liden viel hem soet/ om dat hy was daer hy noch sagh de voets- stappen van Christi liden.

Hy reysde naer Beyeren, hy genas eenen doo-ken/ hy blustede den brand tot Mechelen. Hy qua tot Gent daer hy bystont die de pest hadde. In desen dienst is hy soo bande pest gestroven dat hy getriumpheert heeft over de peste / en wort aengeropen vooz Patroon bande peste.

Lof sy u/ o kloecke Campioenen/ naer vol-ghers van Macarius, die onder de witte latten gaet sonder bleeck te worden/ en de pest-kolen verandert in kroonen van Diamanten. Fastis.

Weerdigheydt vanden Naeme Iesus,
 Hy heeft hem ghegheben eenen naem die is
 boven alle naemen, op dat in den Naeme Ie-
 sus alle knien souden gheboghen worden / soe
 van die zyn in den hemel / op der aerden / als in
 de helle Paulus ad Philip. c. 2.
Widt booz die den naeme Godts lasteren.

XI. Aprilis.

Al staet de iustitie met verbonden ooghen/
en het sweert en de balance in de hant / om
aen een ieder recht te doen sonder opsicht der
mensen / soo en heeft den H. Stanislaus tot syn
gherechtighejde niet kunnen comen of moeste
eenen overleden Edelman / met name Petrus,
vande doodt verwecken / om dat hy booz den
Rechter gheruyghen sonde / dat hy sekere erbe
werreltlick den H. Stanislaus bercocht hadde.

Hy was Bisschop van Crakouw hoofstadt
van Polen, hebbende althit eene waeckende oog
ghe ober sine schapen : hy wist dat de sonden
der onderlaeten syn de schult der oversten.

Hy hadde eene groote bysmoedigheyt om te
bermaenen die hun qualijck droeghen / selver
en sagh hy niet aen den Coninck Bodelaus, die
alsoo diep versmoort lagh in het quaet als hy
verheben was in staet.

Wit stack den Coninck machtigh teghen de
bozst / en om vreck te nemen heeft hy aen by
van syn volck last ghegheben / om Stanislaus
aen den Nuttaer te sabelen. Sy wierden alle
by dooz eene Goddelicke kracht beliet / tot dat
den Coninck / den Tyran wil ick seggen / sinen
santghen vermaender het hoost selver heeft ge
kloben.

Het lichaem in stucken gekapt is herwaerts
en derwaerts gestreopt / maer siet / hier avent
voghels hebben 't selve beschermt teghen de
beesten / en de leden dooz mirakel wederom ver
eenicht is het lichaem eerlick in graben. Bo
delaus is in ballinckschay ghestorven.

Het onnoosel bloet is altyt wel te vergieten
maer syn waeck-suchtighe stemme en is nimmer
meer te verdooben. Ex Fastis.

Bereydinghe tot het H. Sacrament des
Autars.

Het dierbaer Bloedt Christi en is niet van
minder kracht als 't vier handen oben van
Babylonien, dat de H. Lichamen cerde / de
boose verbrande: soo oock het Bloedt Christi
maeckt saligh de gheloobighe / en verdoemt de
ongheloobighe. s. Chrysoft.

Widt voor die onweerdigh het H. Lichaem
Christi ontfanghen.

XII. Aprilis.

Noyt en sullen wy den H. Alferius genoegh
 konnen prijfen/om de schoone deughden en
 boet-stappen van goede wercken die hy ons
 heeft achter-gelaten. Gode gaewe dat wy niet
 te traegh en waeren in die op te soecken ende
 te volgen.

Hy was geboren tot Salernen, en wiert van-
 den Paus der stat als Gefaldt af-gebeerdicht
 naer den Koninck van Duytslant. Op dese reyse
 is hy geluckelick gedoot vanden wegh/want
 hy is gereden naer de Abdije van Cluny. en is
 daer Religieus ghe worden.

Het speet den duyvel seer dat Alferius Cloo-
 sters en kercken timmerden/ wat doet hyt hy
 stoot hem van boven eenen hooghen bergh/
 maer soo Alferius neder-wel sende hem te
 quetsen/loegh hy den duyvel wyt / als die in 't
 beginnel des werelts wyt den Wemel was ghe-
 vallen/maer sy selven dapper seer gedac hadde.

Het naer-bolgende is lachens en ghebent-
 kens-boerdigh. Hy hat seuen gassen en tot de
 seuen maer vijf eyeren / en nochtans heeft hy
 alle seuen jeder een sin ey ghegheben.

Maer hoe treffelick en waeren niet sijne
 mirakelen. Hy genas onder ander eenem lants-
 man die door eenen steen half was verplettert
 hy boozepde aen veel de ure hunder doot. Ge-
 nen Religieus die alle daegh booz het H. Sa-
 crament Masse moeste doen wiert tot sijn on-
 schult en weder-wil niet buyl droomen be-
 bachten / Alferius besproepden hem wyt een
 fonteyn / en verlossen hem.

Hy/seght ghy/ hadt ick oock van dat water/
 wil / waerom en doet ghy u ooghen niet
 kloepen/ en u besproepen? Ex surio.

Liefde Godts boven liefde der ouderē.

• **T** is beter de ouders te bedroeven als den Heere Iesum Christum te bedroeven; want die heeft ons gheschaepen / en verlost / en sy mischien dichtwils bedroeven / en laet u niet beweeghen dooz hunne traanen / op dat ghy inder eeuwighheyt gheen traanen en moet slozten. S. Clim. Grad. 3.

• **B**idt booz die onder den standaert van het Cruys booz het H. Ghelooft strijden.

XIII. Aprilis.

Set hier eene sake tegen naturet/ eenen Vader die synen onnooselen Soon een Czaren hert draeght/en 't hoost met eene bijl doet af-slaen/ daer hy de croone op moest stellen.

Licht ghy hier dan gewentel in u onnoosel bloet/o Hermenigilde, en dat om dat gy tegen den danc van uwen vader Leovigildis Coninc der Vile goten de ketterij vande Arrianen had af-gheswozen? och hoe sal uwen duysteren kercker in een hemels licht? uwe yfere boepen in eene goude keten? dat moordadigh bijl in eenen glorieusen Laurier-tack veranderen? uwen Vader heeft u een aerdsche croon comen ontginnen/maer de Hemelsche croon en heeft hy u niet comen ontreinen.

Siet hoe die salighe Enghelen tot u komen af-dalen / hoort eens wat een lief musseck en melodije inden kercker wort gesongen over al wordender Hemelsche lichten ontfeken tot bergelbinghe vande duysternissen daer uwen vader u in hadde doen werpen. Gaet geluckighe siel voor den thoon van Godt almachtigh en bidt daer voor de Christenen die om een officie/ofte clepne winst/het Catholick geloof daer ghy u bloet voor hebt ghestoet/ soo lichtelijck verlaten.

Ouders hier heb ick een woort tot u lieden/ die u kinders dickwils weder-heut van Gods dienst/en den geestelicken staet. En ghy ouders die in uwe dochteren plant de werelt en de siddelheyt/boordert boordien in haer soo seer de schoone seden/als gy gedaen hebt de schoone lieden/ en dan sult ghy Ouders waerachtighe Ouders wesen. Ex Gregorio.

Verlangen na het Hemels Vader-landt.

Alle lichamelijke saken / en die vergaenckes
 sijn verachtende / begheeft u tot de liefde
 handen Hemelschen Vader / ende en zijt soo
 seer niet besorght vooz het tijdelick leven / als
 wel vooz het eeuwigh leven. S Greg Naz.
 Wilt vooz de sielen in het Daghebber.

xiv. Aprilis.

Wilt eene blijde tijdinge soude ick aen de sielen in het Dagebyer conuen brengen/ soo ick haer met de waarheyt kost hooftschappen/ datter veel HH. Lydwinnen in de werelt leefden; want 'tis ongeloofelyck wat al pōuen sy onderstont / om de sielen te verlossen wyt hare pynen.

De H. Lydwina was ghebozen in Hollandt van Guders by de wicken meer deughden als schacken waren te braden / ten sy wy dese Dochter vooz eenen grooten schat ghelijck sy was willen achten.

Sy was schon van lichaem / en om oock schon van siel te wesen/soo gonck sy seben jaren oude zijnde/ tot Godts dienst haer opdraghen. De eerste vruchten sijn altijt de aenghe-naemste vruchten.

Op het ijs / (siet hoe lichtelijck datmen aen een ongeluck geraeckt) Nibberden sy met hare spel-ghenoten/en soo eene op haer viel / dooz wiens val sy oock neder-viel / heeft sy een ribbe ghebroken/ en dit is haer ghelweest een fonteyn van oberbloedige smerten en stecken/die 38. jaren duerden.

Maer wat eene wondere jonste was het als haer den Engel inden geest gelept heeft tot de H. plaetsen haer Christus heeft gelede/tae hy heeft haer ghebrocht eenen welriekende tack wt het Paradijs. Siet eens wat werck dat de Enghelen maken van Maegden die lijden.

Ma ontallicke wercken van liefde tot haren eben-nasten / van aelmoessen tot den beboefighen/ van vertroostingē tot de bedroefden/van pynen en smerten in dit leven / is sy ghestozen. Ex Fastis.

Quis uniuersa Carnis uent

S. EUTYCHIUS MART.

Vrientschap met Godt.

Verkieft oien dooz uwen vrient/die u hobent alle vrienden by sal bliuen in den dagh van uwe begrabnisse / als ghy alles sult moeten verlaeten; en als alle maeghschap van u sal scheyden / dan sal hy u beschermen van die u soecken te verfluden. S. Aug. Man c. 24.

Bidt dooz die bezydinghe teghen den dooz loogh.

xv. Aprilis.

Die van Ferenten in Italien teren op desen daghen den H. Martelaer Eutichium, al hoe wel men niet seker en kan vinden waer/ en wanneer hy booz het Gheloof is gestorven/ maer dat salmen op sijnen tijdt inde Hemelsche Chronijcken vinden.

Als den Paus Redemptus den staet van alle Kercken niet met eens anders oogen/ maer selver in persoon gonck onder soecken/ ente Ferenten was ghekomen/ heeft hy sijn bedde doen stellen neffens het graf vanden H. Eutychius, midts dat het graf en het bedde malkanderen/ gelijk de doot en den slaep seer wel gelijcken.

Hier rustende sagh hy snachts in een visioen den H. Eutychium booz hem staen / herhaelende dynmael dese woorden: *Finis venit uniuersae carnis*. Het eynde van alle vleesch is gekomen.

Dit visioen vanden nacht is bevestight ghe worden met de gheschiedenisse vanden dagh/ want men hoorden inde locht het gedruys van gewaepende mannen / ende men sagh byerige legers komen aengereden. Soe goet is Godt/ dat hy selden sonder waerschouwinge sijn straf en gheeffelen sal af-seyden.

Rader-hant zyn de Longhebaerden in Italien gheballen/ ende en hebben noch geestelick noch werelcklyck verschoont/ maer het opperste onder gekropen / en het onderste boben / en dit was 't ghene den H. Eutychius booz-seydt hadde.

Dit gheschiede alsdan/ maer het selste ghebeurt oock in onse tyden : Godt dreycht / wy bliuen die wy zyn : Godt straf / wy worden wat beter : Godt spaert / dan weet / alsoo boos als van te bozen. *Ex Fastis*.

xvi. Aprilis.

Gheluckigh zijt ghy / o oude stadt van Senen.
om dat ghy wt uwe burgerij teelt soo veel
dienaers en dienaresten van de Koninghijne
des Hemelen / onder welck ghy al ick niet recht
mach stellen den H. Ioachimus.

Desen H. Man scheen wt in gehoorsaem-
heyt / in berispinghe sijn selfs in eene brand-
dende liefde tot sijnen eben-naesten ; want als
hy de siecken / en sterbende mocht helpen / dan
scheen hy eerst te leven.

Hoort een wonder saecke / onder wegen bondt
hy eenen met de vallende sieckte / Ioachimus
holp hem met woorden / met dienst / jae hy
hadt Godt dat hy dese vallende sieckte op hem
soude laeten komen : een liefde hoortwaer daer
de Liefde selver in stont verbondert ?

'Tis gheschiedt dat hy op onse L. Vrouwen
Hemelvaert de Masse diende / ende onder d E-
levarie een brandende keerse in de handt hadde /
dat hem de sieckte plat ter aerden sinet / en de
keerse bleef brandende in de locht hangen.

Behalven dit / warender noch andere deugh-
den en mirakelen die hem aen-sienlijck maek-
ten : men sagh sijn hoofs dickwils vol straelen /
met sijn Ghebedt ontsloot hy de poozten / hy
verkreegh van Godt dat hy van het gewon-
te gebeten en gheoeffent soude worden / dat wa-
ren kleyn soldaerjens om teghen de ydele glo-
rie te bechten.

Liggende in sijn upterste / stierf als men
las dese woorden : En buyghende sijn hoofs,
heeft hy sijnen gheest ghegheven.

Dien strijt moeten wy oock deen / och of
wy daer toe hadden de waepenen van sijn
deughden ! *Ex Fastis.*

Nasci Pati Mori.

MRA

S. IOACHIMUS CONF.

Kranckheyt der menschelijke nature.

Wat isser krancker als den mensch! die door
sijn sinen wort bezoghen / door sijne onwe-
tenteheyt wort verleyt / door de ydelheyt wort
ghequetst / door den tijt wordt verlaeten / die
bot is in sijn kintsheyt / driftigh in sijn jonck-
heyt / kranck in sijnen ouderdom! S. Chrysol.
serm 45.

Wilt vooz die niet eene haestighe doode
worden over-vallen.

xvii. Aprilis.

L Het ons eens met ons verstant gaen reysen
 biev in v' wildernissen / om daer te sien hoe
 dat haer Helenus de dubbel als gedaeght heeft
 om met victorie teghen hem te streiden.

Den H. Helenus wetende datmen vzoegh
 moet bluchten dat vzoegh can scharben / heeft
 de werelt i' i'ck verlaten / en hoe Indigh dat-
 men die outloepz noch soeckt hi ons te vattē.

Inde wildernisse dan woonende / begaf hi
 sich tot een streyn en lanck basten / waer wt
 den dubbel occasie genomen heeft van hem met
 wijfen te komen bekoren : maer Helenus ken-
 nende den trock en sijn sauskens heeftse alle
 heude verstooten / en siet den Engel quam hem
 op staende haer Regalos, en een gerecht van't
 hemels hangaet verzeeren.

Dit diende aen den H. Helenus booz boede-
 sel en booz leeringhe : want van dien rit af-
 gonck hi d'andere wijs en vordtsel draghen
 Somtijts ghebreckighden / leert gebrekelijcken
 helpen.

Hi nam eens fraenkens sijne wederbrake
 op den dubbel : want soo desen eenen van sijne
 Discipelen met oneerbaerheyt quam bekoren /
 heeft den H. Helenus met sijnen stock eenen
 emck in't stof gheschreven / en den dubbel daer
 in als in eenen ijseren bant vast gheset / ende
 en hi niet op van desen vuyten quel ijser te
 quellen tot dat hi sijnen Keligiens liet met
 vreden.

Helenus verlangde seer na de doot om sijn-
 nen miten in een croon te veranderen. Het is
 in ons hant 't selfde tieract eens op ons hoost
 te krijghen. Ex Fastis.

HELENUS CONF.

Vreught inden Hemel.

De Hebræewen en wouwen met singhen in
 Babylonien daerse ghevangen waren / t ghene
 sy in hun vaderlant te Jerusalem songhen. En
 dese werelt is oock onse ghevanghenisse, maer
 daer hoven is onse erffnisse. S. Amb. in Ps 36.

Widt voor die de Italianen van Onse Liebe
 Woutwe gheerne hoorzen:

xviii. Aprilis.

Het edel graef-schap van Henegouw heeft een schoon perle aen sijn croon ghekegheit als den H. Ursinus tot Fleon is ghehozen.

Als de moeder van hem bevrucht was / soo sagh sy eenen ouden man boez haer ver schijn / die haer bebal de heerstghe opvoedinghe van haer Soontie als sy blinseder soude zijn gemozden / en gaf haer (want sy claegden hem hare armoede) een witten-broot dat grooter en grooter wiert in hare handen.

Op thoonden haer oock in een visioen hoe dat haer Soontien lancke eens leer naden Hemel op-clom / tot een reerken dat hy in sijn le-ven niet aerts / maer hoel Hemels soude wesen.

Den Vertoogh Pipinus van Herstal maecte hem Abt van Lauben , en onder dien gouden en glorie-rijcken mijter wist hy een oodemoe- digh hert te bewaren.

Hy wierp de duyvelen uyt / oock uyt eene gheestelijcke dochter / als eenen al te boosen gast om in soo eerlijcken huys te logeren.

Dooz de kracht van het wij-water verdroef hy de geesten die in de huysen regneerden: eene krachtighe middel booz diese niet betrouwen ghebruycken.

Sijn verduyldigheyt en sijn cruycent waren soo menighbuldigh / datse hem niet den H. Job bergeliken / sijn ootmoedigheyt was oock soo groot / dat hy sijn staf oberleberden / om inde Abtelijcke tweerdigheyt niet te sterben / en is soo de leer vanden Hemel opgheclommen.

Couragie Leser / den selfsten trap moeten wy op / soude het wel gaen / soo niet / de schade en de schult sal ons op-gheleydt worden. Ex Faktis.

MPA

Ydelheydt der wereldt.

Alle gratie (en glorie van dese wereldt) is
bedriegheltick / en alle schoonheydt is ydel en
verganceltick: maer een vrouwe die begaest
is met de vreesse des Heeren / die sal ghelooft
en gheprezen worden.

Prov. 31.

Bidit hoer die de ydelheydt des wereltts
verlaeten.

XIX. Aprilis.

D En Hemel en siet niet aen oft iemandt in een marineren valleys / oft in een strope kabaene is ghebozen / noch naer de edelheyt van't bloet / maer naer de heyligheyt van't gesmoet / gelijck in den D. Wernherus is gebleken / die bytten Eier vā slechte ouders is gebozen.

Sijnen sief-vader viel hem heel oec / soo dat hy ten lesten hoe lanckmoedigh en bei duldigh dat hy was / de lichte heeft moeten nemen. Een waerschotwoninghe voer een-leder / hie darrnen aen die behoude kindeccu behoorden vriendellicke wesen.

Hy begaf hem onder de schaar-herders / die hem sijn gaeden om te eten / en tack om te slaepen / en Wernherus, om sijn miltneyt oock te toonen / stach sijnen stock in d'aerde / waer door een fonteyn ontsprouck / en gaf se alre mael te drucken.

Maer dese bekeestheyt en heeft hy oec al niet gebonden want hy is gevallen in de handen vande breede Joden; die hem aen eenre kolonne gebonden ongenadelijck gegeesselt hebben. Siet soo nozigh sijn die honden noch naer het bloet der Christenen, als sy dat van Christus niet en konnen hebben.

Der lichaem soo getrackteert hebben sy in een spelouch gekoopt / om al de werelde wijs te maerken dat het de wilde dieren vercheuet. Goddenmaer en hemels liege quam en sijn liegham en haere bzerheyt open-baeren.

Dese Fackel en is noch niet wt / en sal op sinnen wt alle wercken van duystereyt in het licht brengen. Leest dan soo oock tusschen vree mueren / dat alles tot lof ten voorszijn magh komen. Ex Fastis.

Ghepeysen der eeuwigher saecken.

Siet na den Hemel/en let op de koztheit des
 leuens / en peyst rijpeltick op de rekeninghe
 die ghy hebt te gheben. Want wat sait baeten
 hier te gaen in sijde/ en gout / en daer naeckt
 gheworpen te worden in de eeuwige vlammen.
 S. Petri. Dam. Ep. 15.

Widt voor die de Gheghelen der Sodaliteyt
 wel onderhouden.

xx. Aprilis.

Magh ick niet met reden segghen dat de H. Agnes is gheweest een schoone leste des belts/aengesien dit supber maeghdeken op een Doop is ghebozen en die den Hemel selfs met licht vereert heeft als sy ter werelt quam.

Maer negen jaer oudt zijnde/als de andere dochterkens noch qualick van hare poppen comen scheidde/van heeft sy ouders/brienden/werelt en al verlaten/ en is gegaen in een vrouwen-Clooster van S. Dominicus Orden.

Hoe seuen hier Agnes wyl in ootmoedighheyt? Hoe blank de ghemaniertheyt? Wat eenen luster gaf hare gheloozsaemheyt! Haer mede-Religiensen sagen in haer een volmaectt voorbeeld der Religiensen.

En ontfont van de Coninginne der Hemelen eene groote jonste / te weten / den schoone steenkens / en by dese ghifte voeghde de H. Maghet Maria noch dese woorden: weet dochter dat gy voor my veel Kercken sult timmeren, en maectt dat allen u timmeragien steunen op het vast gheloof der H. Dryvuldigheyt. Dat meer is/ de H. Maghet Maria gaf haer in haer schoot het kindken Jesus, en siet (o heylighe die berij) sy nam hem van het halsken een kruysken/datse noch verthooren. Wat wonder dat hy ons sijn goederen laet volgen/hy gheeft ons wel sijn eyghen selven.

De H. Catharina bede veel mirakelen / hadt de gabe van Propheete / wiert somtijds bereghent met Hemels Manna. De onmondighe kinderkens hebben hare doot verkondicht. En soo is't nock beter ontrent sijn hick erment hebben die stil bidden/als trompetten en kereltrommels/die groot gheluyt maken. Ex Fastis.

Kloeckheydt in Godts dienst,

Op dat eene heylighe ziel ober al met
 Christi merck soude worden ghetreckent / so
 moet sy 't draegen op hare herte / om door sijn
 blammen te branden / en op haeren arm / op
 dat sy kloekelijck de deughtsaeme wercken
 upt-hoere. S. Petr. Dom.

Bidt booz die Gods-dienst neerstigh bes
 herrighen.

xxi. Aprilis.

Sighen wy de werelt aen met de selfste oog-
 en dat se den H. Anselmus, mede sagh/wy
 en souden niet oordeelen dat het eene schoone
 Jouffrouw is gemekke geschildert wort/maer
 een wyf meras en eenen moddigen poel daer
 veel menschen in liggen en zweten; en wie isser
 soo snyder die van dit wyf water niet al wat
 en is hestynckel?

Maer laet ons keeren tot den H. Anselmus:
 desen is geboren in de stadt Oke, op de frontie-
 ren van Piemont in Bourgoignen/gestorben
 in het jaer Christi 1109. en hadt liever de duy-
 le werelt broegh te verlaten/ als te kennen.

Hy wiert dan van werelts Religieus / van
 Religieus Abt/ van Abt Werts-bisschop van
 Bantelberge/ en hoe hy grooter wiert in eens
 anders onghen/ hoe dat hy kleender wierde in
 sijn enghen ooghen.

Hy had eene besondere gratie om oock wyt
 kleine ende geringhe saecke tresselucke leerni-
 hen te trecke/ gelijk het geschiede doen hy een
 gejaght haesken onder sijn peirde sagh beheu-
 de staen schynen/ daer de hase-winden huy-
 wigh rontsom stonden: Soo, seyde hy / is eene
 siel benauwt in de ure des doodts in 't mid-
 den vande duyvelen.

Siende een Jonckerken met een bogeltien op
 een kruerken; Ah, sey hy / dat is den sondaer
 die valt is in sijn vyants stricken.

En daer-en-tusschē wy die als haeskens zyn
 en bluchten niet/ en als bogeltjens en treuren
 niet/jae dat boven alle wonder gaet / wy zyn
 dickwils by in onse gebauckenisse/ en wy sin-
 ghen in onse doodelycke stricken. Ex Fastis.

S. ANSELMUS EPISC.

Ghewoonte van sondighen.

Als de ziele eens is verdroncken in de aert-
sche saecken / dan kanse qualick weder van-
den groent op komen sonder Godts gratie;
want sy is vast aen de stricken en ghemachten
bande werelt. S. Ambros. in Luc.

Bidt vooz die in hunne sonden ver-smoozt
ligghen.

xxii. Aprilis.

Dat den H. Theodorus soude uyt-schijnen in beughden en woude te wercken / dat gaf te kennen eene klaer blinkende sterre / daer sijne moeder meende mede bevrucht te wesen.

Hy leefde in't jaer 580. tot Siceon, niet verre van Gallatien Van jonckr af gionck hy tot scholen, maer de moeder (Godt gabe dat sy de leste van dien slaghe waere) soude een bevervelincken afgemaeckt hebben / en hadde haer den H. Georgius niet aen-gegaen niet dreygementen.

Woe dickwils en heeft hem den duyvel niet gesocht nu verbeit te maecken / nu te bedriegen? Iac hy veranderde sich in de ghedaente van eenen Gerontius, den kameracde van Theodorus, om buyten te gaen springen Gerontius sprongh vā soo hoogh / dat hadde hem Theodorus naer-gesprongen / hy had den hals gebroken, maer den H. Georgius vermaenden hem van 't bedroghe / en van 't perffel.

Hy dede eenen fraeyen sprongh als hy van onse M. Vrouwe inde Kercke vermaent is / dat hy sy selven aen Godt soude op-draegen want doen is hy de werelt ontsprongē. Siet wat een maetjen dat hy gestelt heeft aen de jonckheyt.

Hy wiert nader-hant Bisschop / en wijt en bzeet vermaert dooz de oberbloedighede der mirakelen: de duyvelen dede hy nu selver dooz schrick ober al bluchten: die hem niet venijn meyden te vergeben / gaeben hem meerdere gesontheyt dooz het drincken.

Eenen doost hadt hy / die niet en was te verflaen / dat was / hy haecte om altyt meer en meer te lijden / en dit sijn de gesontste teugen / al ist datse bitter smaecken. Ex Surio.

S. THEODORUS C.

Toe-vlucht tot MARIA.

Maria is ons voor-ghegaen / en is daer hoer
 den soe eerlick ontfanghen / dat haere dien-aes-
 ten met groot betrouwen d'eren roeyen
 Treckt ons naer u, en wy sullen loopen in den
 soeten reuck van uwe specerijen. S. Bern. de
 Ass.

Bidt voor die Onse A. D. zoutwe dagelijck
 eeren.

xxiv. Aprilis.

De H. Bona. dat is / de Goede, die heeft
voorwaer booz de Jonckheyt goede woet-
stappen achter-gelaeten! maer hoe weynigh
sullense volghen! Want wie isser die maer se-
ven saeren out zijnde / een hantzen kleet sal drae-
gen? slaepen op ston? aenwoerden wo pel-
pelgrimagien? Wese werten sielden Christus
aan Bona, en Bona omhelsden de selfste wot en.

Dy daghen inde weke en nam sy met als
hooft en waer / op de vier andere nuttede se
moes-kruyde upt den hof / en dat schieen haer
offe banquet hadde ghehouden.

Dy was een vrandinne van die ghemacke-
liche bedden en sach e plurimien / en seide dat de
slaep op het sloop / was sy milder dan g. mac-
keelicheyt / sy was meerder van surberhent.

Schou-waer! is sy gheroyst int halien naer
S. Jacob tot Cōmpostellen, alint seggende
dat ons leven niet anders eits als een pel-
grims leven / 't is alsoo / en daer-en tusschen
beet stellen 't soo oen / of sy hier e. wonghe ta-
bernakelen souden maerken.

Sy is ten lesten geyest naer het H. Landt,
ende herst 40. daghen gevasst in de selfste wo-
stine daer Christus sinen vasten ghehouden
hadde / en hier is sy oock begaest door eene be-
sondere ionste van Christus met eenen gouden
ruck / en met de gaerde van mitakelen.

Ten lesten is de H. Bona eene alder-sortste
doot gestorven / als een die in haer scheyden
heeft gesonghen. Wat wonder / aenghesien sy
in haer leven ghehoert hande!

Wilt mocht ick bekomen een doctd ghelijck
Godes Helyghen! maer dan moest ick dock le-
ven ghelijck Godes Helyghen. Ex Fallis.

Eerste op-voedinghe der Ionckheyt.

Het is een spreek-woort (en niet dan al te waerachtigh) eenen ionghelinc en sal niet af-wijcken van sijnen eersten wech oock als hy sal zyn tot sijnen ouerdom ghekomen.

Prov. 22.

Widt vooz die de Ionckheyt ouder-wissen.

XXIII. Aprilis.

V Er dient te en Capiteyo, die kloeckmoedigh vecht / eenen ontfersfelicken laurierkrans wat allen wi dan op het hooft vanden byzomen Campioen den H. Georgius stellen? daer van sommighe seggen / dat hy eenen draeck ghedoodt soude hebben.

Hy was geboren in Cappadocien van Catholijcke ouders / ende wieret om sine kloeckmoedighheyt Colonel in't leger vanden Keyser Dioclerianus; maer als hy saght dat de Christenen verbolghet warden / heeft hy son Colouel schap af-ghelept / ende is eenen soldaet Christi geworden. Ende daer andere Hovelinghen anders niet en weten als haeren Wyns te blyeden / daer en wist Georgius anders niet als hem ober sijn woertheydt te straffen.

Hier ober wierdt hy inden kercker gesmeten / iae men ley hem op een radt coninc beslaghen met scherpe schaer-messen; maer die soo dickwils het swits vanden byandt had af-ghebeten / die en is dooz dese scherpe punten oock niet verwonten.

Den Tyran dede hem by daghen liggen in levende kalck / en hier wierdt sijn couragie soo sterck oft eenē gemersten muer geweest hadde.

Das hy dede hem gloepende schoenen aantrecken / ende soo bevre wast van daer dat hy hier dooz in sijn helijdenisse vertrayghden / dat hy daer mede scheen te vliegghen.

Maer noyt en waren d' Afgodisten vonsen / dan als hy met het teecken des H. Cruys allen hynne afgoden heeft gebrokē; doen en viel hyn raserntie niet op / oft den H. Ridder moest ont-halst worden. Siet / den H. Georgius had liebet sijn hooft als de waerheyt te verlies. Ex Hef.

Den Christelijcken strijdt.

Godt den Heere ende Gegeerder van alles,
 die siet niet allen de heez-schaeren vande En-
 ghelen na uwen strijdt / ende bereypt vooz u de
 eeuwighhe kroon die teyken den hieschen draeck
 sijt bechtende. S. Leo serm. de Assumpt. B. M. V.
 Bidt vooz die in sware bekoringhen sijn.

TAs meer als reden dat wy het leben vanden H. Marcus beschryuen / die ons het H. Euangelie heeft beschryuen / t welck hy begint vande predicatie vanden H. Joannes inde woestijne / diemen doek met eene byschende leeuw is schilderende.

Sommighe segghen dat hy was van t gheslachte van Levi, ende teuen vande 70. Discipelen / dat gaet immers vast / dat hy was den mede-ghesel vanden H. Petrus, die hem booz raelman / ende als booz synen soon heeft aenghenomen.

Als den H. Marcus tot Alexandrien van sekeren Anianus syn schoonen dede lappen / ende dat desen met de elsen in syn slincker-hant gesteken hadde / soo heeft den H. Marcus hem de handt ghenesen vande quetsure / ende de siele van afgoderije.

Den haer der Heydenen en kost syn deughden niet langher verdragen / hebben hem dan op eenen Paesch-dagh met eene strop vanden Nuter ghesleppt naer den Kercker. Het welck den Hemel aensagh booz een soete Processie.

Inden kercker wierdt hy vertroost van Christus, ende eenen Enghel thoonden synen naem gheschreuen inden Boeck des Leuens. Hier ober loofden den H. Marcus Godt dat hy weerdigh was met syn bloedt t'onders teekenen / dat hy met syn penne hadde beschreuen / ende des anderen-daeghs veel wonden in het sleppen ontfanghen hebbeude / is ten leffen ghewozght / ende ten Hemel ghebaren.
Ex Rosv.

Dolinghe der werelt.

Daer sijn veel wegen/ende veel soorten van
 wegen/ soo datter seer groot verjckel is vooz
 den pelgrim inde waerelt: laet ons daerom wel
 letten op dese wegghen/ ende waer dat de haen
 is die ten hemel is leyvende. S. Bernard. serm. ii.
 sup. Qui habitat.

Wilt vooz die de sondaren op den rechten
 wegh brenghen.

xxvi. Aprilis.

Wer het leven van den H. Basileus in
onse tale beschreven / soo soud' ick al-
le staet-*Touffrouwen* noodighen om daer
in te lesen / ende naer te volgen de kloecke
bluchte van eene eerbaere *Glaphyra* staet-
Touffrouwe vande huysvrouwe vanden *Co-*
stintick ende woeden *Cyran Licinius* , ende
dat op datse haer soude ontwercken wt sijn
ontuchtighe handen / ende schande.

So den *Cyran* verstont hare bluchte / ende
hare doot / heeft hy den H. *Basileum* doen
vanghen die doen *Bisschop* was tot *Amaseen* :
den welcken / als hy hoorde den *Cyran* stont / is
van hem verfocht oft de *Wfgoden* te eeren / oft
wel sijnen hals hoorde het swerdt ghereedt te
maken.

Maer *Basileus* , die liever sijn *Gheloof* als
sijn hoest wilde behouden / heeft de vleyding-
ghe ende de dreyghementen des *Cyrans* ver-
acht / meer ghelucke stellende in eene schan-
dighe doot hoorde den waerachtighen *Godt* /
als in een eerlijck leven hoorde de valsche *Go-*
den.

Hy hebben het lichaem ende het hoest
verre van een inde zee gheworpen / ende siet /
de visschers hebben het lichaem / daer het
hoest nu wederom aen vast was / op-ghes-
trocken / alleen saghen een roodt streep-
ken rondsom den hals ; het schein dat *Gla-*
phyra , hoorde wiens eerbaerhepde hy seer
sorghuldigh gheweest was / hem dit als
een hals-cieraet besoght hadde / ter wijlen
de *Enghelen* den *Laurier-kranck* brochten /
om aen den *verwiner* in handen te gheben.
Ex Surio.

Srijdt teghen den duyvel.

Waeders zijt maetigh/ende waecht : want
 uwen vyant/ghelyck eenen byschenden leuwo
 gaet rondsom / om te soecken die hy mocht
 verscheyren. Zijt kloeckmoedigh ende doet
 hem wederstant dooz't Gheloof. 1. Petr. 5.
 Wilt dooz' die in sonden gheballen sijn.

xxvii. Aprilis.

Set hoe dat de Edele deughden oock inde
S.H. Sita eens slechte dienst-bode worden ghe-
houden.

Dese was ghebozen by de Stadt Luca in
Toscanen, ende diende de familie vande Fari-
nelli, waer dat sy haer huere gaf aen den ar-
men / behalven dat sy daghelijck by haeren
meester ende vrouwe bedelde dooz de bedelae-
ren hem verskerende (want het waren koop-
lieden) datmen niet sulck trafick wint hoer-
dert ten hondert.

Mer ghebeyden eens op sekeren tijdt als sy
eenighe stuckkens spijse / die ober-gheschot-
ten waren / droegh na de arme lieden: want
soo sy van haer volck verrascht wierde / sijn
dese brockelighen dooz dien stontt veran-
dert in bloemen / onghetwijffelt om haer te
eloonen / dat dese aelmoessen haer eenen
krans van bloemen ende van glorie souden
blyken.

Hoe arm datse was / noch hadse ende behiel-
se den rijcken schat vande supberheydt / den
welcken soo haer eenen knecht wilden ontme-
men / heeftse hem dat onbeschaemt back-hups
met hare naghelen soo ghereeckent / datse hem
leerde / wast niet dooz eerbaerheyt / ten
minsten dooz sijn bloedt beschaemt ende roodt
te worden.

Doende eene pelgrimagie naer het W.
Landt / is sy weerdigh gheweest het ghesel-
schap van Maria, die haer by nachten de poort
ten vande Stadt / daer na vanden Hemel
opende. Dort uwe ooghen hier open / o
Jonckheydt! die na onkupsche vlyagien trach-
ten. Ex Factis.

Pelgrimage van 'smenschen leven.

Denkt op d'ellende van uwe pelgrimage /
 peest op de perijckelen van u leven / peest op
 u eyghen broosheydt; ende met dierghelycke
 ghepeyfen sult ghy veel moeyelikheden kon-
 nen ver setten. S. Bern. serm. de Omn. SS.

Bidit vooz die de *HH*. plaatsen besoecken.

DEN Hemel ende Hemelsche Gheesten hebben nederwaerts ghesien / ende aenschouwt personagien die de H. Theodora ende Didymus speelden.

Theodora was ghebozen tot Antiochien, ende begaest met eene uytneemende schoonheyt de welcke sy seluen verthoonde aen de ooghen der menschen / om vande ooghen niet berraden te worden. Sy wierdt beschuldicht by den tyran Maximinum dat sy Christene was: desen gaf haer keus oft van wiercock de Afgoden op te offeren / oft wel in een ontuchtigh huys onteert te worden. Wat soud' se doen? soud' se Maghet blijven / ende niet Martelaresse worden? Neen sy woude / ende soud' de lelien onder de roosen blechten / ende de Martelike by den maeghdom boeghen.

Sy wierdt ghestelt in een oneerlyck huys: den eersten die by haer quam / was een jonghman ghenasmt Didymus, met voornemen van hare supberheyt te verskeren / tot dien eynde beranderen sy van kleederen / ende Theodora wordt Didymus, ende Didymus wordt Theodora.

Sy dan / in mans kleederen / ontbeynst haer aen de schilt-wachten / ende gheraecht uyt de handen; ende Didymus, om sin bezogh ende arghlistigheyt / wordt veroordeelt om onthalt te worden.

Maer / siet / als sy staet op het straf-thoonel / soo komt Theodora, ende wilt in sin plaats den hals onder het sweert gheben: sy stonden beyde om de doot / ende alle beyde hebbense door't sweert verwinnaers ghebleven. Ex Hesio.

Suyverheydt.

Saligh is hy die eenen schroom heeft van alle ouerbaerheydt / ende sy selven hoor eene lebende offerhande aen Godt opdraeght: want die Godt soo dient / sal eenen Enghel wesen op der aerden. S. Ephrem.

Bidt hoer die in quaet gheselschap sijn ghesallen.

Dat iemandt heyligh is als hy jonck is / dat is te verwonderen / overmits de jonckheyt dickwils broos en boos is ; maer dat iemandt heyligh is / eer hy ghebozen is / dat is noch een meerder wonder.

Soo gebeurden 't aen den H. Franciscus van Senen: want als de moeder van hem bezucht was / docht haer datse van een Lelie groot ganck / ongherwiffelt een dooz-hoyken / dat haerl Soon eenen grooten dieuaer soude wesen van Maria , de welcke is de Lelie der valleyen.

Jonck zijnde / ende scholen gaende / las hy daghelijckx 500. Ave Maria , ende wiert meer inde Kercke als in sijn moeders huys ghehouden / ghebende eene waerschouwinghe aen de Jonckhepdt / datmen / om gheleert te worden / alsoo grooten doortgauck kan doen dooz het bidden / als dooz het studeren.

Sijn lichaem / dien wederspannighen Esel (die sommige als een Jouffrouwen hondcken boeden ende streelen) temden hy met vasten / ende ijs-kastijdinghen : want hy wist dat de suyverheyt niet en kan dueren by de welde ende de sinnelijckheyt.

Als hy Predikte en wast niet als byer ende blam / wanneer somtijds eenen bol byers op sijn hoeft ghesien is / waer van hy d'aenhoozders de boucken wist in't herte te spreken.

Maer niet wat eene blijfchap las hy sijnen naem inden Boeck des Levens, die hem vande Engheleu ghehoort wierde ?

Maer sijn doodt isser een Lelie uyt sijnen mond comen groepen. Ex Fastis.

Godts eere ende lof-sangh.

Bolght na oock de cleyne vogheltjens / die den Schepper broegh ende spabe loven. Jae wilt ghy noch danckbaerder wesen / volght den nachtegael / die den dagh te kort is / ende Godt oock 's nachts gaet loven. S. Maxim.

Bidt voor die de weldaden Godts soo wep-
nigh ghedachtigh sijn.

In het Leben vande H. Catharina van Senen
sullen de Enghelen veel vinden om te ver-
wonderen / ende de menschen veel om na te
volghen. De Enghelen als sy sien dat Ca-
tharina ghesoghen heeft de opene Syde van
Christus; de menschen / als sy sullen bemer-
ken / datse ontfanghen heeft de Vijf Wonden
Christi, soo datse nu boerde het Wapen van
den ghenen diese tot Bruydegom hadde ver-
kosen.

Sy wenschte hoer de poozen der Helle te
sitten / om de sondaren daer upt te houden;
waer bliuen wy diese doer ons quaet exempel
ende boose wercken daer in stooten.

Sy koos upt Christi handen liever een
doorie / als eene goude kroone / diese op haer
hoofd druckte / wel wetende dat dese was de
schoonste Mode die den Hemel kan gheben.

Maer hoe neerstigh diende sy eene vrouwe
die den kancker hadde: sy soogh haer den etter
upt de sweeten / met sulck eene smaekelijck-
heyt / ofte sy daer Nectar upt hadde gheroc-
ken. Ende siet hoer alle dese liefde ende dienste-
baerheyt / en kreegh sy van dat ondraucke
haer wijs anders niet als lasteringhen ende
schelden.

De liefde tusschen Christum en haer groep
de soo seer datse malkanders herten ghema-
ghelt hebben: doen mocht sy niet reden ha-
ren Bruydegom haer Herte noemen. Ons
hert is als eenen spieghel: hoer een Crucifix,
ist een Crucifix: ende hoer eenen mest-hoep
sult eenen mest-hoep worden: dat van Catha-
rina sagh op Christi, ende is sijne Bruyde ghe-
worden. Ex Rosv.

S. CATHARINA SENENS. V.

~~Niemandt en heeft twee Hemelen.~~

'T is onmoghelijk dat jemant / ende niet be-
 thelick ende daer d' eeuwige goederen sal
 ghenieten / ende van d' een ghenichten gaen in
 d' andere ghenichten / ende glorieus sal wesen
 op d' aerde ende inden Hemel. S. Hier. Epist. 14.
 Zide voor de al te graote lief-hebbers van
 de werelt.

xxx. Aprilis.

Martelaer te ziju met wenschen / dat is
 goet maer Martelaer te worden met
 mercken / is noch beter / ende hierom ziju den
 H. Marianus ende den H. Jacobus de Cyprian
 nen selver inden mont ghesloopen / om met der
 daet huij bloedt vooz het waerachtigh Ghe-
 loof te moghen verghieten.

So hebben gheleden outrent Numidien in
 het Jaer 262. Marianus is an sijnen dupin
 op-ghehanghen / ende wiert uptghereckt door
 een swaer ghetwicht darin den hough aen sijn
 ceenen / ende weder-ghekeert inden Kercker
 is hy outjalst / om te ghemeten het Hemels
 banquet dat hem den H. Cyprianus ghehoont
 hadde.

Den H. Jacobus vercloecht door het selfse
 visioen / is soek ter plaetse vande Martelie
 ghecomen / daer hem de ooghen wierden ver-
 bonden / ende het hooft is afgheslaghen / ende
 is alsoe beneffens Marianus ghescheyden / om
 sijn plaetse inde selfsten maeltijt te beklee-
 den.

Wij blinde menschen als wy ziju die niet den
 verloren Soon aen den buylen back hanghen
 vigh bliuen ligghen / daer wy weten dat hi
 ons Vaders huys alle oberbloedighet vooz
 ghebonden.

Wij hadden wy de ooghen van Marianus ende
 de Jacobus!

Maec hante doode heesmen vuyterje in
 tocht gesien / ongetwiffelt om de hoosheit en
 wreethet der beulen te straffen. Den sonbaer
 en is nimmermeer gerust want al heest Gods
 Rechtveerdigheyt somtijts loode voeten / hi
 heest althijts ijfere handen. Ex Surio.

30
S. MARIA Goedt exempelBUS MM

Den naem van Christus wordt als eene olie
 upr-gheslozt / ende al die den naem van Chris-
 tenen voeren / sijn overvloedigh van liefde /
 daer se voor versacht worden / ende doen blant-
 men van goede exempelen branden. S. Greg.
 Bidt voor die met hun quaet leven d'andere
 her-ergheten.

Tafel der Heylighen in dese Maendt
A P R I L I S.

- S. Walaricus, 1. April.
S. Genoveva, 2. April.
S. Franciscus de Paula, Ibid.
S. Josephus Poët, 3. April.
SS. Theodulus en Agatophus Mart. 4. April.
S. Jreña Maghet ende Mart. 5. April.
S. Guilielmus Abt, 6. April.
S. Calliopius Mart. 7. April.
S. Wiſterpus Biſſchop, 8. April.
S. Maria van Egypten, 9. April.
S. Macarius, 10. April.
S. Stanislaus Biſſchop, 11. April.
S. Alferius 12. April.
S. Hermenigilde, 13. April.
S. Lidwina Maghet, 14. April.
S. Eutyechius Mart. 15. April.
S. Joachimus, 16. April.
S. Helenus Abt, 17. April.
S. Urſmarus Abt, 18. April.
S. Wernherus Mart. 19.
S. Agnes Maghet, 20. April.
S. Anselmus Aertſ-Biſſchop, 21. April.
S. Theodorus Biſſchop, 22. April.
S. Georgius Mart. 23. April.
S. Bona, 24. April.
S. Marcus Euangelist, 25. April.
SS. Baſileus ende Glaphyra, 26. April.
S. Sita Maghet, 27. April.
SS. Theodora en Didymus Mart. 28. April.
S. Franciscus van Senen, 29. April.
S. Catharina van Senen, Ibid.
SS. Marianus ende Jacobus Mart. 30. April.

M A J U S.

Verstervinghe.

Wy behoorden oock door de bresse des Heeren ghekrupst / en verstorben te zinn an alle quade gheneghenheden ; en wy moesten door waerts ons ghesicht stieren / daer wy allen oogen-blicken hopen henen te reysen. *Cassian. lib. 4. c. 35.*

Bide door die door veel verijckelen reysen om de Heydenen te bekeeren.

Op desen dagh sien wy/dat selden te sien is/
twee Sonnen te samen schijnen / vande
welcke een is den H. Philippus, en de andere
den H. Jacobus, die Jerusalem berlicht heeft/
maer Philippus heeft meest in Schytjen, en tot
Hieropalen gheschienen.

Soo ras als Philippus van sijn netten ghe-
roepē was om te sijn den visscher d'r mensche/
soo is sijnen eersten vanck geweest d'r eenbou-
digen Nathanael die hy brocht tot Christus.

Hy doode met sijn ghebedt een serpent / en
door dit Mirakel pletterde hy oock de afgode-
rne.

Dit en kosten de afgodische Prieesteren niet
lyden/ hebben Philippus ghekrust en aen her
krus ghesceenicht: door de Heydenen waerent
kassere / maer door Philippus aen sijn Croon
Diamanten.

Jacobus de Mindere, die Christum van aen-
sicht seer gelijck was predickte tot Jerusalem,
hy en at noyt vleesch/ hy en dronck noyt wint/
hy was volherdigh in het ghebedt. Soo dat
het vel van sijn knien een kermis huyl geleke.

Als hy door veel mensche op Daesdagh van
eene verheben plaetse Christum predickte /
soo heeft hem Ananus Oppersten Prieester /
boven vanden tempel gheworpen en met vol-
ders stocken doot-gheslaghen / biddende: Va-
der vergevet hun: want sy en weten niet wat
se doen.

Wat seght gy hier op o vrasck-suchtigh
mensch? wilt ghy u vanden oock verghen /
door hun bidden? Seght neen/ en soo en hebt
ghy van Godt gheenen oljfs-tack / maer wel
het sweert te verwachten. Ex Fastis.

Neerstigheyt, ende arbeyt.

Godt heeft den mensch gheschapen in dese werelt op dat hy soude werken en daerom ist dat Godt aen den mensch soo bequame seden en ghegheben heeft om te werken / en gheen sulcke den luwaert strijt teghen het eynde sijn der scheppinghe. Chrys. ad Thess.

Bidt voer die hinnen kost in sweet hants aenschyns winnen.

11. Majj.

Al was den H. Antoninus kleen van persoon / soo was hy nochtans soo groot van heyligheyt / dat hy boven allen d'andere in deughden heeft upt-geleken.

Hy is gebozen tot Florentien in't jaer 1389. van eerlycke lieden / hy bestede sijne kinderliche jaeren in stil swygen / bidden / Sermoonen te hoozen / en alle eerbaere seden. Och oft onse wulpsche Jonckheyt oock op desen toom leerde gaen / die by gebreck van die / nu loopt soo onghelonden.

Hy ont souck het habijt van den H. Dominicus, als hy 13. jaeren oudt was / nader handt wiert hy Prior gekosen / jaer den Paus Eugenius maecten hem Aerts-bisschop van Florentien, en onder soo doozuchtigen en geerdien myter van Aert-bisschop, wist hy het herte van eenen dootmoedigen Religieus te bewaeren.

In syn leven geschieden dit naer volgende: Gaende op sekeren tijt dooz Florentien, siet hy Engelen op het dach van een huys sitten / dit gesicht viel hem bzeemt / hy gaet binnen / en hy vint daer eene arme weduwe met twee Godtbzuchtige Dochters die en Godt diende / en necstigh spinnen, hy booz siet se van eenie merckelijcke somme gelts / waer op soo sy de Joffrouwen begosten te spelen, en de godtbzuchtigheyt met het werck-kussen achter de kiste wierpen: vout hy daer naederhant / dusebelen sitten in de plaetse van Engelen. Wat sal ick hier seggen als: o Heyligen aereheyt / o rampsaelige luyigheyt!

Den cleene Antoninus is te groot om hier geheel gestelt te worden / als hy stierf waren dit sijne woorden / Godt dienen is regueeren. *Fest.*

Cruys, en verstervinghe.

Die van alle vermaledodinghe wil beghint
 zyn / dat hy eere het Cruys / waer int dat
 bloent de volheyt vanden seghen / dat hy door
 het Cruys sy selven vast maecte aen Gods
 gheboden / ende sijn onghetjootme bleesch tene
 me. S. Peir. Dam. de Cruce.

Wilt vooz die verheffinghe van het H. Cruys.

III. Maij.

Goet gabe dat alle Christene sielen met sulcken iever sochten de geestelijcke crupcen gheluck de H. Helena ghedaen heeft het Cruys daer Christus aen is ghestorven. Welcke bindinghe hoese gheschiet is/ sal ick verhalen.

Dese H. Keyserin se hadt verstaen dat haeren Soon Constantinus een Cruys inde locht ghesien hadde tondson beschreven met dese woorden: In dit teecken sult ghy winnen.

Hier dooz kreegh sy eenen iever om te trecken naer het H. Landt / hier doet sy graeven met allen neerstigheyt oft sy eenne goude mijne ghesocht hadde.

Ten lesten men ontdeckt dyp Cruycen/doen scheent dat Helena een mientw-Indien hadde ghebonden / maer om dat den titel ter ziden lagh soo en wist sy niet welck dat was het eyghen Cruys Christi.

Maer den H. Macarius Bisschop heeft haer licht ghgheben / men brocht een vrouwe die stierf aen het eerste Cruys/ maer vount gheen baet/aen't tweede/al gheenen troost/aen't derde/ en liet sy ghenas soo zijt raecte.

Hier dede de H. Helena eenen kostelijcken tempel bouwen / en den Keyser Constantinus gaf een ghebodt datmen geen quaet-doenders booztaen meer met het Cruys en soude straffen/ maer darment allen eer soude bewisen.

Hier heb ick een woort tot u/o Siel/ soudt ghy niet groot achten dat ghy een stukken van het H. Cruys hadt? weet dat hongher doost/ versmaetheyt/lasteren/vinnen meer het Cruys Christi waren als het Cruys selve / en dese H. Reliquien kont ghy alle daghen krijgen.
Ex Rosv.

Eerbewijsinghe tot de Ouders.

Wilt eer bewijsen aen de ghene die u Godt heeft ghegheven tot ouders / wacht u van die te bedroeven. Hy verdient dat hem Godt met blincheyt sinder ooghen kaskhde / die sijn ouders aen het met snere ooghen. S Hieron.

Bidt voor de Ouders die huime kinderen in de vzeese des Heeren opvoeden :

IV. Maij.

Hier siet ghy de saelige Monica die haren
 Soon Augustinum twee-mael-gebuert
 heeft eens voor de werelt / en eens voor den
 Hemel / O weerdighen spiegel voor alle moe-
 ders die bedorven kinderen hebben / voor alle
 Vrouwen die getrouwt zyn met quaede mē-
 nen / desen woon sy met soete woorden / en dien
 met bittere traenen.

De **V.** Monica was van ioncs af seer godt-
 buechtigh sy stont strachs op om te bidden / sy
 gaf geerne aelmoessen / sy beliefde haren man
 Patricius in alles / sy verzoegh valsche klap-
 peruysen bande maerten by haer schoonnioe-
 der / een soorte van tonghen die heel roock
 maecten en twist stoken inde hups-gefinnen.

De Goubernaure speende haer banden
 wijn tot haere houwbare sacren toe / tot
 eene berispinge van veel moeders die de lee-
 ker tongen van haere jonghe Dochters hier
 in den toom te lauck geben.

Sy had eens met Augustinus eene soete
 saemenspraeck vanden Hemel liggende in een
 beufter die op den tyf unt-quant / siet hoe
 verstandige zielen van alle plaetsen weten te
 maecten plaetsen van devotien.

Sijnde vol denghden en daeghen stierf sy
 sonder de minste bekommernisse / vraghende
 alleen aen Augustinus ende synen Broeder:
 Dat sy haerder aenden Autaer des Heeren
 souden ghedachtigh wesen.

En hecht u hert niet aen de werelt : want
 al wat beseten wort met snuelijckheyt / wort
 verlozen met droefheyt / en hoe ons hert daer
 hafter aen is / hoe dat de scheuringe daer naer
 meer moet smerten. *Ex August.*

S. ANGELUS CARMELITA.

Danckbaerheyt voor Godts weldaden.

Wy sijn schuldigh Christum soo te bedancken
al oft hy alleen om een iegelyck van ons hadde
gheleden. Want hy soude gheerne voer eenen
sijn ghestorven. Want sijn liefde is soo groot
tot de minsten als tot de heel werelt. S. Chryl.
Bidt voer die de Meditatie van het lyden
Christi neerstigh hooren.

v. Maij.

Als ick sie dat den H. Angelus is ghebozen
van Joodtsche ouders / magh ick dan niet
segghen dat hy was een roose ghegroeyt op de
doornen? al hoe wel de doornen oock roosen
sijn ghetworden / als haer Maria de Moeder
Godts selver quam bekeeren/en onderwijssen.

Dat meer is / sy saghen ten rhyde van de H.
Maffe in de plaetse van de H. Hostie eens
Christum ghelijck hy aen het Cruys heeft ge-
hanghen.

Den H. Angelus begaf hem tot alle deugh-
den en wiert Religieus op den Bergh Carme-
lus, en als hy hier in de eenigheyt meyden al-
leen te wesen / siet hy Christum met veel Enge-
len / die hem ghebiet na Sicilien te trecken om
aldaer den Martelie-kranck te winnen.

Tot Roomen vont hy den H. Dominicum,
en den H. Franciscum die hem sijn voeten kuste-
de / en van nu af als Martelaer eerden / maer
Angelus wiert Propheet aen sijnen Propheet /
en boorzeyde aen Franciscus, dat hy de lid-ree-
kenen van Christus Wonden, soude ontfan-
gen / boorzwaer eene edele soorte van martelie.

Sicilien verheughden sich over sijne komste /
maer niet den Graue Besengarius die hy straf-
te over de bloet-schande en ontuchtigh leven
met sijn enghen suster.

Den Graue niet vzaeck-sucht ontsteken
dede hem door de ketteren / terwyl hy preckten
vermoorden / en soo is Angelus, dat is Engel /
tot de Enghelen ghebieren.

Hoe wisselijck doet hy die van dees ure af
siet op de laetste ure / en nu deughden gaet be-
reypden om van vleughelen te vinden als hy
moet scheyden. Ex Fastis.

CONVERSIO S. AUGUSTINI

Neerstigheyt in te besorghen onse saer-
ligheyt.

Isst by aldien dat ick u gout op-offere/ ghy
sult niet segghen: morggen sal ick't comen haer-
ten maer ghy begheert dat op staende voert: de
saligheyt onser siele wort ons belo oft/ en daer
en rusten wy zyn traegh om die te ontfangen.
S. Ambros.

Widt hoor de bekeeringhe der sondaren:

vi. Maij.

Noyt en isser soo vruchtbarighen dauw
noch soeten mey-regen upt den hemel ge-
ballen als de moederlike tranen van de H.
Monica waer door de bekeeringhe van Augu-
stinus ten lesten is voorts ghekomen.

Hy had veel boecken door-snuuffelt / hy had
Ambrosium dickwils ghehoort / hy had de
brieven van Paulus ghelesen / doen Pontianus
hem vertelde de bekeeringhe van twee Hobe-
linghen die hy gebal het leven vanden H. An-
tonius lasen / soo psofdrigh ist gheestelijke
boecken te hebben.

Dit verhael stormde machtigh op sijn ge-
moet dat hy reghen Alipius riep : Wat doen
wy? de onghelcerde nemen den hemel in , en
wy mei onse wetenschappen bliiven in het
vleesch en in 't bloet ligghen vroeten!

De klare Suyverheydt hertoonde haer oock
eens vergeselschapt met treffelijke weduwen/
Maeghden / ende jonghe Dochterkens. Hem
seggende : En sult ghy niet kunnen doen , dat
dese hebben kunnen doen?

Ten lesten hoorde hy in den Hof een stem-
me: Tolle, lege, nemt, leest. Hy las een passa-
gie in Paulus en op-staende voer wiert hy van
Manichaus Catholijc / van eenen Rethor, eenen
Docteur vande H. Kercke ; van een slave
des dubbels een kint van Godt Almachtigh.

Hoe menigen boeck en hebben wy niet gele-
sen? hoe menigh Sermoon niet ghehoort? hoe
veelboudighe vermaninghen en sijn ons niet
ghedaen? blyben wy doolen ten is niet by ghe-
breck van die ons den wegh souden wysen/
maer om dat wy het spoor vande deught niet
in-en-treden. *Ex 8 August.*

Toevlucht tot MARIA in den strijt.

Gheltick hy nootsakelijck verlozen gaet/ **O**
 Alderheylighste **M**adaghet/die van u is verwoz-
 pen; soo ist onmoghelijck dat hy niet betwaert
 en worde den gheue ghy onder uwe bescher-
 minghe hebt ghenomen. S. Ansel. in Med.

Bide booz die op zee teghen de Turcken
 streyden.

VI. Maij.

Wie soude ghehouden dat van Damascus, ja
uyt het Hof van den Prince der Sarazij-
nen te voorschijn soude comen eenen bescherm-
mer vande sapberheydt en van de *H. Maghet*
Maria, al is dit byuten verwachtinghe/ ten is
mer byuten de waerheyt.

Want Joannes Damascenus heeft dit glorie-
rijk booznemen derren aenbeerden en upboez-
ren/ende en heeft met gheschroomt den godde-
loosen stormer Leo met eene scherpe penne aen
te taffen.

Desen om hier ober vraeck te nemen / doet
de hant van Joannes contrefeyten en na maken
en dat met eenen brief/ al oft Joannes de stadt
Damascus had willen verraden.

Soo ras den Prince der Sarazijnen desen
brief sagh/ doet hy Joannes de hant af-kappen
die minder in de wonde gheboelde het verlies
vande hant als vande penne.

Siet nu het betrouwen vande dienacrs van
Maria, hy knielt met sijn handt voor het beelt
van Maria; versoekt troost en bystant in sijnen
drucken straet. *O* wondere sake! de *H. Maget*
stelt de hant wederom aen den erm en geneest
hem van de wonde.

Hier na begaf hy hem tot eenigheyt en met
de verbeterde en wondere hant schreef hy bete-
re en wondere boecken/ vraecht ghy tot wiens
lof! tot dien van Maria, van wiens hant dese
handt was ghecomen.

Danckt Godt die u tot noch toe het ghe-
bruyck van ulre handen laet ghenieten/ want
sijn ghedurigh bewaeren/ is soo veel als die al-
le daghen op een nielto worden ghegheben.
Ex Fastis.

Verachtinghe der werelt.

Wy fouden de werelt moeten verachten al waerte vol van lieffelijke goederen; hoe veel te meer dan nu sy ons onthaeft met swarigheden en ellenden? alle dese pynen en smertten waerfchouwen ons van die niet te beminnen.
S. Greg

Bidt voor de kloecke Maeghden die de werelt met de voeten treden.

VII. Maij.

N^oer allen menschen oordeel warden de
speelmaens en violousen verwacht in het
huys van Domitilla, en ick en sie daer niet als
soldaten en beulen incomen.

Domitilla was nichte van Clemens Borge-
meester van Roomen, die Preef was vanden
Keysser Domitianus) stont op haer trouwen/
en was besich om haer tot dien eynde op het
schoonste ende rijkste te bereyden.

Nereus en Achilleus die Christenen en hare
Kamerlinghen waren/ wisten haer soo veel te
segghen vande liefde Christi, datse een opser
maectt van Aurelianus haren Buijdegom
af te gaen en Christo aen te hanghen.

Hier ober wiert Domitilla gebannen op een
Eylant/ Nereus en Achilleus die by haer wa-
ren/ warden daer onthalt na dat hinnen zuden
met ijere platen ghebzant waren / hier door
verloor Domitilla haer gheselschap/maer niet
hare couragie.

Domitilla oeffenden haer in vassen en hidden
genas den broeder van sekere Theodora, en het
stom kind vande voetsesse van eene Euphrasy-
na, welcke Louffrouwen alle beyde haer aen-
staende houwelyck opseyden/ en Godt supber-
hept beloofden. Soo vruchtbaer is den
Maeghdom.

Den Tyrant dede een byer stoken en dese
Maeghten daer in smitten. Men vontse daer
in doot ligghen / sonder datter een huyken
ghesent was / soo triumpheerden sy ober
twee verschepe dieren/ een van wijsheit/ een
van simelijckheit. En eerlycke herten trium-
pheren oock ober de minste voncken diese
ghewaar worden. Ex Faktis.

S. AMATUS CONF.
Ghebedt tyt een fuyver herte.

Die Godt wille bidden / ende sijne ghebeden
aen den alderhooghsten opbraghen / die moet
sien dat hy niet alleen een goet ghebedt maer
oock een goet herte ophoffere / ende dese samen
boegende sal hy verhoort worden. S. Laur. lust.

Wilt voer die van hun daghelijck ghetuit
ten armen mede-deelen.

VIII. Maij.

Kinders die hun Ouders broegh verliefen/
die verliefen veel/ ghelick het inden H. A-
marus is ghebleken die van ionckx after die
oorfake veel heeft gheleden.

Den eersten aenloot was om sijn swber-
hepde/ want sijn broeders huysvrouw wilde
hem trouwen met hare dooz-dochter; het
welck soo Amarus niet en wilde toe-staen / is
de broederlike liefde in haet verandert: maer
als hy den Hemel te vrinde hadde/ wat byan-
den kosten hem verren?

Hy gonck dickwils op dagh-huzen wercken
ende ploegghen/ om wat te winnen tot sijn on-
derhout/ ende onderhout der ermen.

De werelt loegh hem upt / al oft eenen sim-
pelen ende sineloozen ghewest hadde: maer
den hemel soue sijn Engle af/ om den H. Ama-
rus, dien kostelicken schat/ boven te hoeren.

Sijnen broeder afgunstigh van sinen goeden
naem/ ende deughten/ beschuldighde hem dat
hy sijn Suster Clara, een gheestelike maeght/
mishandelt hadde. Soo hy dooz den Rechter
quam/ honck hy sijn cleedt op de stralen vande
son / tot reecken dat hy niet plichtigh en was
van een werck vande duysternisse.

Op het lest is hy het H. Landt gaen besoe-
ken/ daer hy oock een Gast-huys ghesticht
heeft dooz de armen / in welke plaetse hy is
ghestorven. Hoe heyligh dat sijne siel was / is
af te meten aen sijn lichaem. dat noch onbedoz-
ven is tot op den dagh van heden.

Hoe seer dat een laker-tongh semants on-
nooselhept verduyftert / Godt sal ten langhen
lesten de waerheyt eens laten dooz-schynen. Ex
Ferrar.

S. GREGORIUS NAZIANZENSIS.

Christelijke gheleertheyde.

Bidt Godt eerst om gheleertheyt eer ghy de andere leert: want om de andere te onder-wyzen ghelyck het betaemt dat moet comen vanden ghenen in wiens hant wy zyn / ende onse woorden zyn. S. August l. 4. de Doct. Christ.

Bidt voer die de H. Kercke met hunne ghesleertheyt beschermen.

IX. Maij.

DE Voorlichtigheyt Godes speelt wonderlyck inde bekeringhe vanden H. Gregorius, want reysende van Nazianzen, sijne gheboortstadt/na Athenen, is hy op zee door tentypeest in perickel gheweest van te verdrinken. Hier beloofde hy Godt/ dat hy hem soude met het water van het H. Doopsel laten besproepen/ soo hy hem vande wateren der zee verlossede.

Sijn belofte wiert verhoort/ende hy verlost; en na dat hy ghedoopt was/ heeft hy aenbeert het Cloosterlyck leven. Soo weet Godt als eene goede moeder sijnant verbeert te maken/ om dat hy tot sijnen schoot soude vluchten.

Sittende inde studien sint aen hem verscheuende wijsheyt ende de Suyverheyt. De Wijsheyt versocht aen hem dat hy nimmermeer en soude sweiren / ende gaf hem de penne om te ghen den Apostact Julianus te schryben. Sijn gheleertheit heeft hem den naem van Theologant ghegheben.

De Suyverheyt gaf hem de aerde voor sijn hedde het hantzen-cleedt voor sijnen rock/ ende lauwe tranen voor drauck/ en soo ghewapene breesde hy noch de pijlen van bekorninghen.

Hy wiert eerst Priester; hy bekeerde sijnen vader: naderhant kosen sy hem voor Bisschop van Cesareen, jae Patriarch van Constantinopelen: maer siende datter om sijnen t'vul onder de Bisschoppen groote beroerten oystanden/ soude hy: Ben ick den Jonas van het tentypeest, soo stort my inde baeren.

Hy/verlatende staet en straf / socht de eenigheyt/en inde eenigheyt een saligh sterben/ ende de eeuwigh saligheyt. Ex Ro/w.

SS. GLYCERIA et LAODICIUS MM

Goedt exempel.

Den rechtbeerdighen is ghelick een sackel/
 ende die sijn wercken sien / klimmen daer dooz
 op tot hemelsche saken, soo dat hy dooz het ex-
 empel van godtbruchtigheden wordt ontfekelt
 tot de liefde der waerheyt. S. Greg. in Ezech.
 Bidt dooz de gheestelijcke leydesmannen.

V Oortwaer men kan sy selven niet ghenoech
 verwonderen almen siet dat reere maegh-
 den ghelick Glyceria was/ soo sterck zyn datse
 noch na pilnen noch tormenten/ noch Tuzan-
 nen noch de doot selve niet en vrazhen.

Sy was van Roomen dochter van Maca-
 rius, die dynnael 't Borgemeester schap bekleet
 hadde: sy was Christenen / ende doct tot Tra-
 janopelen als Antoninus ghelooft / dat de
 Christenen vooz de Afgoden met lampen moe-
 sten verschijnen.

Glyceria quam ter plaetse/ ende ghebraeght/
 thoonde sy het tercken van het H. Cruys op
 haer vooz-hoofst/ seggende dat dat meer licht
 gaf als alle de lampen. Hier over wiert sy ge-
 steenicht/ maer de steenen wylt eerbiedinghe tot
 het Cruys en derden Glyceriam niet raken/ die
 met het Cruys was ghewapent.

Sou de wzeetheit hier mede ophouden? in
 grender manieren Glyceria wort aen het hant
 van 't hoost oppenhanghen Glyceria wort bet-
 scheurt met ijere krauwels/ sy wordt ghesmet-
 ten inden kercker: maer den H. Engel ontvint
 hare ketenen/ dect haer een tafel/ geneest hare
 wonden. Het welck soo Laodicius niet ver-
 wonderinghe aensaght / is gheraecht ghewest
 in het hert/ ende kekert; ende na dat hy ghe-
 hoeyt was inde ketenen van Glyceria, is hy
 onthalt / ende heeft den Hemel gaen boodt-
 schappen dat Glyceria op den wegh was om
 te komen.

Ten lesten wiert sy gheloozen vooz de wil-
 de dieren/ die in lammerkens betanderden hy
 dit lammeken: en heeft vooz een cleyn wonde-
 ken hare groote siel aen Godt ghegeven. Fast.

S. GANGULPHUS C.

Een goede conscientie.

Een wijs man sal sijn leven ende sijn conscientie soo onderhouden oft 't sijnen wijngaert ware: want hy en sal niet ghedooogen dat daer jet onbzuchtbaer in woord ghebonden. S. Bern. serm. 63.

Bide vooz die selden hujme conscientie onversoecken.

X I. Maij.

DEN H. Gangulphus Bourgoujon was bā
 Godt ghesegent met gratien naer ziel en
 lichaem/ niet edel bloet/ niet tydeljcke midde-
 len: maer/ dat al dit goedt seer verhuiderde/ hy
 was getrouwt met eene outuchtige vrouwe.
 Ende Godt heeft haeren lichtbeerdighen han-
 del eens in't licht willen brengen.

Den D. Gangulphus reysde door Champ-
 aignen/ en siende daer een schoone fonteyn/ heeft
 hy van dit water gedroncken/ ende den eyghe-
 naer ghebraecht hoe veel hy die fonteyn wulde
 verkoopen. Den eyghenaer loofde sijn goedt/
 Gangulphus gaf hem den prijs / verdoorde
 sijne reys/ en fraeck op sijn goet in Bourgoujon
 sijnen stock in de aerde / ende daer bloeyde de
 fonteyn/ die in Champaignen verdooghde.

Sittende met sijne huysvrouwe by dese fon-
 teyn/ seght hy veel van haeren handiel verstaen
 te hebben; maer soose onnoosel was/ dat se een
 steentjen upt den grondt soude nemen. Hy
 streekt haeren arm daer in / ende siet / het vel
 vanden arm bleef in het water af- ghestroopt
 liggen. Hoe veel zinder/ Godt betert/ die by
 dit schoon water byle armen soudentrecken?

Hy/ ende hy/ daerse mede sondighde/ leggen
 op sijn doot toe / ende soo wordt met eenen
 steeck den onnooselen Gangulphus berooft bā
 het leven: maer ende hy ende hy wierden ghe-
 straft van Godt met schandighe plagen/ ende
 Gangulphus hercert met mirakelen.

O blinde onkuyshendt ende overspel! u
 bannis wordt u ghemaect/ ende de sententie
 sal zyn: Voor kort plaesier, het eeuwich vier;
 en voor ghenuchten, schreyen en luchten.
 Ex Factis.

S. EPIPHANIUS EP.
Verlamdinghe der wereldd.

Ghy wijckt al te seer van ulve weerdigheyt / is 't dat ghy bemindt de werelddtsche schoonheden / ende ydelheyt. De werelddt is om u gheschayen / ende ghy niet om de werelddt / ende daerom zijt ghy weerdigher als de werelddt. S. Bern.

Wide bonz die in doodts noot ligghen.

XII. Maij.

Godt en is geenen uptnemer der persoonen ende soo wel sijn gratie als sijn glorie zijn seer (misschien meer) voor de armste als voor de rijkste/ghelick het inden H. Bisschop Epiphanius heeft ghebleken / die van arme ende Joodsche ouders was ghebozen/ die met spitten/spaden/ende spinnen den kost wonnen.

Hy wiert eens van een peerdt gheslaghen/ Clodius ghenas hem met den H. Naem Iesus aen te roepen.

Wit ongheluck was het beghinsel van sijn gheluck gheweest, want hy wiert van sekeren Trython Joden voor kindt aenghenomen/ die hem al sijn goetd heeft achterghelaten: maer wat sou desen schat ghebaet hebben / hadde hy daer den rhesoor van het H. Ghehoof met hy ghekreghen?

Hy viel dan in handen vanden H. Lucianus Monick/ die hem met sijn Suster Calitrope ondertweseu ende ghedoopt heeft/ ende soo aen Epiphanius onder het doopen van selfs de schoenen uyt-dielen / en wilde hy noyt meer schoenen draghen: ick denck om de aerde so be-l te hater met de voeten te treden / ende te besnaden.

Maer op sijn hooft wiert hem ghestelt den myter van Salamina, voor ober-een-stemminghe van alle de Bisschoppen van Cypres, ende Godt gaf hem noch macht ober de stecken / doot ende dunnels.

Wit is selbsaem. Een onbeschoften wilde nae sijn doot sijn naeck lichaem sien/maer hy gaf hem een voet dat hy henen stoof: wat een treffelick vermaen van eenen dooden / om de eerbaerheyt in recommandatie te hebben. Fast.

S. IOANNES SILENTIARIUS.

Deught van stil-swijghen.

Spreect/ist dat ghy set beter ende weerdigher weet als het stil-swijghen: maer daer het stil-swijghen beter is als het spreken wilt daer uwe tonghe snoeren/ende het stil-swijghen oefenen. S. Greg. Nazianz.

Bidt vooz de weerdighe Ouden vande Carthuyfers.

XIII. Maij.

DEn H. Ioannes Silentarius heeft met de deught van stil-swijghen verdient / dat niemandt sijn deughden ende moet noch en magh verswijghen.

Sijn Ouders waren groot ghesien in het Hof / van wie hy tot Nicopolen is ghebozen. Naer sijn studien is hy dooz een-jeders stemme / uptghenomen de sijne / Bisschop verkozen / ten hooghsten bedroeft dat sijnen Mijter soo blonck van eer ende van glorie.

Soo dat het niet te verwonderen is dat hy dit eerlijck ampt af-ghelept heeft / om in Egypten de monicken dooz kock te dienen / ende met die handen de vuyl potten te dragen / daer hy den gouden staf mede ghevoert hadde.

Hier toe wierdt hy vertueckt dooz eene hemelsche stemme / waer op / soo hy Godt bat om te verstaen de plaetse daer hy de volmaeckthept soude maghen bekomen / saghy hy in een sterre een kruys / ende hem wiert ghesepdt : Vilt ghy volmaeckt zijn, volght dese sterre, die sal u ter plaetse leyden.

Ioannes indachtigh dat de dyp Koninghen dooz de sterre wel ghelept waren / is dooz haer bestier in een groot Clooster ghekomen / daer hy 7. jaeren in eene speloucke / en 9. heeft overghelozocht in stil-swijghen. Maer hoe soet sprack hy terwijlen aen den Hemel.

D'Engelen waeren sijn mede-ghefellen / leekwen sijn beschermers tegen de moordenaeren. Willende weten oft sijn doot naekte / wierp hy een saepken op een rotse / dat stracks woortelbe / ende vruchten droegh / tot teeken dat sijnen bliden ooght van glorie dooz de deure front. Ex Surio.

Sijn goedt berkoopen / ende aen de armen
 gheuen / is sottighejdt vooz de werelst / maer
 vooz Godt is 't wijshejdt : in teghendeel
 ghelst vergaderen / sijn erben vermeerderen /
 dooz wecker rijk worden / is vooz de werelt
 mist ende behendighejdt / maer vooz Godt
 is 't booshejdt. S. Paulin. Ep. 2.

Bidit vooz die den armen van hun goet me-
 de-deelen / om te hebben de eystraige schatten.

W At eene schande en waer het niet / soo de
Christelike Louckheyt vooz den duyvel
quam te wycken/aenghesien Pachomius, noch
Hepbens zijnde/den selven heeft overwonen?

In sijn 20. jaer wierdt hy soldaet onder den
Keyser Constantinus, ende midts in 't legher
groot ghebrec was/ist ghespist bande onlig-
ghende Christenen; welcker liefde aen Pacho-
mius sekerheyt ghegheven heeft / dat hy het
waerachtigh Geloof hadden. Siet hoe krach-
tigh dat sijn de barmhertighe wercken.

Hy wierdt dan onderwesen/ naderhand ge-
doopt / ende 'suachts viel apt den Hemel op
hem eenen doum/ tot tecken dat Godts gra-
tie over hem nu was ghereisen.

Hier toe soude Godt noch eenen Engel/ die
hem den Reghel brocht van een geestelick le-
ven. Hy timmerde een Clooster ontfouck Ar-
ligieusen/onder andere den Jongelick Theo-
dorus, die bekeert wierdt vooz een op-merck
tusschen een blide feest die t' sijnent gepasseert
was/ ende de langhe Eeuwigheyde : hy hadde
het wel vooz/ ende ist dat niet met bloedighe
traenen te betweuen / datter soo veel al blin-
delinck loopen inde helsche torenten?

Godt bereede Pachomium oock met de ga-
be van taelen ende van mirakelen. Ende eer
hy 'sabonts slaepen gonck/ troostede hy sijn
bermoede ledenen/ segghende : VVel aen, den
tijdt sal komen dat ghy inde eeuwighe ruste
eens sult rusten.

Hy schiepde out zijnde 110. jaeren. Is eenen
Religieus eenen Martelaer / peyst dan toat
eene langhe martelie Pachomius heeft verdra-
ghen? Ex Faktis.

S. DYMENA V. M.

Blindtheydt van 'swereldts dienaeren.

En wilt aen de wereltdsche menschen niet
 beuinden hunne wereltdsche ghenuchten/ maer
 wiltse liever beueenen: want ghelyck de bees-
 sten gaense al etende naer de vleesch-banck/
 en sich verhenghende spoeden sy tot het sweert
 dat hun sal straffen. S. Petr. Dam. Op. 12.

Zidt vooz de ouders die hunne kinderen in
 de wereltd willen houden,

xv. Maij.

Hoe gheerne beschijbe ick u leven / o Kon-
ninghlijcke Princesse Dimpna! om dat ghy
ons Brabandt niet alleen met uwe voeten hebt
komen ghenaecken / maer oock dooz u bloedt
doorzuchtigh maecken.

Wien vader Koningh van Irlandt, naer dat
hy de ooghen ghesloten hadde van uwe moe-
der / ah! doen heeft hy de sijne qualijck open
ghedaen op u sijne dochter.

Maer ghy / om aen sijne bloedt-schandige
liefde buyten scheut te zyn / staect ober zee/
ende zyt ghelandt binnen Antwerpen: van daer
troecht ghy de Kempen in / wel wetende dat
het bluchten / ende het berre-af-wesen zyn de
beste volweecken dooz de Maeghden.

Wien Heer-vader socht u Oost ende West/
ende tot Westerlo, daer hy sin knechten sont/
ende gy geherberght hebt / daer heeft u't gelde
van Irlandt, dat ghy dooz u logis betaelt hebt/
berraden / ende zyt strackr daer naer van uwen
vader / *Cyran* moest ick segghen / ghebonden.

Wat en heeft hy niet gedaen om u tot sijnen
wil / ende u tot schande ende saemen tot sonden
te brengen? maer ghy stont vast / ende den
H. Gerebernus stijfde u noch meer / waer ober
hy oock doodt-geslaghen wierde ende de liefde
van uwen vader in haet berandert zijde / heeft
u onthalt met eyghen handen.

De Enghelen debben u de eere van u in twee
wite marteren tomben te begraven / ende
Gheele heeft het gheluck van u H. Lichaem
te bewaeren.

Hier rust ghy van soe tot troost vande men-
schen / als tot schrick vande duybelen. *Ex*
Rosvreyde,

DEn H. Ubaldus had wel het gheluck van edele ouders ghebozen te zijn / maer niet het gheluck om vande selfe op-gheboedt te worden: want als hy noch inde wiege lagh / soo zynse hem ontballen / ende is weese ghebleken.

Sijner Gorn die den naesten was van bloet / is oock den eersten ghetweest van sorghe / ende heeft hem in werenschappen doen onderwijfen.

Hy wierdt Religieus / ende heeft sijne slappe Broeders seer aenghewackert tot de deught / sterck zijnde in vermaeninghen / ende stercker in exempelen.

Twes Bisdommen hadd' hy af-ghetweert / maer het derde tot Eugubien sijn vaderlandt / wierdt hy ghedwonghen te aenbreeden ; dan al moest hy quisten sijnen ootmoedigen staet / hy heviel evenwel sijn ootmoedigh leven.

Hy verdoef 't byants leger vande stadt met een krups. Het ongheluck dat hem gheschiede / droegh hy verduidighlijck : dat aen d' andere oerquam / werde hy verstandighlijck ; ghelijck hy eenen bozgher-krijgh van sijn stadt siffede / met sy-selven tusschen twee de partien te werpen / ende ghebepusende oft hy ghequetst hadde ghelweest / booz doodt neder-sonck / dooz welcken val de gemoederen verkoelende / heeft hy met eene ghebepusde doodr aen veel het leven versekert.

Maer noch behaeght my hoven al de vzaecke die hy nam ober eenen metsen / die hem in eenen kalck-put hadde ghestooten : de straf was dat hy hem eenen kus van versoeninghe soude gheven. O waerachtigh kindt Godts : want die synen byandt bemindt als Broeder / die sal Godt hebben booz Vader. *Ex Surio*.

Verghiffenisse sijnder vijanden.

Nemandt sal segghen: Ick en kan mijnen
 vijandt niet verghieven / die my alle daghen
 noch veel quaets doet. Wel hoe? weeght ghy
 soo scherp dat u den mensch doet / ende en ver-
 de ghy niet wat ghy dagheijcks tegen Godt
 doet? S. Aug. serm. de S. Steph.

Bidt booz te bzedtsamighe die peys mace-
 ken.

XVII. Maij.

Gheen hooshepde en is soo sterck/noch soo vast ghehollewerckt / ofte de standvastighe Godbruchtighende ende 't broom Ghelooft salder door-zinghen.

Wie soude geloofst hebben datter in 't Hof vanden Tuzan Nero, soo vol van goddeloosheyt als van breecheyt / daerinen geen en dorst en hadde als naer het Christenen bloedt / dat daer eenen van sine gheheimste vrienden / die altijd soo naer was aen sin sijde / soo verre soude derren wesen van sijn hert en geboelen?

Den vromen Torpes onderwesen vanden H. Eughel / vercloeck' vanden H. Paulus, Hoerinc van Nero, heeft Nero derren aentasten / ende met een windken van sijn ghebedt / heeft hy dien verwacden Jupiter met sinen ghemachten hemel om-verre gheblaesen.

Nero yepsde: Hebb' ick gheen macht in mijn hemel / ick salse hebben op mijn aerde; en heeft door Sabellicum den H. Torpes doen pijnghen / die hem aen een kolomme heeft doen branden / met vuysten doen slaen / met greffelen doen verscheuren: maer de kolomme van Sabellicus en stont niet vaster als den hemel van Nero, ja Sabellicus wierter door verplettert.

Silvius den soon moest dit wyken / ende dede den H. Torpes nu aen een vat binden / dan boozde wilde beesten werpen / dan met eenen hont ende gaen in een out schip stellen; maer hy quamen in Spaegien aen / ofte se vol gout upt Indien gh. komen hadden.

En leffen stierf hy als een Edelman met het sweerd / wierdt inde zee gheworpen / ende met eenen boozspoedighen windt zeylde hy in den Hemel. Ex Hefio.

S. THERESIA MART.

Voorpraeck vande H. Maghet MARIA.

O liebe Dochter / dagh ende nacht waeck
 ick ober de wereltd / ende ick stort een ghedur-
 righ ghebedt booz haer / op dat ick soude wes-
 sen als eenen reghen-boogh van verbont ende
 versoeninghe. B. V. Maria ad S. Brigitt.

Wilt booz die betoobert zjn/ oft beseten.

XVIII. Maij.

D En doozuchtighen Koninck van Sweden den H. Ericus, placht altydt de beelden der Heylighen sich booz voghen te stellen / om die naer te volgen: ende wy sullen den H. Ericum nu selver booz een beeldt aen d'andere Koninckghen tot eenen spieghel op-haughen / om daer naer te leven.

Hoe wel wist desen H. Koninck het haren kleet met het purper te boegen: want hy sagh dat dien eenen Koninck is / die sy-selven kan verwinnen ende regeren; jae boelde hy weder-spamigheydt van sijn lichaem / soo smiet hy 't naeckt in bevrozen water / ende bluschte soo upt allen de boose boncken.

Hy en bocht niet soo seer om sijn Ryck / als om het Ryck Christi, ende het Geloof te verheyden; ende oversulckas woende hy seer / naer dat hy de onghedoopte Funnen hadde verflaggen / seggende: 'T is eene droeve victorie daer den duyvel den meesten buet komt haelen.

Op Paesch-dagh / soo hem onder de Wisse gebootschapt wiert / dat Henricus, soon van den Koninck van Denemarcken / met eenen legher aequam / seyde hy: Laet ons den dienst eerst hooren, ende dan sullen wy voor Godt ende met Godt gaen vechten. Ende in desen slaghe (hoe wonder sijn Godts oordeelen) is hy selfs gebleve: maer ter placcse daer hy sijn bloet vergoot / is een fonteyn gesprongen: ich geloof dat d'aerde sijn doot wulve betweenen

Men toont noch op den daghe van heden sijn haren-kleedt gheverwt met sijn konincklyck bloede. Een harnas dat selden nu ghebruyckt wordt / oock vande gene die den selfsten strydt moeten stryden. Ex Fallis.

S. ERICUS MART.

Kloeckmoedigheydt.

Als ghy uwe wapenen aendoet om te gaen
 streyden/ pepst dan dat uwe kloeckmoedigheyt
 is een gabe van Godt / ende ghy sult u wacht-
 ten die gaben te ghebruycken teghen Godt
 S. Basil.

Wilt dooz die de H. Stercke beschermen.

XIX. Maij.

Vleght af uwe tranen / laet baren uwe droef-
heyt / o bedruckte weduwen ende weesen ;
want inden H. Ivo hebt ghylieden uwen man /
hebt ghylieden uwen vader ghehouden.

Deſen grooten Man wierdt ghebozen in
eſeyn Beiragnien, ſtudeerde tot Parijs, hoorde de
Gedreft en geestelijck Recht tot Orleans.

Hy begaf hem van jonckx af tot alle Godt-
vruchtigheyt / hy ſtack uyt in veel deughtden /
naer was uytmuntende in barmhertigheyt
tot den armen : eenen behoefteghen man ende
hy was niet niet kinderen gaf hy in ſijn huys
de i kost den tijt van neghen jaren.

Ende na de overbloedighe maere dat hy gaf
op de aerde kreegh hy overbloedigher uit den
hemel / ſoo dat ſijne aelmoessen eenen heylig-
heyt woeker waeren.

Onder andere arme menſchen die hy aen
ſijn tafel tracteerde / is hy weerdigh ghewoeſt
den Heere Jeſum (o wille-komen Gaſt!) ſelver
in verſoon te ſpiſen.

Maer niet wat rene goedertierentheyt aen-
beerde hy de proceſſen van weduwen ende van
weesen ? 't icheen dat hy gheen weldaet en gaf
naer dat hy een weldaet ontfont ; niemant
en liet hy ſouder trooſt deſtegaen / door een
ieder ſtont ſijn deur altydt open / op datſe hem
den Ganiel eens ſouden openen.

Hy berende ſich meerſchick tot het ſchen-
den / ende om zene ſachte doot te hebben / lagh
hy op de herde aerde / ende is ſoo inden Heere
ontlaſpen.

Die hier Advocat zijn van weduwen ende
weesen / ſullen hier naermactſ weduwen ende
weesen hebben door Advocaten. Ex Factis.

Barmhertigheydt tot den armen.

Ick en ben niet indachtigh ghelesen te hebben dat jemandt qualijk is gestorven / die de wercken van barmhertigheydt oeffende; want sulcken eenen heester veel die vooz hem bidden / ende 't is onmoghelijk dat veel gebeden te saemen niet verhoort en worden. S. Hieron. epist. ad Nepot.

Bidt vooz de schamele huys-armen.

DEN H. Bernardinus gebozen in de Stadt Sena in 't jaer 1380. was eenen ootmoedigen Religieus / ende vierighen Predikant vande Orden vanden H. Franciscus. Eenen spieghel vooz sijn Mede-broeders / ende al de werelt.

Om u dan een exempel te gheben / o kinders kens / soo ist dat hy een schaem-root kreegh ober sijn aensicht / als hy vuyt woorden hooz de spreken.

Hy hiel de V. Maget hooz sijnne vrinde / ende was broebigh als hy haer dagelicks niet niet ghebeden ghegroet en hadde ; ende dat is een lesse vooz u-lieden / o Jongheluighen.

Ende aen u / die niet zielen-feber ontficken zyt / liet hy sijn exempel / als hy bystondt die niet de peste besmet zyn sonder besmet te worden. Ende ghy-lieden / o vierige Predikanten / kont van hem oock eene lesse haelen / als van eenen die in seshien jaeren noyt dagh en liet hooz-by gaen oft hy en predickte.

Soo my de eersuchtighe vraghen / wat hy hooz hem heeft achterghelarenzick antwoorde / dat hy dzy Bisdommen versmaet heeft : een werc datter meer sullen pnyssen als na-volgen.

Wat sal ick segghen van sijn andere deughden / van sijnne strengigheyt / van sijnne ghebeden / van sijnne supberheyde ? Aldet wat eene kinighe roede sloegh hy een oneerliche bronwe te kameren uyt. Wierden diertghelike alrijdt soo ghescreelt / het ghetal soude nunder wesen.

Den soeten naem Iesus had hy in sijn herte / in sijnen mond / sonthdts in straelen om sijn hooft. Iesus ende Maria zyn Hooghe-naemen / die ons hert maecken tegen den vyant. Fast.

S. BERNARDINUS SENENSIS.

Eerbaere schaemte inde Jonckheydt.

Wa' isser lieffelijcker als eenen eerbaeren
 Jongheliuck? hoe schoon bliuwt die perle in
 sijn manieren/ ende wesen! Dit is eenen sekeren
 booz-bode/ ende eene ghewisse bevestighe
 van een deughdelijcke inbozst ende goede hope.
 S. Bern. serm. 16. in Cant.

Bidt booz de ouders die al te lichtbeerdigh
 sijn van woorden in het by-wesen van huus
 kinderen.

Hoe lichtelick wort eenen mensch bedrogen
in het blint oordel dat hy ober sinen eben-
narsien comt te stercken/ gelijck het aenmaen-
de den persoon van den H. Hospitius Julijse-
maer gheschiet soude hebben.

Want die na sin wettwendighe ketenen/ ende
penitencien ghebornist hadde/ soude hem vooz-
den meesten sondaer bande werelt aenghesien
hebben: maer die sin denghoen gkent hadde/
soude hem vooz eenen Engel ghe-cert hebben.

Hy woude tot Nice in Provence int jaer
80. in een soeloncke/ van waer hy ghedurigh
sighna den hemel. Hy voozfoude den inbal der
Longobarden in Vranckrijck en daer hy jedet
een rade om te bluchten/ en wist hy selver van
ghern bluchten: want die met Godt vriendt
is/ en vreesst gheen wanden.

Als de Barbaren in de stadt vresen/ is hy die
te ghenoot gegaen/ waer van eenen hem vooz-
renen toberaer aensagh/ ende 't hooft wilde
kijken: maer hy boelde sinen erm verstyben/
die Hospitius ghenas met het teecken des H.
Croys.

Stomme menschen quamen by hem om de
sprack/ doobe om het ghehoor/ blinde om het
ghesicht; ende sy wierden van hem ghenesen/

Om daghen vooz sin doot dede hy hem af-
doen die sware ijere ketenen/ ende doen bent-
men sin lichaem vol gewonnte; ende soose hier
ober medelidic toonden/ sen hy: Dees galten en
hebben my noyt te veel geweest; sy hebben my
pijn. maer oock zendachtigheyt op Godt gege-
ven. Wat dient hier noch by geboecht: als dat
die so net zyn ober hun selven/ dat se doch mei-
ren den worm die noyt en sal sterben. Ex Sur.

S. HOSPITIUS CONF.
 Verstervinghe in spijsic.

Weyst dat het lichaem / dat nu kostelijck ghes-
 wijst worde / spijs sal worden vande worttenz
 Iae soo te meerderen stancck sal het gheben nae
 het leven / hoe het leckerder ghekoestert is in
 sijn leven. S. Petr. Dam. l. 7 Ep. 19.

Bide hooz die Godt hooz oberdaet ver-
 grammen.

Die de wapenen inden oorlogh hantieren /
 comen aen den H. Basiliscus sien hoe dat het
 een cloeck feyt is sijn eyghen bloedt als sijn
 by anders bloedt te vergieten.

Desen Campejoen was van Amaseen / leefde
 in't laer 290. ten tijde van Maximianus, ende
 hadde vooz neef eenen Theodorum, die Mar-
 telack was ghestorven: ende dat speet hem dat
 hy dien sagh niet triumphen ten hemel varen /
 terwyl hy op d' aerde maer en vocht om aerde.

Dit gaf hy in eenen spoor-slagh / en hy badt
 Christum (die hem oock openbaerde) dat hy
 beneffens sijnen neef den stryde vooz't Ghe-
 loof moecht aenbaughen.

Soe gheseyt / soo ghedaen / den wyreden A-
 grippa doet hem de boeten van onder dooz-na-
 ghelen / ende soo vooz eenen loopende wagh
 loopen.

De soldaten hadden hem aen eenen dooren
 denker-boom gebonden / ende dooz sijn gebedt
 wiert den boom groepende / ende kreegh ver-
 sche loberen; ick gheloof om aen Basiliscus ee-
 nen kraent te gheven.

Ma vooz sijn voeten ontspronck een fonteyn /
 wylt de welcke / soo de soldaten hadden gedron-
 ken / ende al dese wonderen wercken saghen / kre-
 ghen sy doozst ende begheerte om met den H.
 Basiliscus vooz het Gheloof te sterben.

Ten lesten / soo hy de afgoden kerckē in byant
 hadde ghesleken / is hy outhooft / ende het lie-
 haem inde riviere ghesmaten: maer de siel
 gontch inde hane bande glorie. Och dat wy
 hier leefden met den selfsten arbeyt Godt die-
 nen / en saligh worden / met den welcken wy de
 werelt dienen ende gaen verlozen. Ex Factis.

S. BASILISCUS M.

Goede wercken.

Wat penitentie sal ons inden dagh des oordeels baeten / aengheften wy die in dit leven beronachsamen? wat goed wercken sullen ons beschermen / aenghelten wy ons in die niet en befferen? tot wat heylighen sullen wy onsen toevlucht nemen / die gheen heylighen eeren? S. Petr. Dam.

Widt hoor de armen in de Gast-huysen.

XXIII. Maij.

Als de Mooren Spagnien besaten / ende het Narboense Vranckrijk quamen af-stroopen / doen was den H. Bobo, Edelman ende Soldaet / eenen vasten muer om sijn Vaders lande te beschermen.

Sy hadden een nae-burigh Oplandeken inghenomen / waer door sy dagelijck waren op den Franschen bodem. Wat doet den H. Bobo? hy belooft an de HH. Petrus ende Paulus, dat hy saerlijcke een pelgromagie sal doen na Roomen, ende dat hy voortan in plaetse van Capitem der Soldaten / sal worden eenen vader hande wesen / sose den segghen door sijn wapenen bevtregae.

De HH. Apostelen staen't hem toe / gheben hem moedt / ende vercloecten hem: hy treckt op de Mooren an ontiet een kasteel / slaetse upt het velot vol lelijk en wonden.

Deze victorie bequam hy op sijnen byandt / ende noch eene betere op sijn enghen selven. Omtrentende den doode-slagher van sijnen Broeder / ontsack 't bloet; hy valt hem an de hals: maer / o Gode vrake om eenen kus te gheben / ende van byant vrent te maken.

Hy wiert vader vande wesen: hy reysde saerlijck na Roomen, op welcke reyse hy is gheschoden / ende ten Hemel ghebaren.

De heesten die op sijn graf traden, stierben / hirom ist in traellien besloten: sijn HH. Ghebeenten zijn ober-ghevoert na Pavien, ende sy werden verrert met hemelsche gheesten.

Wercken van Godt heuchtigheyt en hermhertigheyt / die wy doen door onse doot / sijn wel schoon kercken die voorgaen / maer die oock treffelijck lieken na onse doot. Ex Fastis.

S. BOBO CONFESSOR.
Verloeninghe met sijne vyanden.

*'Tis onmogelijck dat die aen sijne vyanden
bergeeft/ niet en bekrachtighe volle vergiffenisse
van Godt. Seght wt geheel u herte/ met als
ten betrouwen: Vergheeft ons onse schulden,
ghelick wy vergheven onse schuldenaeren.
S. Chrysost.

Wilt voorzdie bzedfamtighe die peys maken.

Siet hier een onnooseltjen dat na het eerste spel en boetschappen van Joannes Baptista blucht na de woestine tot de beesten / verlaetende de menschen die dickwils onder de ghebaenten van menschen hebben ghemoeden van wilde ghebierten

Was den H. Simon Stylites den jongen / maer die oock in sijn kintsheyt uytseheeu in deughden / ja die nimmermeer sijn Moeders slinckere hooft en soogh / en van jonckhe af soo leerden vasten / en siet als hy in de woestine gheen sorghe voorsijn eyghen selven en draeght / van komen de Engheleu voors hem sorghe.

Waer dat hy hier los waren in eenighent en strengigheyt gheleest hadde / is hy in een Clooster ghegaen / op dat hy / die vanden H. Joannes heel gheleert hadde / aen de andere oock hoorenen Joannes soude kunnen dienen.

Het scheen dat hy kemusse ghemaect hadde met de wilde dieren / enen luypaert gouck met hem oft een luyts-hondcken gheweest hadde / enen leeuw dede hy een verlaeren jonckken op sijn rugge t' luyts borren. Soo gheloozamen alle Schepselen aen den mensch die ghehoorzamen is aenden Schepper.

Ten lesten heeft hy hem op een hooghe colomme begheben dagh en nacht staende / en biddende / al verber noch met de siele van de aerde als met het lichaem. Hy stont op eene kolomme / segghe ick die selver was de kolomme vande werelt / wiens straffe hy dickwils heeft verbeden.

Waer blijven wy? al wy kruppen in't stuck vande werelt / en wy meynen den Hemel soo na te sijn dat wy dien met de hant raken. Fast.

STYLITE
 S. SIMEON
 JUNIOR.

Versmaedinghe der aerdscher saken.

Boorzwaer hy is effick in d'ooghen Godts/
 in wiens ooghen de aerde van gheentier weerd-
 den en schynt te wesen / en die de aerde acht
 booz een cleyt plaetsken / en de werelt booz
 een slecht hoercken. S. Ambr. l. 2. Epist. 1.
 Bidt booz die in haet en nydt leven.

A nu sie ick claer-blijckelock dat als den
 sondaer met den eenen voet is in de helle /
 dan komt op hem noch daelen Godts ver-
 merrighheyt upt den Hemel!

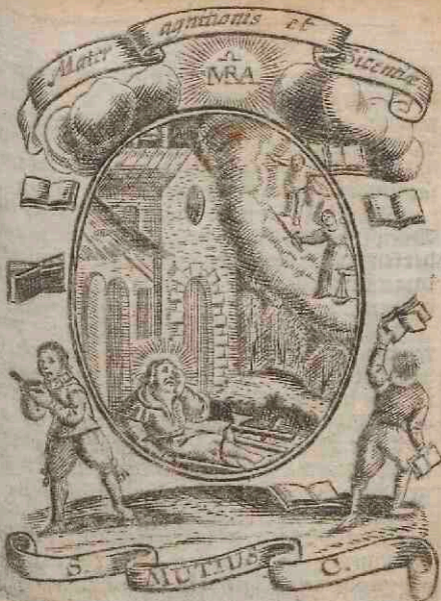
Mutius die ghy hier siet ligghen was eenen
 moordenaer en kerck-schender / vol sonden van
 onrechtveerdigh goet / en onnossel bloet / desen
 den selfste nacht / als hy van sin was een ster-
 ke te bestellen / siet in een visioen dat sijn mis-
 daden op-gheueghen worden / en dat Godts
 rechtveerdighheyt een eynde wil maken van
 sijn boosheyt.

Hier op gaet Mutius na een Clooster van
 Religieusen / ontdekt aen die alle sijn misdad-
 den / versoeckende eene salighe medichne vooz
 soo veel doodelijcke wonden.

Mutius wort Religieus / ja Leeraer der Re-
 ligieusen / schijnt upt in deughden / wondere
 teekenen en mirakelen / soo verre dat hy de
 son hiel staen met sijn ghebeden.

Alle Sondaghen brocht hem eenen Enghel
 spijse / de andere dagen bleef hy vasten / maer gaf
 sijn siel het voedsel dooz sijn ghebeden.

Den duybel quam hem eens bekozen met
 gout ende schatten / maer Mutius toonden dat
 hy de werelt en de wereltsche begeerlijckheden
 was ontloopen. De rijckdommen die hy sochte
 waren deughden / en met desen schat is hy ghes-
 storven / den Hemel gonck hem van selfs open /
 anders sou desen M. Moordenaer hem hebben
 open-gebroken. Schept moet / ghy die zijt vol
 misdaden / maer eplaes! hoe weynigh hebben
 sijn tranen / ende hoe veel sijn sonden / die hem
 in boosheyt volghen / en in tranen niet en vol-
 ghen. Ex Fastis.

Barmhertigheyt Godts.

Godt is onbegrijpelijk/ en onepndelijk in
rechtbeerdigheyt/ en barmhertigheyt: hy is
overbloedig w't vergeven 'en overbloedig
in het straffen: even-wel de barmhertigheyt
overweegt noch de rechtbeerdigheyt. S. Bern.
de Epiph.

Wilt voorz die wanhopen van hunne salighe-
heyt.

DEN H. Iſidorus bemerkte wel dat het op-
perſte roekelſhute vande Pausen ('tſelue
maghmen ſeggen van Biſchoppen) gemaect
was vande fijnſte wolle vande lammeren/ op
dat ſy dooz de ſachtighepdt van het kleedt tot
ſachtmoedighepdt ſouden vermaent worden.

Maer och of den H. Carpus Biſchop / en
Discipel van S. Paulus deſe op-merckinge ter
herten hadde ghenomen / noyt en ſoude ſijnen
wzaecksuchrigen pber ſoo verre hem gebrocht
hebben.

Sekeren Jonghman die Chriſtenen te bo-
ren was hadde hem tot Af-goderije begheuen
dooz het aenraden van eenen van ſyne kenniſ-
ſe. Dit heeft den H. Carpus, als ſtrijdende re-
ghens Godts eer/ ſoo hoogh op-genomen/ dat
hy Godt ghebeden heeft / dat haer de aerde
ſoude openen / en datſe alle bepde in den af-
gront der hellen ſouden ghevozen worden.

Sijn gebedt wort ten deel verhoort / de aer-
de ſcheurt van een / de hel gaet open/ Chriſtus
ſeght hem : Sa Carpe ſoo ghy't gheraetsaem
vint ſtootſe van boven in de eeuwighe vlam-
men, maer wat my aen-gaet ick wilſe gheerne
de handt geven om daer uyt te houden: want
ſy my diet ſtaen, jae ben bereet wederom voor
hun op Calvarien-bergh ghekruyſt te worden
en de dootd te ſterven.

Deſe honigh-ſoete woorden van Chriſtus
hebben de galle van Carpus teenemael af-ghe-
dregen/ en veel onſteken ghemoederen / en al
te vinnighen pber-ſucht ſoude verkoelen/ ſooſe
in het ſacht-moedigh bloet Chriſti, oock he-
densdaeghs gheſopt wierden/ oft een weenigh
daer mede beſprenckelt. *Ex Faſſis.*

Danckbaerheyt voor Christi lijdens.

Wat heeft Christus meer kunnen doen / als
 Hy ghedaen heeft? wiens heet is soo steenacht-
 tigh dat sulck eene meniche van mel'aden niet
 liet en sal vermorwen? overfulck al wat ghy
 zyt en kunt doen/dat zyt ghy schuldigh aen die
 u heeft gheschapen/ verlost/ en geroepen. S.
 Bern.

Bidt vooz de zandachtigheyt der Christene
 Bzincen.

XXVII. Maij.

Den Hemel hadde aen de stadt Roomen, en aen de werelt gegeven de H. Restituta, maer de werelt heeftse aen den Hemel wederom ghegheven/ maer schoonder als sy was gecomen: want sy is met den laurier-krans en het purper van martelie van hier betrocken.

Restituta dede aen Godt al broegh belofte van supberheyt soo datse veel te laet quamen die hare gunst en trouw versochten ja na datse de schoongheyt van haren Enghel ghesien hadde/ soo en kost sy gheen menichu meer beuinnen/ veel min den boosen gheest diese met hier H. Crups hadde verdreven.

Sy reysde na Sora dooz Godts vermaninge/ en had dooz gheselschap haren H. Engel, die dyef was dat den loegh niet langher duerde.

Doer Sora wretse ontdeckt dooz een mirakel datse dede/ hier ober ghebiet hare den Borghe-meester Agathius inden kercker te smiten/ en met scorpionen te gheeffelen/ hare docht dat de beulen de maer sloeghen: want s'en dede niet als singhen.

Seven daghen was sy in den kercker sonder eten oft drincken/ maer wiert versterckt dooz het gheselschap der Engheleu / ten lesten is sy met den H. Bisschop Cyrillus onthalt/ en sijn soo samen ten Hemel ghebaren/ daerse te booren eenighe bekeerde soldaten hadde ghesonden om den wegh te bannen.

O goeden Godt gunt ons hier de gabe van wysheyt om goede wercken en schatten booz af te sieren / om die te binden daer boven als wy van hier naeckt sullen moeten reysen / en wat werelts is op de werelt moeten laeten.
Ex Factis.

S. RESTITUTA V. M.

Suyvere meyninghe:

Van zyn onse wercken goet/en deughdelijck
 en aen Godt seer aenghenaein als wy die hols
 brengen met sulcken meyninghe/dat wy daer
 door Godt willen behagen en ghehoorzamen
 zyn. S. Thomas.

Bide door die van Godt besocht worden
 met lauckdusighe sieckten.

XXVIII. Maij.

DE Stadt Lutun magh haeren roem drae-
gendat den H. Germanus daer is ghebo-
ren/maer Parijs dat hy daer is Bisschop ge-
worden.

Sijn Moeder Eusebia van hem groot gaens-
de na eenen dranck om de vrucht te verhinder-
ren/omdat sy korten te voren noch eenen soon
gebaert hadde. Sijn groot-moeder bereyden
hem naderhant oock venijn / op dat haeren
soon sijn erf-deel soude hebben; ende het be-
nijn door Godts schickinge/ wiert haeren ep-
ghen Soon gegeven dier van is gheboort.
Soo plaeght den nydt synen eygen meester.

Maer dat hy vol-leert was/ wiert hy Dia-
ken/daer naer Priester/ ten lesten Abt van S.
Symphorianus. Door het ghebedt verkreegh
hy broodt voor syn Religieusen.

Hy sagh in een visioen eenen weerdigen ma-
die hem stentelen gaf segghende: Dat hy de
stadt van Parijs soude bewaeren, waer toe den
Koninck van't Ryck hem Bisschop dede wij-
den. Hy wiert dan oppersten Herder houdende
de nochtans de ootmoedigheyt vanden min-
sten Religieusen van alle gaeder.

Sijne wercken waeren vol liefde en barm-
hertigheyt / sijne mirakelen vol seldsaeme ghe-
nesingen. Sijn speecksel/sijn bedden-strop/den
voort van synen tabbaert/ eenen draet van sijn
kleet gheuaesen kortsen / blaste den brandt/
maechten ghesont die op hun sterben laegen.

Hy hadt op het voet-eynde van sijn koerse
gheschreven dese woorden: Op den 28. dagh
van Maij En op den 28. is hy gestorven.

Boozsichtigh doet een Godt-breelende ziel
die de doodt dickwils voor ogen heeft. *Fasf.*

Hope van Godts ghenade

Dat niemant den in ver v elozen en nebes
 noch en wanhope / om sijne sonden: wa it Godt
 sal wel de sententie teghen u veranderen / is
 dat Im siet dat ghi u leven vooz goet wilt gaen
 kereren S. Aug. Pf 50.

W dt vooz die eeten schroom hebben van te
 biechten.

XXIX. Maij.

Als de gracie Godts ons versterckt / dan
 san wy cloeckmoedighe seculwen / maer als
 ons de gracie ontzreecht dan staen wy als
 breeflachtighe herten.

Wt saghmen in't jaer Christi 1369. binnen
 Constantinopelen, almaer eenen ouden ghe-
 leerden Philosooph het Gheloof heeft af-ghe-
 snozen / ende den H. Andreas de Chio heeft
 voor ontghestaen ongeloo bellicke tormenten.

Desen H. Andreas sagh eens sieck vande
 kortse en dede aen Ons L. Vrouwe belofte van
 sinberheyt soose hem ghenas / hy wiert ghe-
 nesen / en gonck van doen af in't wilt gheleedt
 tot recken van sijn supber leben dat hy nu
 moest leyden

Naderhand heeft hy daer het piteper van de
 Martelie by-ghevoeght; want 27. jaren oudt
 zijnde is hy door eenen Christen ghevanghen/
 eerst begonstmen hem te vleyen / om hem door
 schoon beloften van sijn door-nemen af te ley-
 den / maer Andreas sagh in die schatten en goud-
 de ketenen anders niet als stricken.

Doen hebben sy hem met wyer: heyt aenge-
 tast met leuen-riemen en senwen ghegeeffelt/
 met ysere kranwels verscheurt / sy souden hem
 het bleesch vande schouwers / van sijn dieghen/
 sy ruckten hem een wanghe af / ten lesten is
 het hooft met een bijl afgheslaghen.

In dese tormenten sepde hy niet als : Maria
 staet my by, Maria staet my by, sijn lichaem is
 getragen in Ons L. Vrouwe Kercke, sijn siel in
 den Hemel / och oft wy daer oock een plaats-
 ken vonden / onder de bleughelen van dese
 Coninghine / en soo na siel en lichaem mocht-
 ten rusten.

B. ANDREAS DE CHIO. M.

Toevlucht tot MARIA.

In dit ballingschap en valleye van tranen
laet ons roepen tot Maria op dat sy onse ghes-
hangenisse en vpan den verwinne/onse honger
versade / en de rechtbeerdighende van haeren
Soon berandere in ghenade S. Laur. Just.

Bide voor de Christenen die onder de slavens
nige hande Turcken leven.

De Waerheyt is een Moeder / maer die
eene leelische Dochter baert / te weten On-
danck vooz goeden raet en waerschouwinge
die bande Waerheyt worden gegeven.

En tot bewijs van dit / neme ick den Cres-
mijt Isaacius: want desen komende in't gemoet
handen Kaysar Valens, die met sinen leger op-
trock tot voordeel van de Arianen / heeft hem
met dese woorden beiegent: Heer Keyser
soeckt ghy peys in u rijk op de aerde, soo en
voert geen oorlogh tegen den Hemel. Soo
lanck als gy de Kercken sluyt aen de Christe-
nen / soo lanck sal den Godt der Christenen
den hemel sluyten aen uwen seghen.

Valens gestoot doet hem in de doorens
werpen / maer dyn Engelen hebben hem als
eene liefelijcke roose daer af genomen.

Hier ober wiert hy van Valens in den ker-
ker gesloten / tot het eynde banden belt-tocht /
maer Isaacius seyde hem: Ist dat ghy weder-
keert so en heeft de Heer in my niet gesproke.

Valens verloos den slagh / nam de vlucht /
verbrande in een schuier / en soo zijn alle syn
bzengementen / en glorie in roock verdwonen.

Onder-tusschen groepden den V. Isaacius
in jaeren / en denighden komende snaches aen
stadsyoozten openden hy de selfste dooz syn
gebeden / tot tecken dat vooz haer oock ghee-
uen hemel en was gesloten.

Sijn doot wiert van heel Constātinopelen
betweent: want ieder een hiel hem vooz synen
naesten bren / en het schein dat een yghelijck
wt-droegh sinen alderlieffsten Vader. Sijn
denighden als een erf-goedt liep achter / vooz
die syn voet-stappen volgen. *Ex Fastu.*

Heerlijcken Orloogh.

Doert Orloogh teghen de boose en inerechtsche macht / v'rijst de ghepepsten die in u te ghen 't Ghesloof opstaen : doert dien krigh Christi door Gode-vrijhtighe samen spraken teghen boose en quade ghepepsten. S. Basil.

Wilt vooz die met jullie wapenen 't Ghesloof beschermen.

xxxij. Maij.

TIs eene g'hemenschte sake als semant van
sine jonckheyt Godt gaet dienen/gh'lijck
den salighen Jocabus dede te Venetien gh'bo-
ren was upt het out gheslacht vande Salomo-
nij.

Als sijnen Vader doodt was / gonck sijn
moeder in een Clooster en beval Jacobum aen
sine moeye die hem van jonckx af oeffende in
de deughden en wijskens beloofden / op dat hy
de Ghetijden van onse L. Vrouwe soude lesen/
leert hier hoe dat de kinders niet soetighend
sijn te leyden.

In sijn vijftien jaer gonck hy in een Cloo-
ster vande Predick-heeren, en volghde soo de
deughden vanden H. Dominicus, dat hy eenen
anderen Dominicus schieen te wesen.

Maer wat eene teere devotie en hadde hy
oock niet tot de **H.** Martelaren Ascidus en
Victorius? Hy las eens inden Hof hunne Ghe-
tijden op den 17. November / ende hy sagh
daer booz hem open gaen eene versche schoone
roose van den Lenten.

De achter clappers schoutsde hy als de pest/
en placht te seggen: Geluckige tonge die niet
als van Godt, en van Jesus vvet te spreken.

Maer outallick Mirakelen in alle soorten
van g'hetesaghe / heeft hem Godt vier jaren
booz sijn doodt met eenen vuylen kancker ko-
men proeben / die hy van Goets handt ont-
fonck als eenen segghel van sijn liefde; soo ras
als sine salighe siele was ghescheyden / is de
kancker-wonde van selfs toe-gegeen; al ofse
gheboelt hadde dat hy aen haer nu niet meer
en koste verdienen om sine kroon meer te
doen blinken. Ex Rosv.

B. JACOBUS VENETUS.

Ootmoedigheyt in goede wercken.

Wp sijn in die leben ghelick of wp op eenen
 wegh waeren om na het Daberland: te gaen/
 onderweghen zjn de duybels die als roovers
 onse verdiensten willen af-setten: die sijn schat-
 ten niet en herght: die begeert datse hem sullen
 ontnomen worden. S. Greg. hom. ii. in Euang.
 Wdr voorz die boesen sozghvuldich opvoes-
 den.

Tafel der Heylighen in dese Maendr
M A Y.

- SS. Philippus ende Jacobus Apostelen, 1. Mey.
S. Antoninus Bisschop, 2. Mey.
H. Cruys vindinghe, 3. Mey.
S. Monica Wedu ve, 4. Mey.
S. Angelus Carmeliet, 5. Mey.
Bekeeringhe van S Augustinus, 6. Mey.
S. Jan Damascenus, Ibid.
S. Domitilla Maghet ende Mart. 7. Mey.
S. Amatus, 8. Mey.
S. Gregorius Nazianzen. 9. Mey.
SS. Glyceria ende Laodicius Mart. 10. Mey.
S. Gangulphus, 11. Mey.
S. Epiphanius Bisschop, 12. Mey.
S. Joannes Silentarius, 13. Mey.
S. Pachomius Abt, 14. Mey.
S. Dymna Maghet ende Mart. 15. Mey.
S. Ubaldu Bisschop, 16. Mey.
S. Torpes Martelaer, 17. Mey.
S. Ericus Mart. 18. Mey.
S. Ivo, 19. Mey.
S. Bernardinus van Senen, 20. Mey.
S. Hospitius, 21. Mey.
S. Basiliscus Mart. 22. Mey.
S. Bobo, 23. Mey.
S. Simeon Stylites, 24. Mey.
S. Mutius, 25. Mey.
S. Carpus Bisschop, 26. Mey.
S. Restituta Maghet ende Mart. 27.
S. Germanus Bisschop, 28. Mey.
S. Andreas de Chio Mart. 29. Mey.
S. Isaacius, 30. Mey.
S. Jacobus van Venetien, 31. Mey.

J U N . U S.

S. SIMEON CONF.

Hope.

Zaetlich is den mensch die op geene werel-
 selie saecke / maer op Godt alleen zijne hoop
 ghestelt heeft / en ghebestight : en ghelijck
 te misprijzen is die op schepselen steunt / so
 by lof-weerdigh die van niemant als by
 Godt en wil gheholpen wesen. S. Basil.
 Wilt hoort de Christene slaeben onder
 Turcken.

I. Iuni.

Als eenen dienaar Godts/gelick was den
H. Simeon, vā Godt beschermt wort/geen
bijanden noch dubbelen en komen hem den en.
Desen H. Belijder was ghebozen in Sici-
lien/ en gouck het H. Landt besoecken / en de
plaetsen die Christus met sijn dierbaer Bloedt
uespzoepdt heeft/ om upt de weerdigheyt van
den prins/de edelheyt vande siele te leeren.

Op de reyse is hy in de zee-roovers ghe-
ballen/die sijn mede-gesellen ober-boort sme-
ten / ende Simeonem met de selste vzeetheyt
souden ghetraecteert hebben / en hadde den H.
Enghel hem niet verlost upt hun handen en
upt hunne pijlen.

Adelichant heeft den H. Simeon sijne woon-
plaerse ontrent Trier in eenen hoogen thoren
ghekosen/alle daeghen stridende ende victorie
verhtende teghen de dubbelen / en 't sy datse
hem niet ghevelt oft niet bedroggh aen-quaem-
men/ den klorcken kampioen verjoegh hun
doo? het Kruys, die doo? het Kruys op Calva-
rien waeren verwonnen.

Om dese schande te vzecken / soo hebben de
dubbels quade tonghen op gaen maecken/die
d'oorzaeck en de schuldte van eenen waterbloet
Simeonem gongen op-legghen / en daer ober
hem begonsten te steruinghen; en als hyder nu
ghenoegh hadde om sijn kroon te bercleren
is hy ghestorben.

En sijn lichaem saghen naer sijn doot dwo-
eenen mirakelusen sweet boechtigh worden.

Siet/ o ziel/den Hemel lydt ghevelt/ ende
al sweerende en arbejdende moet dat Rijck
in-ghenomen worden; kloeck aen dan/ lydt en
strijt tot dat gy oock daer binnen zijt. Ex Fast.

Daeghelijckx liiden, en kruycen.

Christus heeft aen 't Cruys sijn testament
 gemaect; de Apostelen gaf hi Vervolgingen;
 de Joden sijn Lichaem; sijn ziel den hemelschen
 Vader/ sijn Moeder aen Joannes/ het Pa-
 radys aen den Moordenaer / de hel aen den
 sondaer / en het Cruys aen ons allen. S. Amb-
 de Pass.

Bidt voordie de kinderen Catechiseren en
 een kruyghen leeren maecken.

11. Junij.

Comt hier o lief-hebbers van het Kruys, en leert van den H. Nicolaus Kruys-draeger, alle daeghen u kruysken draeghen.

Desen H. Man quam met een Cruys in Italien / gaende berre-boets / en droegh heel slechte kleederen / meer besorght vooz het cie-raet sinder ziele als van sijn lichaem.

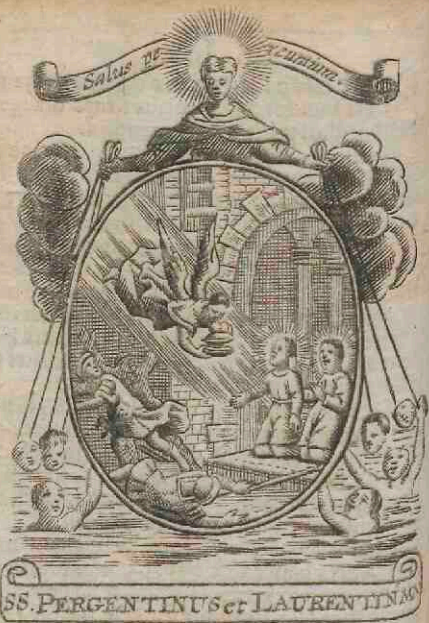
Hy bergaderde de kinderen van de straet / en gonck met hyn processie-wijs naer de kercken om Godts Rechteberdighheyt te verbid-den / ende den olf-rack van peys te verwerbē / hier toe ghebruyckten hy de gebeden der kinderen / wel wetende dat de onnossele veel by Godt vermoghen.

Dese meentwigheden scheenen den Bisschop eerst byemt / maer alles rypelijck ondersocht hebbende prees hy de Godtbruyctigheyt : sae noodighde hem dickwils aen sijn taefel. Soo veel isser aen gheleghen niet wat ooghen dat wy onsen eben-naesten aenschouwen.

Behalven dat Kruys heeft hem Godt noch het Kruys vande kortsse ober-ghefonden / en soo de sieckte sterck toe-nam / heeft hy de kinderen doen by hem komen / die hy gaf sijn seggen / en sy hem hynne gebeden / en is soo beplighlijck in den Heer ont-slaepen.

Men de kinderen heeft hy sijn Cruys vooz testament gelaten / een kostelijck erf-deel vooz die sijn bruchten kennen / en sijnen prijs weten te woerden.

Ghy o ziel / wie ghy zijt / omhelst de kruyskens die u Godt / misschien noch van daegh toesepnt : weet dat die een Kruys wil ontloopen / die salder twee ontmeten. En gerne lijben verlicht het lijden. Ex Fastis.

Verstervinge der quaeder genegenthede

Soo veel sonden als iemandt in sijn ziele heeft/ soo veel af-goden heeft hy. Wort yman gram/de gramschap is sijnen Godt. Begheeft hy hē tot onkupshept/d'onkupshept is sijnen Godt. Want dat is sijnen Godt/ dat hy blijft achten en eeren. S. Hieron. in Ps. 108.

Bidt hoort die in groete verjickelen zyn.

III. Junii.

I Talien heeft op desen dagh twee Laurier-
kroonen sien blecken booz Pergentinus, en
Laurentinus ghebroeders in Edeleijde / en dat
noch meer is / in groote heylighejdt upt-schij-
nende.

Sp wierden beschuldicht datse het Chri-
sten Ghehoof eerst van d'andere gheleert had-
den / en daghelijck daer naer andere booz-
leerde Tiburnus den Rechter liet dit booz-
d'eerste reyse ongestraft henen gaenen passere.

Maer soe sy in hun booz-nemen volherden /
zijne met stoken en klippelen gheslaeghen / en
in den kercker geworpen / daer men se liet schier
van hongher sterben / om datse d'andere de
gheestelijcke wijse mede ghedeyt hadden.

Maer d'z daeghen quame den Engel ber-
stercken met een hemels bancket dalende met
een groot hemels licht / waer door de duyster-
nissen zijn verdreven / en de sloten vande deu-
ren open-gonghen.

Verstont is Pergentina hurre Suster met
andere Christenen hun komen besoecken diese
taet gaben datse souden bluchten / maer sy
wengherden daer opt upt te gaen als om
Martelaeren te sterben.

Hurre wensch is hun ghejont / want naer
datse door hun ghebedt een steenen beeldt van
Jupiter hadden gebijelt / hebben sy den Lau-
rier-tack vercreghen.

Gen schoon doot / seght ghy / maer alsoo
schoone doot kan een yghelijck berwerben / die
door een goet leven de beelden van Venus en
Bachus gaet bryken booz sy sterben. Booz-
soeckt u hert o ziel / en siet of dese asgoonkens
daer gheen Nuttaerrens en hebben. Ex Fastis.

Verachtinghe der Ydelheydt.

Men sou de werelt moeten verachten doech
 alse ons quam blypen strecken / maer nu tottse
 binden vol kruppen en teghenspoet / vol misse-
 rien en ellenden / soo en roeyse anders niet als
 dat wy haer souden bluchten. S. Greg. 3. Dial.

Bidt vooz die zyn in beraedinghe en 't ver-
 kiesse van eenen staet.

iv. Iulii.

M En magh wel segghen : Vrienden zijn Vrienden, maer soo langh alsse Vrienden blijben / want andersints zynse schadelijcker als vanden / ghelick het inden H. Gualterius heeft ghebleken die van sijn ouders wierde bebochten.

Hy was van Godt begaest met eene uyt-nemende schoonheyt / dies vramden hem sijn ouders om te trouwen / en dat met de dochter vanden Borghemeester van Roomen, de Edelste en de schoonste die inde stad wiert gebondē.

Als Gualterus sagh dat hy soo veel vande lijcke vrienden om sijn supberheyt te lijden soude hebben (te meer alsoo de ouders hem daer toe met herde woorden en slaeghen aendronghen) soo heeft hy dooz Godts in-gheben de vlucht met eenen Priester ghenomen / lieber verlatende sijn naesten bloedt als soo grooten goet.

Dit vertreck bedroefden de ouders ten hooghsten / sy doen van ober al naer hem taelen / en wierdt ten lesten van hun dock ghebonden / maer dooz vasten en penitentien heel verandert / soo dat hy nu geen werelst / noch gheen ouders meer en hadde te vreesen.

Wat segg ick vreesen ? Hy heeft Vader en Moeder soo herre ghebrocht datse hy hem sijn ghebleben / en in vasten en in bidden en goede wercken hun leven daer vol-epudt hebben / soo dat hy hun trock upt de werelst / die hem wonden trecken in de werelst.

Daer zijn nu die sorte ouders die soo qualijck willen ghedooghen dat schoon kinderen Godt hun schoonheyt op-offeren / van wiense de schoonheyt ontfanghen. *Ex Pessis.*

S. BONIFACIUS E. M.

Quaet exempel van gheestelijke per-
soonen.

Niemand en doeter in de *H. Kercke* mees
quaet als de Gheestelijke personen die niet
wel en leven / want ter willen men hun niet
en berispt / en dat sy noch ghe-eert worden / so
lepdt hun quaet exempel de andere tot een
buaet leven. S. Gregor.

Widt vooz de *H. Kerckers* bande *H. Kercke*.

v. Junii.

O den H. Bonifacius magh de Stadt Ments
roemen als op haren Aerts-biffchop/ende
Duytflandt als opijnen Apoffel.

Enghelandt had de eer van fijne gheboorte/
al-waer hy oock op-geboedt is in godtbruch-
tigheyt ende gheleertheyt. Sijnen Vader
hiet fterc aen om hem in de werelt te houden/
maer Godt ftrafte hem daer ober met eene
fwaere fiechte: doen fagh hy (en Godt gaebe
dat het al de Ouders fagghen) wat dat is den
roep der kinderen te beletten.

Den H. Bonifacius reysden naer Roomen
om te eeren de H. Petrum ende Paulum, doen
ter tijdt was Paus Gregorius den II. die hem
ghekozen heeft om in Duytflandt Apoffolijc-
ken Predikant te wesen.

Hy reysden dooz Lombardyen, Beyeren, en
quam in Thuringerlandt, hier preekten hy
het Ghelooft, hier verbeterden hy de Gheeste-
lijckheyt ende Priefteren/oy dat het fout/dat
d'andere moet bewaeren/ felver niet bedorven
en soude worden.

Hy flichtede de Abdije van Fulden. Hy trock
naer Vrieslandt om de Heydenen te bekeeren/
welck volck hy niet het H. Euangeliē ver-
licht heeft. Maer als hy hant eenen dagh tot
het H. Vormfel befeint hadde / heeft hy in
plaetse van Discipelen een deel in-ordenaers
ghebonden/ die hem niet II. bande fijne op de
plaetse niet fweerden hermoort hebben.

Hy placht te segghen: Eertijts vvaeren de
Priefters van gout met houte kelcken: nu fijn-
fe van hout met goude kelcken. Leert hier upt
o ziel/ dat eenen goeden ftaet van leven moet
hebben goede mercken van leven. Ex Rofoy.

S. NORBERTUS EPISC.

Saelighe doode.

De doot vanden rechtbeerdigen is goet om
 de ruste/ beter om de vergeldinghe / alderbest
 om de versekeringhe: maer de doot van eenen
 sondaer is quaet om 't verlies van 't goet
 quaeder om 't scheyden van ziel en lichaem/ al
 derquaetste om de helsche pijnen. S. Bern. in
 Epist.

Wilt vooz de Pzelaeten vande H. Kercke.

vi. Junij.

Hier blijckt in onse ooghen met helle stralen van deughden den H. Vader Norbertus Anstelter vande seer treffelijcke Woorden van Præmonstreyt.

Desen H. heeft sijn eyghen selben met dese woorden uytgheschildert: Ick heb gheleect in't Hof, ick heb geleect in't Klooster, ick heb groote ampten ende staeten bedient, en nergens en heb ick my beter ghevonden als doen ick Godt sochte.

Hy was Edel van geslachte/ treffelijck van manieren/ en mirakelouselijck van Godt geroepen/ hy liet het Hof/ daer hy in groot aensien was/ om eenen ootmoedighen Discipel Christi te worden.

Na dat hy Priester was ghelwit schein hy upt dooz verduldighed/ gheloof/ aermoede/ strengigheyt des lebens.

De H. Maghet thoonde hem een wit cleet dat sijn habijt/ en een plaets daer sijn Clooster soude wesen. Den H. Augustinus toonden hem eenen gouden Reghel/ ende het Crucifix gaf hem te kennen de aengroepinghe van sijn Religie/ soo gunstigh was den Hemel an Norbertus ter wijlen hy was op de aerde.

Maer ghy o Edel Antverpen sult inder ewigheyt croonen bluchten dooz utwen beschermmer/ die de ketterige van Tanchelinus upt u heeft verdruben.

Sijn siele gonck ten Hemel met eenen Maerterack/ ons leerende dat na een tijdelijck sijnden volght een ewigh verlijden. Berwerf ons o H. Norberte dat wy die utwe deughden herhaelen/ de selfste volghen en achter-haelen!
Ex Hesio.

Aendachtigheydt in het Ghebede.

Maet waeren / als ghy bidt / alle wereltsche
 en buyt ghepeysen / denckt op 't gene dat ghy
 bidt; sluyt u herte aen den vthandt / en dat al-
 leen vooz; Godt moet open zyn / en wilt den
 boosen geest daer niet in-laten. S. Cyp. de Orat.
 Bidt vooz die zyn in bekozinghen.

VII. Junij.

DE Orden van Cistcaux is tot op den dagh van heden eenen vruchtbarigen tofingaert daer veel treffelijcke strupcken en plantsoenen in zyn te vinden.

En van die was den H. Robertus Abt/ die in deughden/ en vasten soe uytstack/ dat / als hy op Paesdagh eenen haebereu boteram at/ meynen dat hy ghebanketeert hadde.

'T is gebeurt dat 't gene hy uyt sijnen mont spaerde/ en aen den armen gaf/ dat dat somtijts van eenen Engel/ in de gedaente van eenen bedelaer wiert ontfanghen/ soo aenghenaeem zyn de aelmoessen aen den Hemel.

Het schein dat den Engel dit nam booz boede- broot om de blijde tijdinghe die hy aen den H. Robertus brocht/ te weten / dat de naemen van alle sijn Religieusen waren gheschreven in den Boeck des Levens, uyt- genomen twee/ waer van hy den dubbel den eenen sagh weghboeren / en dat noch uyt de Kerck/ tot tercken dat heplige plaetsen niet en helpen ten zy men daer leyt een H. Leben.

Op eenen anderen tijdt sagh hy den dubbel als eenen helschen ooz- blaeser veel boose gheachten de Religieusen instozten / maer den H. Robertus wierdt het venijn ghewaer / en dwongh hem op te houden. Siet hoe eenen Vader moet waecker over sijn kinderen.

In het jaer 1159. is hy salighliick overleden. Godricus sijnen vriende sagh dry Engelen sijn siel ten Hemel boeren / die de dubbels naer hasteden. Doense dat hy de Heplighen/ hoe sullent sy de heest maken hy de boosen? Ex Fastis.

Aelmoessen.

It niet een vaste ende saelighe belofte
 dat het ghene ghy gheeft aen den armen / dat
 daer boven eens sal op ghewoghen worden
 is't niet eenen glorie-rijcken koophandel als
 men door sijn aelmoessen veel-achtigh wordt
 han al de gebeden der Christenen's. Pet. Dani
 de Eleem.

Widt vooz die de pelgrims ontfanghen.

VIII. Junij.

DE oude stadt Doornick telt onder hare Biffchoppen den H. Medardum, die haer upt de duysterheyt vanden Heydenom ghebrocht heeft tot het licht van het waerachtigh Gheloof.

Desen H. Man bestede sijn eerste jeught in het leeren vande wetenschappen / en in het afkeeren van quade gheneghentheden.

En tot dit lesten ghebruycken hy lijf-kastijdinghe / vasten / en bidden / twelck den besten toom is om het vleesch te dwinghen.

Hier voeghde hy by de barmhertigheyt tot den ermen / sijn rocxen gaf hy eens aen eenen naeckten bedelaer : jae last hebbende vande peerden / schonck hy met oozlof een peert aen eenen pelgrim / waer over soo den Vader ten Hooghsten bergramt wierde / heestmen de peerden gaen obertellen / en het ghetal was alsoo groot als van te vooren.

Wat sal ick segghen dat eenen arent met sijn vleughelen hem heeft komen beschermen teghen den reghen ? maer doen wiert sijn aensicht nat dooz tranen van blyschap die hy stoztede.

Den H. Medardus bont eens den pael-sceen in eenen acker / waer dooz twist en doot-slaghen belet wierden; waer in hy sijnen voetstap druckte / of hy soo sacht als sandt gheweest hadde.

Sijn lijck heeft den Hemel vereert met brandende lichten / den Coninck Clotharius voegh de kist / als wanneer twee duymen als leydes-mannen na den Hemel vooz af vlogen.

Ex Faktis.

Voorſichtigheyt in keus.

Het wort booz een deught ghehouden / dat
 men bemint / 't gheue datmen moet beminnen.
 Ende sulckx te verkieſen / is wijsheyt ; sulckx
 te bewaren is ſterckheyt / ende sulckx om
 geen genuchten te laten haeren / is ſuyberheyt.
 S. Aug. Epist. ad Maced.

Wilt booz die booz't Gheloof ſitten gebar
 ghen.

ix. Junij.

Lest met blijdschap de palmen en Laurieren
vande HH. Primus ende Felicianus broeders
ende singht met David: Voor de oogen Godts
is costelijck de doot van sijne Heylighen.

Dese waren binen Roomen ghebozen/heel
edel van gheslachte/ belijdeude ende belebende
het Catholijck Ghelooft; waer ober/ soose by
de Keysers Diocletianus ende Maximianus
beschuldicht werden/ zynse inden kercker ghe-
wozen.

Hier quam den Engel om hun te verloffen;
maer sy hadden liever inde ghebaughenisse te
sterben / als inde vryheyt te leben: de spijse
nochtans/ die den Engel mede-bracht / heb-
ben sy gheuit/om langer inde pijnen te herden.

Felicianus so. saren oudt verzoegh gheef-
fels/ pferre krauwels / daer-en-boben handen
ende voeten met sulckers dooz-naghelt; ende
soo stock-oudt zynde / stondt hy onbermoeyt
in het lijden/daer de beulen bermoeyt wierden
in hem te pijnighen.

Doen gonghen sy Primum eerst met leughe-
nen aen / segghende dat Felicianus sijn Ghe-
loof verloochent hadde: maer Primus vanden
Engel van alles onderricht / heeft saemen
hun valscheydt ende hun wyetcheydt upt-ghe-
lachen.

Hier ober wiert hy aen eenen boom ghe-
bonden/de beenderen in stucken gheslaghen/ de
zinden met sackels ghebrant / sae ghesmolten
laot dronck hy als fonteyn-water/ sulck eenen
dorst hadd' hy om te lijden.

De leuwen ende beiren streeiden hun/maer
de Tygamen wyeder als leuuen ende beiren
deden hun onthalsen. Ex Bonnefons.

S. MARGARITA REGINA.

Ghetijen van de H. Kercke.

De Officien hadde Seven Ghetijen zhu inde
 H. Kercke gelijk seven fonteynen/om daer in
 af te spoelen de seven soorten van sondeit/ met
 de welcke wy inden daghelickrschen handel
 onse siel besmeuren. S. Perr. Dam. Opusc. 10.

Wilt hoor de Beligieusen die Godt nacht
 ende dagh loben.

x. Junij.

NW moghen wy segghen: *Inventa est una pretiosa Margarita.* Datter eenē Perle van een vrowwe is ghevonden.

Dese Princesse was dochter van Eduardus Coninck van Enghelandt / ende van Agatha dochter vanden Keyser: sy trouwde met Malcolinas Koninck van Schotlandt.

Onder veel groote tijtels diemen haer gaf / en hoorde sy ghenen lieber / als dat sy was Moeder vande armen / waer van sy niet alleen den naem / maer oock de wercken hadde; ghetijck sy van alle daghen knielende de boeten wiesch aen neghen arme weesen / soo datse niet met meerdere weerdigheyt en kosten ghehandelt worden / al hadden dese kinderkeus tot haer upt den Hemel ghekomen.

Wat sal ick segghen van hare ghebeden niet alleen by daghen / maer oock by nachten? naer eenē korte ruste stont sy op / ende las het Officie vande H. Dryvuldigheyt, van het H. Cruys, van Onse L. Vrouwe.

De doot van haren Man den Coninck / ende van haren Soon Eduardus verzoegh sy niet groote verduldigheyt / wel wetende datse ons maer gheleent zyn / ende niet ghegheben.

Als sy door Godts openbaringhe verstaen hadde dat den tijt van haer schenden door de deur stont / soo is sy ghegaen om Misse te hooren / ende te communiceren / ende daer na kussende het H. Cruys is sy ghestorben.

Haer aensicht is na hare doot heel roodt gheworden: ick denck datse beschaemt wierdt / om dat hare deught in den Hemel soo wierdt gheprezen. Ex Fastis.

Aelmoesse.

De handt vanden bedelaer is de schat-kiste van Christus: gheeft dan aen den ermen de aers de/ op dat ghy verkright den Hemel: gheeft eenen penninck/ op dat ghy ontfanght een rijcke: gheeft een briesel / op dat ghy 't heel meught hebben. S. Chrysol. serm. 8.

Widt vooz de Heeren Aelmoesseniers.

x1. Junij.

Het Eylant Cyprus is het Naderlant van den H. Barnabas, maer het Joodsche landt hadd' hy eenen ruymen tijdt vooz wooninghe/ daer hy aenghenomen is tot de weerdighejdt van eenen Apostel Christi.

Hy is naderhandt gheweest den medeghesel vanden H. Paulus, den welcken / soo hy eenen kreupelen hadde ghenesen / soo hebben de Inwoonders van Iystrien auctoren t'hynder eeren begunne op-te-rechten/ende wilden in Paulo Mercurium, in Barnaba Iupiter gaen ceeren.

Maer tot Salamine is den H. Barnabas met nijdigher ooghen / ende met af-gunstiger herten ontfanghen; want hy is daer op verscheyde manieren vande Joden ghetormenteert / ten lesten ghesteeinght ende in het byer gheworpen.

Sijn lichaem is naderhandt vanden H. Marcus begraven / soo nochtans dat hy ghetooont heeft dat hy bleef leuen; want als tot Antiochien sekereu Ketter was opghestaen / soo is den H. Barnabas aen Anthimus Bisschop van Salamine verschenen / hem waerschouwende ende vercloeckende dat hy na Constantinopelen soude trecken / om by den Keeser het ghehoof te beschermen.

Hy thoonde hem met eenen waer sijne H. Ghebeenten laghen met den boeck daer hy het Evangelie vanden H. Mattheus in hadde gheschreven. Den Keeser Zeno heeft sijn lichaem in eene treffelijcke Kercke begraven / ende den boeck in 't goudt doen beslaen / met recht voozwaer: want hy gouck te lioven alle diamanten. Ex Faltis.

S. ONUPHRIUS CONF.

Cieraet des lichaems.

Door syn hant ende onzofitteljcke kleederen te veel bezoght te zyn / is een teeken van een ghemoet van een ongeluckigh ofte ontuchtigh mensch : want waer toe al dit cieraet / als om ongheljcke personen tot onkuyfheyt te bekozen? S. Basil.

Bidt door die Godt in eenigheyt dienen.

Eert van daegh met de H. Kercke den H. Eremit Onuphrium, die inde wildernisse uptwendigh van ghedaente soo verwilbert was/datmen hem/die als eenen Engel leefde/qualtich booz mensch soude ghekent hebben.

Wesen H. Man verstaende dat het een saem leven / ghelijck Elias ende S. Jan Baptista ghedaen hebben / seer verheben ende verdienstigh was / heeft het gheselschap der Eremiten berlaten / ende is diep inde inde wildernisse van Thebaida vertrocken / daer hem sijnen Engel lejde.

Hier bondt hy een cleyn hutteken ghedeck met eenen palmboom / die hem sijn dack gaf ende sommighe bruchren.

Sijnen Enghel (siet Godts Waderlijcke sozghbuldigheydt) brocht hem daghelijcke broodt ende water / dat hy menghelde met sijn tranen.

Maer alle acht daghen ontfonck hy vanden Hemel eene uptnemendere jonste / te weten / het broot der Engelen / soo dat hy ghevoedt wierdt na het lichaem / ende samen ghespijst wiert na de siele

In dese eenghoep ende wildernisse heeft hy sebentich jaren ober- ghebrocht sonder eenen mensch te aenschantuen / als wanneer hem den H. Paphnucius is komen vinden / om sijn deughden aen de ghehele werelt kenbaer te maken / ende te verkondighen.

Sijn doodt is beccert vande Engelen met Ros-sanghen. Na sijn overliden viel sijn hutteken in / tuedende datter wort soo grooten Verlighen meer in en soude woonen. Ex Rosfv.

S. ANTONIUS DE PADUA C.

Devotie tot de H. Maghet MARIA.

Laet ons met alle oodtmoedigheyt ons aert
 de H. Maghet reconmanderen ende bevelen;
 laet ons hare vooz-spzarck met alle dieuffert
 soecken te winnen / op dat als top haer eeren
 op der aerden / sy ons wil quistich wesen indet
 Hemel. S. August. fest. Assumpt. B. V.

Bidt vooz de Sodales van onse H. Vrouwe.

XIII. Junij.

De treffelijcke **S**ancten vanden **H.** Franciscus heeft de **H.** Kercke verlijcht met de byerighe sermoonten / deughden ende mirakelen vanden **H.** Antonius de Padua.

Hy was gebozigh van **Lissbone** / ende wierdt in sijn ionghedyt sterck vande werelt ghelockt / maer de liefde **Godes** trock noch stercker.

Den boosen byandt / die sijn treffelijcke predicatien / ende bekeeringhe der sondaren niet en kost ghedooghen / maende hem eens te wooghen / ende te versmachten ; maer a utroepende den **H.** Maem Maria , kreegh hy wederom sijnen aessen / ende verjoegh hy manier van segghen / den duyvel t'eynden aessen.

Eenen herrueckighen ketter / die de teghenwoordighedyt **Christi** in't **H.** Sacrament loochende / verwon hy dooz sijnen myn-essel / die daer vooz knielde / ende sijnen meester daer dooz bot-mynde ; soo beestachtigh zyn sommige menschen / datse vande beesten souden moeten leeren / om mindere beesten te wesen.

Maer hoe saghen de byzonden van eenen overledenen gierigaert op / als hy in sijn lijckede bercondighde dat hy verdoemt was / ende dat sijn hert onder sijn gheldt was begraven ; **W**er / wierdt doek soo bevonden ; want daer onse schatten zyn / daer zyn doek onse herten.

Onder heel wondere teekenen heeft hy een knechtien herweckt vande doot / ende soo sijnen vader verdedicht / die onnosselijck van dese moordt wierdt beschuldicht.

Als den **H.** Antonius stierf / soo is sijn doot dooz de kinderrens ruchtbaer ghemaect. **D**ese waeren klem van uyt-snaeck / maer groot van lof-reden. *Ex Strio.*

Stichtbaerheyt van manieren.

Dat in uwen handel zy eene rispigheyt/ in uwen ganck eene ghemaniertheyt; schouwt alle licheveerdigheyt/alle dertellheyt: want de uytwendighe schickinghe is een verbeeldinghe vande inwendighe ghestelkenisse. S. Isid. l. 2. Solil.

Zidt booz die hume kinderen al te veel toe gheven.

XIV. Junij.

Dat komter af- als- men de kinderen in alle
moetwilligheyt laet op-waffen / ende als
de ouders hen inde vreesse des Heeren niet op-
en-trekken.

Den H. Propheet Eliseus gonck door de stadt
van Bethel / als waerter de kinderen hande
straet hem nae liepen/ende nae riepen : Gaet
henen ghy-en kael-kop als ghy zijt, gaet hen en.
Hoe soudan de kinderen dat gemeten hebbe, soo
syt van huane ouders niet geleert en hadden.

Maer siet ! twee wilde beiren sijn dese ber-
wilderde ghyriens aenghevallen/ende hebben-
der upt den hoop twee-zu-vertiggh verscheyrt/
beiren/ seggh' ick/om de ouders te leeren/ dat-
se hare soontjens/gheijck de beiren hare jonck-
kens doen/ beter hadden moeten fatsoen: ren.

De wercken van den H. Eliseus sijn wonder
gheweest/ 'tzy dat ghy hem den bloet der wa-
teren niet stil houden / 'tzy dat hy daer van de
bitterheyt: verdrift / 'tzy dat hy gheneest de
lasterije / 'tzy dat hy de vruchtbaerheyt: inden
houwelijken staet verwerft / 'tzy dat hy aen
die van t Landt victozien voorszeydt/ende ober-
bloedigheyt van ontberwachte granen.

Als sijnen Discipel hoor t legheer vanden
byandt ter doot toe bevreesst was / heeft Eli-
seus hem ghetroot eenen anderen legheer/ende
darrer meer hoor hen als teghen hen waren/
welcken byandt hy tot een toe hadde konnen
doen om den hals vrenghen / ten waer hy ghe-
lueten hadde / dat eene onbloedighe victozie
schoonder was als de bloedighe. Iemandt
mocht segghen : Wat had hy te vreesen/hy had
den mantel van Elias : ende waerom vreesst ghy
die Christi in t H. Doopsel hebt aengetrocken?

S. LANDOLINUS C.

Vlucht uyt het quaet gheselschap.

Beter is 't eenen haet te hebben/als het ghesiet van quaet gheselschap; want gheijck het gheselschap vande goese veel goeds medebrenght/ soo en is 't niet als veel quaets by de quade te haelen. Mid. Solil. 1. 2.

Wide voor die onnosselijck in quaet gheselschap vallen.

xv. Iunij.

Wat haet het dat Landelinus ghehozen was
upt den besten edelbom van Franckrijck/
als hy niet en hadde als verwoopen ende be-
bastaerde seben ?

Godt riep hem tot een heyligh leben / maer
Landelinus was doof aen die ooz; aen v' ander/
daer de werelt sprack / gaf hy gehoor / en volgh-
de het quaet gheselschap soo in / daerse hem met
eenen boet tot inde helle toe brochten.

Sijn vrienden en wilden niet ghedoogen dat
hy gheestelick soude worden / ende hebben hem
naderhandt heel heestelick ghewonden / ende
ouder de moordenaren eenen bande kloeckste
moordenaren.

Hy hadden booz hun ghenomen 'snachts se-
ker huys te bestelen ; maer de doot / die oock
als eenen dief komt inden nacht / heeft booz den
dubbel eenen van sijn medeghesellen wegh ghe-
boert : waer ober soo hy in sijnen slaep dwe-
bigh was / is sijnen H. Enghel hem verschenen /
ende heeft hem ghebraght / thoonende sijn
kamerade die naer de helle gheboert wierde /
of hy by hem en in sijn geselschap wilde wesen ?

Hier dooz wiert Landelinus verschriekt / ende
berbetert / ende dede eene pelgrinagie naer
Roomē tot de *W. W.* Apostelen Petrus en Paulus

Hy timmerde oock herschepde Cloosters /
ende eene Kercke ter eeren vande *M.* Maazhet
Maria , om soo op der aerde te sijnberen dooz
goede wercken / dat hy dooz boose wercken
hadde ghesondicht.

Sijn mirakelen gheruyghden sijn heylig-
heyt / ende sigghende ghestreckt op affchen / in
een rouwharzen leedt / is hy sachtjens ghe-
storven. *Ex Fastis.*

Wen moeten niet altydt reysen naer het H. Landt, of inde wilbernissen van Egypten/om Weylighen te vinden; oock in onse ghe-woesten heeft de Weylighedyt hare woonplaetse ghenomen.

Soo heeft de Stadt Tongeren de H. Ludgardis heerlijcke straelen van deughden sien schietten/die ghenoech te kennen gaben hoe aenghenaeem dat de H. Maghet was aen den Hemel.

Als de H. Ludgardis van veel vyers versocht wierde / ende al wat te vy ende te vriendelick mer eenen hadde ghesproken / soo is haer Christus vol jaloersheyt verschenen / thoonende sijn hert dat ghewondt was / doo; de liefde tot haer op datse booztaen gheen hert meer op een ander hert en soude stellen.

Sp en verliet van niet het minnen / maer sp veranderde het boozwozpsel van minnen / ende alle haers weder-liefde en speelde van dien tijdt af nergheens meer op / als op den ghekrupsten Iesus, daerse nu t'eenemael op verliesdt was.

Wat meer is/haer wiert gesont datse mocht supghen uut de gebenedijde Sijde banden Heere Iesus: hoe soet dat dat was / dat weet alleen die't heeft geschonckē / en die't heeft gebzonckē.

Wierthien jaeren heeft sp gebast / seben om de ketters/seben om de sondaeren te bekeeren. Sp heeft somtijts gesien hoe dat Christus aen Godt den Vader sijne HH. Wonden thoonde/ om te straffen/die over de werelt hongen/ af te weiren. Sp blande soo om Martelerffe te sterben/datse een ader heeft doen bersten; ende dit bloedt is booz martelie-bloet aengenomen.

Op't eynde wiertse blindt/ ende doen saghe aldermeest de hemelsche saecken. *Ex Fastis.*

S. LUTGARDIS VIRGO.

Vreesse des Heeren.

Wepet ghy dat sulcken eenen Jesum holt
 dooz Godts Soen/ die noch sijn dreyghemen-
 ten en vreesst/ noch dooz sijn beloften ghetroc-
 ken en worde/ noch sijn gheboden en onder-
 houde/ noch sijn raeden en volght? S. Bern.

Bidte dooz die hertoeckigh zyn in huane
 sonden.

xvii. Junij.

De twee woordkens die desen H. Enghel aen eenen komt vertooghen / die wild' ick wel dat een-seghelijck had door sijn ooghen.

¶ *Cis Integritas confessionis* Dat is: Een volkomen belidenisse in de Biechie. Weyninghe woorden / maer daer door gheen weyninghe gherustheydt is te bekomen.

Hier dan sal ons den H. Reinerius eene bevestighe in sijn eyghen selven gheben, want soo hy tot Pilen in sijn Vaderlandt een wulps leben leyde / soo heeft hy wel te biechten ghegaen / maer niet met sulcken rouw als hy was verbonden; want hy belede de kleynste sonden / ende hy ver sweegh de grootste sonden. *Wh!* nu sinen beschaemt door eenen mensch / ende niet pepst niet eens hoe beschaemt dat men inden dagh des oordeels sal staen door alle de menschen.

Maer dat hy dan alles door de vermaeninghe van sinen Enghel effen ghestelt hadde / is hy het H. Landt gaen besoecken / ende heeft soo over sijn voozgaende sonden gheweent / dat hy upt-geweent heeft alle beyde syne ooghen / die hy nochtans door het ghebedt heeft wederom ghekregghen. Paderhandt is hy / die eerst soo grooten sondaer was / Predikant gheworden / om te beweeghen alle de sondaren.

Hy had de walghe van sijn vaders huys / om datter te veel ghemacks ende goeds in was / wel wetende dat al te ghekoesterde lichamen maken maghere ende ondeughdelijcke zielen.

Hy scheen upt in mirakelen / hy had dickwils de eere van met Christus en Maria aen tafel te sitten. Wy en souden sijn deughden niet verhaelt hebbē / had hy sijn sondē niet verkondight. *Fast.*

Openhertigheyt inde Bieche.

Ongheluckigh mensch als ghy zijt / die beschaemt zijt te biechten / ende niet beschaemt en waert te sondigen! 't Is beter vooz eenen een woepnigh tijts beschaemt te zijn / als inden dagh des oordrels vooz soo veel dupsent menschen.
S. August. de vil. Infirm.

Bide vooz die de thien Gheboden Godts overtreden.

XVIII. Judij.

Wat eenen lieffelijcken strijdt en was daer niet tusschen Christum ende Osannam, nae eenen strijdt van heylighe Liefde; de welke op datse nimmermeert en soude epudigen/soo hadde: sy wederzijdes makanderen verbonden.

Osanna schonck aen Christo de Ielie van syn verheydt; Christus gaf in tegendeel aen Osanna syn Cruys van verduldigheyt; twee kostelijke gheschencken vooz de gheue die weten waete inden hemel gheweerdeert worden.

Sedert dien tijdt heeft de H. Osanna, maer 's Drijdaeghs besonderlijk / het Cruys ghehadt in hare ooghen / ende den ghekruyften Jesus in haer herte ende ghedachten.

In den Diere Jesus heeft haer inghepriint sijn vijf HH. Wonden, als willende thoonen dat Osanna nu aen Jesus toebehoorde / wiens wapen dat sy boerde.

Op dese groote joncken / heeft de Moeder Godes oock de hare willen by-boeghen / ende heeft Meesteresse willen wesen vande H. Osanna, ende haer leeren lesen ende schryben. Wat eene fraeye handt moest die hebben / die van sulcke uytnemende handt wierdt onderwesen.

Noch Osanna en was niet alleen ghesien by den Hemel / maer oock by de Wyuen op de aerde / die oock de grootste saken in hare ghebeden bevalen: ende als sy die haer ghebedt toe-sepde/ dat was soo veel als oft se zene ghesluckighe uytkomstige toe-ghesepdt hadde.

Ten lesten rijck van deughden is sy in 't jaer M. DC. inden Hemel herbozen/ die tot Mantua was ghebozen. Godt biedt een-ieghelijk sijn kruysken/ maer een-ieghelijk en biedt niet sijn schouderen tot het kruysken. *Ex Fastis.*

S. OSANNA V.

Aenveerdighe van het Cruysken.

Neemt u Cruys/ ende volght Jesum, ende
 ghy sult gaen in't ewigh leven. Hy is voor
 ghegaen draghende syn Cruys/ ende hy is ge
 storben aen het Cruys / op dat ghy oock u
 Cruys soude draghen/ende aen u Cruys ster
 ven. Thom. à Kemp. l. 2. c. ult.

Bide voor die verduldelyck lijden.

Dese upt-nemende en soet-geurighe Kelse
 dat inghesfelt is/ende in alle deughden groept
 de Orden vande Dienaren vande H. Maghet
 ende Moeder Godts Maria. O slaven vande
 wereltse pallesen! wilt ghy dienen / kiest
 eenen dienst ter eeren.

Soo dede de H. Maghet Juliana, ghebozen
 upt het edel gheslacht vande Falconeri, die de
 heel wike soo bestedde: 's Woensdaeghs ende
 's Vrydaeghs en nam gheen spijse / ende dat
 ter eeren vande Passie Christi: Saterdaeghs
 nuttede sy broodt ende wat water.

Maer hare siel boedde sy dickwils met het
 broot der Enghelen/waer toe haer de ooghen
 den drack gaven van tranen.

De gebachtenisse van het bit ter liden Chri-
 sti hadde sy haer selven soo diep inghedrukt/
 datmen daer van op haer hert ghelyck een ge-
 sueden heelt kost mercken.

Door het ghedurigh vasten was haer de
 maegh t'eenemael bedorren/soo datse nergens
 gheenen treck toe en hadde/ als tot de H. Com-
 munie, de welcke soose oock niet en kost nut-
 ten/dedese de selfste eben-wel brengen om haer
 ghesicht te versuaden: ende heeft de doot/ die
 soo vreeselijck is /met eenen lagh ontfanghen/
 ende is versheppen.

Ende siet de H. Hostie is oock berdwonen:
 al oft sy die onsenelijck gheint hadde.

Och hoe veel saligher is het Godt als de
 werelt ghedient te hebben: 't is wel ghemac-
 kelick wereltds te leven / maer 't en is niet
 ghemackelick wereltds te steruen. De deught
 gheeft in't steruen vzeught. Ex Fastis.

S. IULIANA VIRGO.

Ghedachtenisse van het bitter Lijden
CHRISTI.

Iemant die wat geboelens heeft van Chri-
sti lyden/ die weet wel hoe profijtelijck dat het
is vooz eenen Christen mensch / ten minsten
alle daghen een urken te besteden in het obern
dencken van sint I. Passie. S. Bern.

Bide vooz die stanchastigh de Meditatiens
comen hooren.

XIX. Junij.

Offert op aen Godt het bloedt van den H. Bonifacius, tot boldoeninge van uwre sonden ende onbolinaecktheden.

Desen H. Biffchop was bloedt-verkiant / ende grooten vrient vanden Keyfer Otto, den welcken hem sijne Ziele noemde.

Daer en zijn gheen wetenschappen daer hy niet in wyt en stack / maer boben al inde konste van het musieck. Op sekeren tydt besigh zijnde met singhen / seyde hy : Te vergeefs heet ick Bonifacius, ende voer den naem van eenen Martelaer, ten zy dat ick oock Martelaer worde. Hier op heeft hy aenbeert het kloosterlijck leben / het welck oock al is een Martelaers leben.

Maer dat hy te Kroomen was geweest / ende dat hy Hertts-biffchop was geworden / is hy ghereyst na Russen-landt, alwaer hy met den Coninck dese conditie ende bespreeck aengenaemen heeft / dat soo hy onbeschadicht gonck dooz het byer / dat hy sijn afgoden soude berzanden / ende oprecht Christen soude worden.

Bonifacius gaeter in sonder dat de blamte hem beschadichde; maer het herte vanden Coninck wiert dooz dit byer soo ontfteken / dat hy hem terstont bekeerde.

Dit werck van Bonifacius, dat den Coninck soo werdeerde / dat wiert van 's Conincks broeder al anders op genomen / die hem daer booz heeft doen onthaffen. Ende soo is Bonifacius, dat is Weldoender te segghen / al weldoende ghestorven. Onghetwijffelt soo wenscht hy datter veel souden sijn die sijnen naem niet soo seer in letteren / als wel in goede wercken souden voeren. Ex Fastis.

S. BONIFACIUS EP. MART.

Edelheyt van het Christendom.

Alle de Christenen behoorden hun te laten
 hoorstaen / dat se zijn van Conincklyck geslachte :
 want wat isser soo doozluchtrigh / als dat
 den gheest / die Godt onder-woopen is / dat
 die is meester ende regeerder van het lichaem?
 S.Leo.

Wilt hoor de Coninghen ende Princen.

xx. Junij.

Het was eenen grooten segen dooz den H. Pudens (ghebozen upt Kaedts-Heeren gheslachte binnen Roomen) dat hy twee heylighe Sonen hadde / te weren Novatum, ende Timothazum, ende twee heylighe Dochters / Pudenciam, ende Praxedem.

Den H. Pudens is aen dit groot geluck ghekomen dooz de HH. Petrus ende Paulus, die hy gheherberghyt hadde / vande welcke hy tot heylgheidinghe ghedoopt is / soo danckbaer zyn altijt de Heylighen.

Sijn huys waert berandert in een Kercke / ende sijn erf-goet in aelmoessen dooz de arme / ende behoefte menschen: sijn gheheel huys ghesin / dat groot was / ende bestont in xcvi. personen / is ghedoopt worden.

Wie sal beschrijven den troost ende de heylighsaemheyt diese huimen eben-naesten toont den? Nu spijcken sy de hongherighen / nu laesden sy de dorstighen / hier wiessechen sy de voeten vande pelgrinnen / ghinder begraefden sy de dooden / ober al gaben sy troost aen de bedrukten / het scheen dat een anders ellenden waren huime eyghene ellenden.

Hier dooz ghebeurden 't dat hui huys nu niet in een Kercke / maer in eenen Hemel scheen berandert te worden / soo veel salighe wercken saghmen daer daghelijck gheshieden, het scheen dat de Barmhertighent seifs daer hare woon-plaetse hadde berkesen.

Leert hier upt / ghy die Vaders / ghy die Moeders zyt / hoe dat H. Ouders hebben H. Kinderen / ende dat het een saligh huysghesin is / ende een gheluckigh huys daer de erment wilcomer zyn als de ricken. Ex Fastis.

Quod est Semen cui Benedicimus Omnes

S. NOVATUS PRESBITER.

Weerdigheyt vande Aelmoesse.

Dat Abel vermoort is / dat Noë de werelt
bemaert heeft / dat Abraham ghelooft heeft /
dat Moyses de thien geboden ontfangen heeft /
dat Petrus ghecrupst is stoght Godt / ende hy
berkondicht 't ghene dat den armen heeft ghe-
gheten. Chryf. serm. 14.

Bidt voor die ermen ghebachtigh zyn.

MEt reden staen de Engelen by den Engelschen Aloysius, wiens eerste woorden/ die hy leerde spreken/ waren de **H. Namen** van Jesus ende Maria: jae als hy de trappen opgonck/las hy op elcken tray eenen **Ava Maria**, ende alle daghen de Ghetijden van **Onse L. Vrouwve**, hoor wiens heelt te Florentien 7. jaren oudt zijnde/ hy belofte van supberheyt dede.

Hy nam sijn vermaeck inde hanteringe van wapenen/ oock in het aensteken van't grof ghescut/sulcken mannelijck gemoet hadd' hy oock in sijn kindersche jaren.

Als hy woonde in het Hof van Spagnien/ ende daz jaren pagie vande Keyserrinne was/ soo en heeft hy de Keyserrinne noyt besien in haer aensicht/ soo dat sijne salighe bzeese in het Hof eenen Eremit in sijn wildernisse soude hebben comen beschaemt maken.

In dit weldigh leven waren vassen ende liden sijn meeste ghenuchten / jae als hy gheen hanzen cleedt en kost krijghen / dan droegh hy op sijn bloot lichaem vergulde spoozen / soo dat het gheen wonder en is dat hy sulcken voortgaugh dede.

Hy stondt met sijnen Vader eenen herden strijd unt/ eer hy verlos wilde gheben om inde Societeyt Jesu te gaen/ waer hy in het ghebedt/ in devotie tot het **H. Sacrament** / in ootmoedighheyt heeft wargheschenen. Met een woort hy was eenen Enghel / ende de aerde soude eenen Hemel wesen / warender veel Aloysij. Maer hoe verre is de Hoffsche Bovenheyt van sijn Hoffsche manieren! seker al verre.
Ex Hefio.

B. ALOYSIUS GONZAGA C.

Ghehoorsaemheyde tot den H. Enghel
Bewaerder.

Ghy moet u laeten voorztaen / dat ghy soo
moet volghen het ingeben ende bestieren vants
den H. Enghel / gheschikmen siet eenen blinden
man langhs onbekende weghen sijnen leyds
man volghen. Ex dictis B. Aloysij.
Wilt voorz wae vanden.

O Weplyche ende wonderlyche Liefde, want
neer sult ghy eens triumpheren ober onse
herten / gheslyck ghy in cesterse gheweest zyt
ober 't herte van Paulinus?

Hy was geboren tot Bordeaux, wiert Dite-
ster tot Barcelonien, ende Biffchop van Nola
in Italien.

Hier thoonde hy te zyn den Wader vande
armen ende ghevanghenen: want hy sonde in
Afriken allen sine middelen / om de Chrystene
slaven te verlossen.

Ende als hy nu niet meer en hadde te ghe-
ven / heeft hy een meute konst ghebonden om
te gheven: hy is ghereyst na Afriken / ende
heeft sy selven vooz slave ober-ghelevert / om
den soon van eene weduwe upt de slavernije te
verlossen.

Hier bediende hy het ampt van hovenier by
den schoon-soon vanden Coninck / wiens aen-
sprack ende gunst hy wylde winnen met een-
ghe lieffelycke vruchten / om in sijn siel het ghes-
loof oock te conuen planten.

Men desen voorszeyde hy de doot van sijnen
schoonvader / den welken willende sien eenen
Hovenier die samen Propheet was / heeft Pau-
linus ghekent upt een viftoen dat hy 'suachtes
te voren ghehadt hadde / waer in hem de ghes-
sel des kants upt de handt wiert ghenomen.

Doen verkreer ghy den H. Paulinus sijnen vry-
dom / ende den vrydom vooz allen de slaven
met schepen vol granen. Nocht en keerde Sci-
pio soo glozeus in Italien met sijn vorgheren /
als desen met sijn slaven / daer hy triumphant-
telijck mede quam landen. Ex Fastis.

S. PAULINUS EPISCOPUS.

Liefde tot ſijnen naeſten;

Daer en is niet ſoo loffelijck/noch ſoo gods
belijck/ als aen d'ander wel doen: 't is waer
den eenen gheeft meer / den anderen minder/
elck na ſijn macht. Maecht dat ghy aen den
ellendighen eenen Godt wordt / Godts herma
hertigheyt nabolghende S. Greg. Naz.
Bidt vooz de bedruchte woedulen.

A Liebloemen van drughden zijn te lesen in den hof van de H. Maria van Oegnies, uptghenomen de Lelie van Supberheyt: want sy wiert van hare Ouders ghedwonghen om te trouwen.

Maer datse weynighen tijdt in't Houtwe-lijck gheleert hadden / hebbense alle beyde Godt huine boozdere supberheyt opghedraghen.

Maer wat een ghenuchte wast haer te sien bidden vooz een Crucifix, of het beelt van hare Patronesse Maria? och dan vielder altydt eenen reghen van tranen / die niet selden byzuchtbaerheyt gaf aen boose menschen.

Soo verbadt sy eens het sielen verlies van eenen Edelman / die beter was van gheslachte als van seden / en manieren.

Tot hare hermhertigheyt namen hare toeblycht de Sieltjens die in't Vaghevyer lyden: hoe dichtwils quamen die by haer om verlost te worden? het oberpepsen van die blammen ontstact dagelijckx meer en meer het byer van hare liefde.

En wat kost den Hemel aen haer doch weygheren / die alle daghen hondertmael haer ghehedt Godt opofferden; dyp hondert slagen van disciplinen nam; en niet en at als swert broot meer om den hongher te plaghen / als te berladen?

Op haer sterben seyse teghen den duyvel: Van hier ghy-en etter en vuylicheyt. En heeft hare supbere siele ghegheven. Dullen dit op hun doode-bedde oock kunnen segghen die ten ooren toe in't slyck van onkupscheydt steken?
Ex Factis.

Vaeghevyer.

Wat sal het Dagevyer verflinden als ulwe
 sonden? Hoe ghy u nu meer spaert en 'lic-
 haem koestert/ hoe gy daer naer meer sult te
 lyden hebben/ en meerder materie en stof ver-
 gadert om te branden. Thom. à Kemp. l. 1. c. 24
 Bidt voor ulwe overledene Ouders.

Noyt en isser treffelijcker Canonizatie geschiet als doen den H. Jesus Joannem Baptista door Heyligh verklaert heeft met dese woorden: Onder die ghebozen zijn van vrouwen en isser gheen en meerderen op-ghestaen als Joannes Baptista.

Hy wiert gheheplicht in sijne moeders lichaem/ en een onmondigh kind zijnde gaf hy de spzaeck aen sijnen Vader.

Ten tijde vande Kinder-moort door den Tyran Herodes, is hy gheblucht in de wildernisse nemende spzuckhaenen door spys/ een kemels-huyt door kleedt/ en leefde daer als eenen Enghel onder die wilde beesten.

Maer wie sal comen beschryven met wat een gheboelen hy een kindt zijnde sijn af-schept nam van het kindt Jesus sijnen nebe? den Hemel en de Engheleu komen het segghen.

Hy was Maeght/ hy was Predikant/ hy was Docteur/ hy was Propheet/ hy wiert Martelaer om de Dochter van Herodias die door het dansen haerder voeten oorsack was dat hem het hooft wiert af-gheslaghen.

Maer met wat een opinie van heyligheyt vreckede/ en doopen hy op den Jordaen! men had hem door Messias aenghenomen/ had hy sy selven door Messias willen wt-gheben.

Al hoe verre smet hy der Joden Ghesantschap vander handt segghende dat hy ontvoerdigh was Messias schoen-riemen te ontbinden! Hoe een ootmoedigh mensch/ en eenen boom meer met vruchten zijn gheladen/ hoese hun tacken meer vernederen: in teghendeel zijn de hooberdighe menschen vol van moet/ en pael van goet. Ex Rosvy.

S. IOANNES BAPTISTA.

Strenghe leven van S. Ian Baptist.

Ioannes was heyligh en van Godt gesonden / en hy kastydt sijn onnossel lichaem / hy merghelt dat wyt / en gy-lieden wilt kostelycke en sachte klederen draeghen / en leckere maeltijden houden. S. Bern. fern. de Nat. s. Ioan.

Bidet voor de ouders die van joucks af huns kinderkens tot de deught strieren.

Gallicanus den eersten naest den Keyser Constantinus in waerdicheit ende kloeckmoedighet verwon de Perſianen, welcke victorie hy heydens zijde toefchreef aen de Fortuyn Goddinne der Hendenen.

Maer als hy de Scythen onderzocht / dat quam hem vanden Hemel. Want ſoo in deſen tocht ſinen legheer verloopen was / heeft hy dooz het aenraeden van Joannes ende Paulus Chriſtene ſoldaten aen Godt eene belofte ghedaen.

Hier op is den H. Enghel Michiel met een Hemels gheſelſchap af-ghedaest / en heeft Gallicanus midden dooz het vbandts legheer ghezocht / tot dooz hunnen Coninck die dooz ſchrick ſijn ſelben aen Gallicanus heeft overghegeben.

Da dese victorien reſteerden de edelſte victorie teghen ſijn eyghen ſelben Gallicanus dan heeft ſich bekeert / het aenſtaende houwelijck met Constantini dochter verſmaet / en heeft hem niet verre buyten Roomen begheben.

Hier ſat in een cleyn clupsken den grooten Campioen vande werelbt / en met die handen / daer hy Coninghen mede hadde ghebanghen / dienden hy de armen / ontſonck hy de pelgrims / wiefch hy der bedelaren buyle voeten. Noyt grooter als doen hy de grootheyt hadde verlaten.

Den Apoſtaet Julianus heeft hem in ballinckſchap gefonden en doen onthalfen. En ſeker het betaenden / dat / die ſoo dickwils verwiner was gheweest / triumphant ten Hemel ſoude varen. Ex Roſa.

Nubes roris in die messis.

Ω
MRA

S. GALLICANUS M.

Vernederinghe sijns selfs.

Daer en is gheen verijckel hoe seer ghy is
vernedert, daer is verijckel hoe weynigh gy u
berheft. Oherfulckx en wilt u niet stellen vooz
die meer zijn als ghy / noch vooz die minder
zijn als ghy / en wilt u niet vooz sommige / sae
niet vooz eenen alleen stellen. S. Bern. in Cant.

Bidit vooz de sachtmoedighe / en die ootmoed-
bighe zijn van herten.

xxvi. Iunii.

Den H. Vigilius heeft met sijn wercken en daeden gheduerigh betoont 't gene hy in sijnen naem boerde / want hy blycigh gheswaecte heeft oer sijn schaeven.

Hy wierdt heel jonck Bisschop ghewijdt / maer ist dat ghy meer acht neemt op het ghetail synder deughden / als jaeren / soo walt een ghedaeght man eer hy dit ampt aenbeerde.

Wie sal kunnen beschryven wat neerstighheydt wat arbeit / wat vruchten dat hy met ghedaen en heeft in Italien, naementlyck tot Verona, ende Brescien / daer hy ghesticht heeft dertigh Kercken?

Doet en offer willekommeren gast geweest als den H. Remedius by den H. vigilius besouderluck als hy met hem zocht duysent menschen die hy bekeert hadde.

Deze vrientschap heeft geduert tot de doot van Remedius, die den H. vigilius, in sijn upsterken byghestaen heeft / vermaent dooz een kloerken dat van seifs luyde: sulck eene sozghedaeght Godt dooz sijn dienaren!

Soo den H. Bisschop sagh dat de stadt Randen Heydens was en Heydens bleef / is hy derwaerts ghetrocken om die te bekeeren / hier wrey hy om verre het beeldt van Saturnus van koper ghegoten / het welck / soo 't van de Heydenen met zaeck-suchtighe ooghen wierdt aen-ghesien / hebben sy den H. vigilius ghesteenight.

Doet blonck sijnen mihter dooz sulck ghesteente! soo kent ghy / o ziele / oock maecten kostelick goet van tegen-spoet: maer waer ist 't ghy ont-siet u de moeyte / ghy houdt veel van verblijden / en weynigh van lyden. Ex Fastis.

S. VIGILIUS EP. MART.

Broederlijke liefde.

Wy moeten de broederlijke liefde met allen
 begheerten omhelzen: den vynde moeten wy op
 alle manieren besorghen: want daer peps is/
 daer is Godt / en laet ons den vhandt gheen
 plaatsse gheben / op dat wy onder den honigh
 geen bittere galle en mengele. S. Petr. Chrysol.

Bide voor de eendzichtigheyt tusschen Su-
 sters en Broeders.

xxvii. Junii.

Wie sou gheluckigher konnen stryden als den Dorsk Ladislaus, die bocht onder de bescherminghe ende segghen van Maria, Capitaneesse Generale der H. Kercke.

Eenen Enghel toonden hem op de saght dooz een hert met vierighe hoorrens de plaetse daer hy een Kercke ter eeren vande Coninginne der Hemelen soude stichten. Hy wist waerden bystandt was te soecken / de welcke tot bergheldinghe van desen dienst in den strydt teghen synen Dorn Salomon twee ghewapende Enghelen heeft af-ghesonden / die hier dooz verschickt het sweert met het wandelgck ghemoet heeft neder-ghelept / en hebben vaste byiendtschap ghesloten.

De kroon van Hongerijen wierdt hem opgheoffert / maer Ladislaus hadt een oogh op het H. Landt, daer Christus een doozne kroon dooz ons allen hadde ghebraghen.

Hy trock derwaerts met eenen leghet / en siet inden aen-vanck van soo glorieusliken oorloogh is hy ghereyft naer het hemels Jerusalem / om daer eeuwighen peys te ghenieten.

Den maghen / daer sijn lichaem op lagh / is van selfs boort gegaen / en heeft het gezocht tot onse L. Vrouwe Kercke ; het scheen dat de raderen wisten datse den Soon by sijne moeder moesten brengen / en dat by die sijn lichaem behoorden te rusten / daer te wozen was sijn ziel en liefde.

Eert / oziel / de Coninghinne der Enghelen / op dat sy u teghen den helschen vpant in uwer lesten strydt daer 't al aen hanght / kracht ghebe en victorie / om daer naer te hebben de kroon van glorie. *Ex Hefo.*

Bedrogh des Wereldts.

Al de glorie / en ghenuchten bande werelde
 sijn kort-stondigh ten opsicht bande eeuwige-
 heyt; wat seggh' ick kort-stondigh? ten is maer
 een voghen-blick / en eenen domp die is ver-
 dwynende S. Bern. serm. de S. Clem.

Bidit voor de Republycke van Venetien
 die teghen den Turck is stryvende.

O *H.* Poramiena die met uwe kloecke doodt
de stad van Alexandrien verlicht hebt/
wilt met uwe deughden tot onse leeringe oock
dit blaepken verciereu.

Ghy wiert om uwe schoonheydt en om het
Gheloof ten hooghsten vervolght / soo dat u
den Rechter Aquila met alle ghewelt oft den
Maeghdam / oft het Christendom wou ont-
welbighen / maer door Godts bescherminghe
hebt ghy en de lesie bewaert, en den laurier en
is u niet ontnomen.

Wat sal ick segghen van alle de tormenten
die ghy met uwe Moeder Marcella hebt ont-
derstaen? met de welcke ghy ten lesten veroor-
deelt wiert / om met ghesmolten peck ober-
goten en verbrandt te worden.

Basilides die u leyde en de ontuchtrighe men-
schen wederstondt / hebt ghy voor soo kleenen
dienst eenen grooten loon toe-ghesept / ende de
eertwighige glorie.

Ja uwe beloften hebt ghy volbrocht als
ghy den derden nacht naer uwe Marielie hem
beropenbaert zijt, ende een kroon op het hooft
stelde met dese woorden: Soo wie eenen Mar-
telaer ontfanght, die sal den loon eens Marte-
laers verkrijghen.

Hier op beschuldicht zijnde heeft zijnen bes-
ten hals voor het Gheloof ten besten gheghe-
ben, en is gaen besien de plaete van waer hem
dese kroon ghebrocht wierde.

Ick eer uwen lauwer-kraens onder-bloech-
ten met lilien / o *H.* Maeght / maer och oft wy
die u pynsen oock eens iet deden weerdigh om
te pynsen! en toonden met wercken / 't gheue
wy loben met woorden. Ex Fastis.

Splendor Sanctae Ecclesiae.

MRA

S. POTAMIENA V. M.

Naer-volginghe der Heylighen.

Zijt eenen Discipel en leer-lingh vande
Martelaeren: sy hebben het vier ghebluscht/
denyt ghy oock de blammen van on-kuyts-
hepdt: sy hebben de tozmenten dooz Christum
ober-wonnen / maect dat ghy oock verbor-
ner zijt van uwe quaede passien. S. Ephrem.
Wilt booz de H. Kercke.

DE Stadt Roomen en magh soo grooten roem niet dragen op Remus en Romulus, als op Petrus ende Paulus, want dooz deser bediensten is sy ghewozden 't hooft bande wereldt.

Dese twee Princen der Apostelen hebben om den selfsten dagh/onder den selfsten Tyrann Nero te Roomen gheleden/ en ghelickse malckanderen in 't leven bemindt hadden / soo en zijn sy inde doodt niet ghescheyden ghewozden.

Maer dat Petrus met veel tranen upt ghewasschen hadde 't ghene hy by het byer dooz loochenen/sondighden/ naer veel mirakelen/ is hy ten lesten gekrupst ghetweest met het hooft om leegh / en op desen triumphanten waghien is hy ten lesten ghebaeren.

Maer Paulus naer veel repsen/en predikatiën en wonder teeckenen (waer van hy selber wel het wonderste was / als eenen die dooz sijn doodt was ghetweest inden Hemel) is dooz het sweert onthalt ghetweest / en upt de woude is melck inde plaets van bloet ghespronghen/ tot teecken dat hy was ghetweest eene boedsterfe bande Herdenen.

'T hooft gaf dyp spronghen / ende op elck bande dyp plaetsen eene fonteyn van olie loopen: siet wat eenē schat datter in dat Uyt-verkoren vat was te vinden / sae onthalt zijnde sprack het hooft klaer upt d'w. Maer Iesus om ghetupghene te gheben dat hy dooz Iesus bekeert was / dooz Iesus ghepredickt hadde/ ende dooz Iesus was sterbende / en gonck om by Iesum te leven. Dese twee Apostelen zijn ghetweest twee groote sondaeren / op dat gheen sondaeren en souden wanhopen. *Ex Fasto.*

S. PETRUS et PAULUS.

Naervolghinghe der Apostelen.

Ons komt te baet het leven / het predicken /
en het sterben der Apostelen: want dooz hui
manieren leeren sy ons de supberhepdt / dooz
hui sermoonen de wijshept / dooz huine doot
de herduidighept. S. Bern.

Widt booz de verbeypdinghe van het Cas
tholijck Gheloof.

DE H. Erendrudis ende den H. Rupertus
Biffchop waeren Suster en Broeder / en
gheleken malkanderen seer van aensicht / en
noch meer van deughden

Hij stichtede vooz haer een Clooster in Beye-
ren, daer sy tot Abdisse wierdt verhofen / en
was niet alleen de eerste in weerdigheyt, maer
doek in Godts-dienst / en vierighede.

Maer niet wat eene liefde en ontfont sy
niet de arme menschen? sy gaf-se spys en
drack / sy wiesch hurre boeten / sy kustende
hurre sweiren erter-pynten / veel meer dan
oft het geweest hadden saphyren en robijnen.

En als sy over taesel sat / dan soudemen in
haer de Maerigheyt hebben sien sitten / maer
het boedtsel der ziele / dat is heylige saemen-
spraken / nam sy overbloedigh

It is ongheloofelijck hoe seer sy verlangde
om van hier te scheyden / en al haerden haer
Godt van hier / sy bleef noch hier dooz haere
mirakelen. Sekeren Moninck had een stuck
erde van eenen sout-bergh daer Abdije toe-
behoozende / afghenomen / en Godt heeft hem
met een haestighe doot gheslaeghen.

Den Keyser Henricus en kost niet ghenesen
als aen haer graf / en dooz haren gouden rinch-
aen sinen hals / en desen rinch vooz eenen tijdt
verlozen hebbende / heeft hij sin ghesontheydt
doek vooz eenen tijdt verlozen.

Hier hoe kostelijck dat is de doot van
Godts dienaren en dienareffen aenghesien de
Koninghen ende Keyseren self kunnen toe-
blucht tot hui H. Ghebeente als tot een
fonteyn der gesontheyt nemen: soo eert Godt
de ghene die hem ge-eert hebben. Ex Factis.

S. ERENDRUDIS ABBAT.

Ghepeysen vande doode.

Ghy zyt van aerde/ gy leeft van aerde/ gy
 sult veranderen in aerde. 'T is seker dat ghy
 sult sterben / onseker waer / en wanneer ghy
 sult sterben. De doot wacht u over al/zijt gy
 wijs wilsse nock over al wachten. S. Bern.
 ib. Med. c.3.

Wilt vooz die een haestighe doot sterben.

Tafel der Heylighen in dese maendt

J U N I I.

- S. Someon Conf. 1. Iunij.
 S. Nicolaus tauröphorus, 2. Iun.
 SS. Pergentinus ende Laurentinus Mart. 3. Iun.
 S. Gualterius Conf. 4. Iun.
 S. Bonifacius Biffchop ende Mart. 5. Iun.
 S. Norbertus Biffchop, 6. Iun.
 S. Robertus Abt, 7. Iun.
 S. Medardus Biffchop, 8. Iun.
 SS. Primus ende Felicianus MM. 9. Iun.
 S. Margareta Koninghinne, 10. Iun.
 S. Oliva Maghet ende Mart. Ibid.
 S. Barnabas Apostel, 11. Iun.
 S. Onuphrius Conf. 12. Iun.
 S. Antonius de Padua Conf. 13. Iun.
 S. Elifeus Propheet, 14. Iun.
 S. Landelinus Conf. 15. Iun.
 S. Ludgardis Maghet, 16. Iun.
 S. Reinerius Conf. 17. Iun.
 S. Ofonna Maghet, 18. Iun.
 S. Iuliana Maghet, 19. Iun.
 S. Bonifacius Biffchop ende Mart. Ibid.
 S. Novatus Priester, 20. Iun.
 S. Aloysius Gonzaga Conf. 21. Iun.
 S. Paulinus Biffchop, 22. Iun.
 S. Maria van Oegnies, 23. Iun.
 S. Ian Baptilt, 24. Iun.
 S. Gallicanus Mart. 25. Iun.
 S. Vigilus Biffchop ende Mart. 26. Iun.
 S. Ladiflaus Conf. 27. Iun.
 S. Potamiëna Maghet ende Mart.
 SS. Petrus ende Paulus Apostelen, 29. Iun.
 S. Eredrudis Abt, 30. Iun.

KUNSTHISTORISCH INSTITUUT
DER RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT.
AFDELING IKONOLOGIE

